

בלעדי ברשת המשביר לצרכן המות ייסנט מייקליי בקניון איילון.

בתוקף עד 30.9.88

:: אותו פילטר מיקו ונייט המפורסם :: אותה הנאה ורק... מעט מאוד ניקוטין.

קנט גאה להציג בישראל את

קלת הניקוטין המצליחה בעולם.

אובה: משרד הבריאות קבע כל -- העישון מזיק לבריאות.

המשביר לצרכן מאחל ללקוחותיו שנה טובה

כ"ו באלול, תשמ"ח 9.9.1988

ם 1988 כל תזכויות שיבורות ל"כועריב" This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

> פיעות מיכל קפרא

היינו משפחה מאושרת 1<mark>2</mark>

נגליל, קצח אחרת נגליל פרסלמר

נך גוריון אכל אותה יהונחן גפן

דו"ח "מעריב": היה רשיוןו אניבה לורי (מקו

בציר 2000: הארום הארום הזה שראל עשהאל

לאכול כחוץ and מארל

שטח פרטי, ח"כ אורה, נמיר נורית נרצקי

> גוי, חיוכי, חוזה ארית הראל

אפילו הפיהוק שלו שווה מליונים עירית שמגר

> את, אני והלילה יהרית חנוך

> > שיפודים **47** מאיר עוזיאל

חיים ואוהבים תמר אבידר

מנטהאוז יגאל לכ

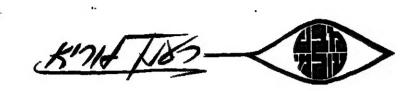
עד מעט תשמ"ט **52** רות אלי

מעריב לילדים

DILLI MARIE

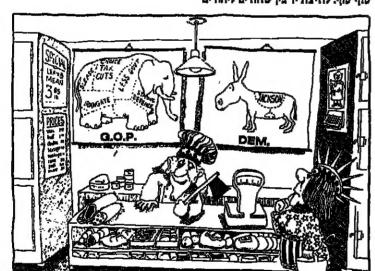
נשער: כליינים בלילות תליאביב. יש לתם אופנה משלהם (כהבת: בעמודים 45-44. צילום: עודד מילשטיין).

שורך: עמי דור־און סמית עורך: דניאלה בוקשטין סמית עורך: אורית הראל עורך גרפי: יורם נאמן מעצבות: אורלי אנשל, נטע גרינשמן מודעות: אורלי אנשל, נטע גרינשמן

סוף־סוף. לחיצת יד בין שחורים ליתודים

"לכחירתך"

מאת מיכל קפרא

הנה זה בא. שוב. האוויר מתמלא דיבורים, העתונים והארץ – הבטחות. כמו לא עברו ארבע שנים. כאילו לא (כמעט) אותם אנשים ניצבו נקינו (במעט) אותם בוחרים והפריחו את (כמעט) אותם בלונים מילוליים. תעמולת בחיושצעי מפלגות. זה תמיד נשמע כל־כך טוב ואחראי ודואג ורציני, ומאחורי המלים היפוח ימיד כל כך מעט כיסוי מציאותי. לקראת מתקפת תעמולת הבחירות של 88' הלכנו להבטחות הנרוות של 84'. אם זה לא היה עצוב, זה היה מצחיק.

> אז בשיאה. צריך לנכור ולחטט כסרבי התעמולה בת הארבע כדי להיוכר, שהרי תאי הזיכרון הקיבוציים מקיאים את תעמולת הבחירות םיר לאחר העיכול החופזגי. עם השיירים שמתנחלים – "לא נזוז מכאן" – בין השיניים, והעצמות שנתקעות

חיפשנו הבטחות, בעיקר הבטחות. גם התחייכויות, גם נבואות, גם איומים, גם אמירות סתם. מצאנו, בלי עין הרע. עכשיו חור הפריון. איסוף הקבלות. הג'וב הזה, מתברר, לא כליכך נעים. הפוליטיקאים רי תמהים על העיסוק הבלתי־אקטואלי הוה. כבר יש כספים, פסיכולוגים, מומחים, שמשרטטים כמקצועיות את הסרקים העכשוויים כאינטליגנציה של הציכור אליהם תזרום תעמולת הבחירות הנוכחית. פיתיאיוים רוצים מהם קבלות על תעמולה שנערכה לפני ארכע שנים.

ביום א' 13.5.84 הוסיע רפול, ראש תנועת "צומת", כאשרור, וקרא לנוכחים, כחלק ממסע התעמולה למיפלגתו, את תוכן האמנה שהכין בשביל מועמדי "צומת" לכנסת. באמנה זו שבעה סעיפים עליהם מתחייב החותם. למשל סעיף 3: "אני מתחייב לוותר על זכויות היתר המוענקות היום לחברי כנסת, ביניהן: א. הוכות חמאפשרת לח"כ, רעייתו ובניו עד גיל 20 להנות משירותים רפואיים מסויימים חינם, הן בומן שירותו (הן אחרי פרישתו. ב. הזכות להינות – גם אחרי פרישתו מהכנסת – מ־2000 שיחות טלפון חינם בשנה ותחבורה ציבורית חינם. סעיף 1: אני מתחייב להאבק בכנסת לביטול עיוות המאפשר היום לח"כ להיעדר מהכנסת תקופה ארוכה ולהמשיך לקבל

ועוד חמישה סעיפים חשובים, מכוכדים ומעוררי השתאות על הרקע הפרלמנטרי הפרוץ כל־כך של מרינת ישראל. השומעים בוודאי התרשמו, ואולי

שלום רפול. כזה קרה לאמנה היסה שהבנתם? טלינותנ

רפול: "את האמנה תלינו על הקיר במשרד שלנו. גאולה כהן מחקה את שמה מהאמנה, אחדיכך הורידה אותה מהקיר והחביאת אותה. אני אפילו לא יודע איפה

רמול: "כי התחיה ביטלו את זה". מה זאת אימרת ביטלוץ אתם התמתמן הבנתם למה לא מומשה האמנהו כי גאולה כהן

בגרון לומרים, משום מה, לחיות.

אבל תכונת הפטה־מורגנה של התעמולה כל־כך

נצחית, כל כך מופנמת במהותה, שאין ערך למושג אקטואליה. אקרובטיות ההיעלמות של הבטחות־שלפגי־בחירות כל־כך מרשימה ששווה להציץ – ולו רק כדי להיווכת כמה קל להאמין להבטחות הללו בשעתן הגדולה, למרות התבונה שצועקת – הכל הכל הבלים. וככל זאת יש הכל ויש הבל. והיכן גבול ההבל?

משכורת, רכב ואשל". .

השבוע, טלפון לחבר הכנסת רפול. גלינג־גלינג־גלינג. רפול: "הלוז"

רפול: "גאולת הורירה אותה מהקיר".

למה גאולה כהן התביאה אותח? רפול: "עכשיו יש ב'צומת' אמנה חרשה. אמנה רומה. כל המועמרים לכנסת שלנו יחתמו עליה".

רבע שנים לאחור. בסך הכל ארבע שנים. החביאה אותה. כך, חד וחלק. ואיפה התחייבותו לא יולי 1984. אפילו יוני. מערכת הבחירות נורא. כצומת מכינים אמנה חרשה. נורא. כצומת מכינים אמנה חרשה. אף אחר לא מתבייש. הקונצנזוס הלאומי היא לא

שלום ולא כטחון, הקונצנזוס הלאומי האמיתי הא אין בושה. וככה מתרגלים. מבחירות לכחירות, מתעמולה לתעמולה, ממיפלנה למיפלגה. ולכל אור, מתברר, יש את הגאולה כהן שלו שמורירה את ההבטחה מהסיר.

יצחק נכון, או כשלישייה הפותחת של המערך, לפנייכן הנשיא החמישי ואחרייכן שר החינוך והתרבות, הופיע ביום ה' 12.7.84 במסגרת מסע התעמולה של מפלגתו בעיר גצרת. בדיווח עיתונאי מאותו אירוע נאמר: "הוא הבטיח לנוכחים כי ממשלה של המערך, אם תקום, תראג לשוויון לאזרחים הערנים לרבות בראגה לבניית שיכונים. ממשלת המערך תראג לקלוט צעירים ערכים משכילים בעמרות אחראיות וייצוגיות. על כך אמר: 'זו איננה הכסחה - זו

ארכע שנים אחרי. שלום מר נבון. ומח עלה בגורל ההבטחה,

סליחה, גורל הדתחייבות? נכון: "אני מצטער מאור. אני ריברתי שם כערכית, אין לי מושג מי היה אחראי על התירגום רק אם תביאי לי את הטקטט בערבית אוכל להתייחס לכך. אני לא אחראי למה שתורגם לעברית".

כור נבון, אבל אין אפשרות להשיג את המקסט בערבית. אולי בכל זאת הרברים נשמעים לך

נכון: "לא, זה לא מוכר. זה לא נראה לי מוכר. התחייבות? אני לא משתמש במלים כאלה אלו לא המלים שלי. הנושא – כן, אבל לומר שנראג לקליטתם של משכילים ערכים כעמדות ייצוגיות, לא – זה בשום אופן לא המלים שלי. אני מכיר את התזות שלי. תפני אלי בבקשה עם הטקסט בערבית".

בשישי ביולי 1984 התפרסמה בעתונים מודעת תעמולה גרולה מטעם הליכור. שתי תמונות ושקסם. בתמונה אתת – שמיר צועד בבונקר. בשנייה – הוא לוחץ את ידו של נשיא ארצות־הכרית רוגלו רייגן. הטקסטו יכל חיין בטחון. תמיר במוקר והסמכות, תמיד הרחק מזרקורי המירסומת. אבל מי אפילו החליטו לתמוך ב"צומת" בגלל אותה אמנה יסה שצריך לדעת ידע תמיד כי האיש הזה עשוי מצמר העושה אדם למנהיג לאומי. מאמינים לו - ונצרק מלה שלו זו מלה. ירידי ישראל מעריכים אותו, אוייני ישראל חוששים מפניו. עם ישראל כולו חשוב לו: חייו של כל אורח ועתידו של כל ילד יסרים ללכו. חיום הגעים מסתיר מאחוריו כוח של פלדה. לחצים לא יכופטו אותו. יש לו לב להרגיש מוח לשקול ויו לכגע אין לישראל כיום אלא מועמד אחר הראוי לעמד בראשה: יצחק שמיר".

ער פה המודעה. עכשיו תגובה עליה משה עמירכ: "רוני (מילוא) רצה שאני ארכו את מערכת ההסברה, אבל לא יכולתי כיוון שהייתי או (ב־84', מ.ק.) ראש מינהל הבטיחות בדרכים, אמרתי לו שאני מוכן לבוא מידי לילה לכפר המכביה לעזור באופן לא פורמלי. הייתי בצוות עם דן מרידור אדו אולמרט ומשה נסים. חייתי שולי במערכת, אבל הייתי בחבורה. במשך שנים היותי בצר האידאולוג הסבות של חרות, הרעיון חמרכזי בעבודה שלנו הנה לבנות

על אנוציות, פנייה לרגש. על שבטיות, משפחתיות, ששמיר עשה רברים. אבל כולם שם יורעים ששמיר

וכורים לך דברים מגוחבים? כן נטה למשל, הדרך שהציגו את שמיר כאיש אמן, איש מעשה, איש שיפעל. אז כולנו צחקנו על זה. טלנו היברנו אותו. מעולם לא היה איש של מעשה או סצרון למכור אותה, ודרך המכירה הטובה ביותר היתה לשוות לו מראה אמין, תקיף ומעשי, כשכולם ידעו, למעשה, שאין זה כך. אנשים מאוד קרובים אליו כינו אותו – איש חלש.

"תאווירה הכללית היתה שאנחנו משקרים לנינור נכניית אימאג' של ארם שבשבילנו – פמיוחר צורי כגין – היה נפילה גדולה. הרגשנו שהוא לא פניע לקיסוליו של בגין ואנחנו מנסים למכור אותו ננגין חרש. היתה תחושה שזו מערכת הבחירות הקרונה שלו. חשבנו שרור לוי, שרון או ארנס יובילו צת הליכוד נמערכת הבאה. אף אחד, בחלומותיו הנועים כיותר, לא השב שנמצא את עצמנו עוד פעם

"התרגיל המרכזי שאפיין את הכחירות כ־84' וגם הום הוא שהולכים לעבוד על הציבור. לדעתי, גם היום שוב מנסים למכור את שמיר בדרך שקרית. השימנה החדשה – 'רק הליכוד יכול' – היא סיסמה שקית המשמעות שלה היא שיש נסיון מוכח בעבר

משה עמירב: "הדבר שחכי פגע בי אז תית שתלבישו על שמיר את הישגו של מנחם בגין בעניין תשלום. האיש שהתנגד לשלום קיבל פתאום את זרי הדפנה של בגין... זה עורר גיחוך אפילו אצל האנשים מקרובים לו".

הידרדרות גדולה מאור".

כל-כך בנאלי. שיא הבאנליה. לא נדבר על שמעון פרס שאמר ממש לפני הכחירות של 84' שממשלת איחוד היא ממשלת שיתוק, ולכן יעדיף לשבת באופוזיציה. הוא הסמל של האימפוטגט הפוליטי של מדינת ישראל ולכן, במצוקתם, הם היו חייבים להכיא סיסמה שקרית

... ועל זה לא נדבר.

של 'האיש שיכול'. שמיר הרי היה מי שהתנגר להסכמי השלום בקמפ־דיוויד. או איך הוא יכול להכיא שלומו "הרבר שהכי פגע כי או היה שהלכישו על שמיר של החלפות. בעבור הצוות תוא היה כמו קוקה־קולה את הישגו של מנחם בגין בעניין השלום. זה ממש צחוק הגורל מבחינה הסטורית. האיש שהתנגד לשלום קיבל פתאום את זרי הדפנה של בגין. ותאמיני לי, זה עורר גיחוך אפילו אצל האנשים הקרובים לו ביותר. הציבור קונה הכל, או הוא יקנה גם את שמיר כסופרמן הישראלי האמין והקשוח שרחמנא לצלן עוד יביא

רעל זה לא נרבר. כל־כך בנאלי. שיא הבאנליה. לא נדבר על שמעון פרס שאמר ממש לפני הנחירות של 84' שממשלת איחור היא ממשלת שיתוק, ולכן יעדיף לשכת כאופוזיציה. לא נדבר בכלל. אפילו תגובה לא דרשתי. יש גכול.

כחלם מתעמולת הכחירות הפנימית של הליכור בחודש מאי 1984, שלח שר התחכורה חיים קורפו חוברת צבעונית לחברי מרכז חרות, אליה צירף מכתב כו נאמר: "בחוברת תמצא את אחר ההישנים הגרולים והבלת־ידועים של הממשלה. בלימה תאונות הררכים וצימצומן. הישג כלתי ירוע משום המריניות המכוונת שמטרתה ליצור חררה כציבור. הישג חסר תקרים של הממשלה והשר חיים קורפו, שבשלוש שנות כהונתו מנע פציעת 9000 – ומות 540. על התתום משה עמירב ראש מינהל בטיחות בדרכים". משה עמירב, על איזה הישג של קורפו דיברת

עמירב: "כשקיבלתי את ראשות המינהל בשנת 1981, היתה ירידה משמעותית בשיעור התאונות. זה היה הישג חסר תקרים". מה זאת אומרת קודמו מנע 9000 סצועים ומות

?איך אתם יודעים כמה הוא מנע? עמירב: "זה אמר שחלה ירידה כזו. זו היתה דרן מסויימת להציג את הנושא. אם יש ירידה כ־X הרוגים, זה אומר שיש חיסכון ב־X אנשים". כלומר, עלימי אותו דניון, אם אז דוא מגע 540 זרונים, כיום דוא אחראי לעלייה במספר הדרוגים? עמירב: "קורפו צריך להתפטר. הוא אתראי למחרלים. או הוא היה אחראי להישנים אבל מאו חלה

במודעת תעמולה גרולה של הליכור נאמר כ־84': "הליכוך הביא שלום לגליל. הילרים כבר לא ישנים במיקלטים, אש"ף הוכה וסולק השקט הוה ימשיך לשרור בגליל, ביהודה ובשומרון". עוד הפעם: ביהודה

רוני מילוא, הבמותם שקט ביוודה ובשומרון... איפה השקט ואיפה האינתיפארה? מילוא: "האינתיפארה חיא תופעה חרשה רבך בלתי צפוי גם על דעת מומחים שעוסקים בנושא יהורה ושומרוו מליחות, כוח זה לא צמויו אתם צמיתם שכם. רבטרותם שכנו לבידוים שלכם:

קורפו, כמכתב

שצורף לחוברת אל חברי

מרכז חרות: "בלימת תאונות

הדרכים וצימצומן... הישג חסר

תקדים של הממשלה והשר חיים

קורפו, שבשלוש שנות כהובתו

מבע פציעת 9000 ומות 540"

7 Bipealo

השר לצחק נבון,

"ממשלה של תמערך, אם תקום,

תדאג לשוויון לאזרחים ערבים

בדאגת לבניית שיכונים,

משכילים בעמדות אחראיות

נקלוט צעירים ערכים

:12.7.84-1

וליצוגלות"

ח"כ רפאל איתן,

"אני מתחייב לוותר על זכויות

חיתר המוענקות לחברי כנסת,

ביניתן: הזכות המאפשרת לח"כ,

רעייתו ובניו לתבות

משירותים רפואיים

באמנת "צומת" מ-84::

Ripegia 6

Spinion 36

לכל בית ישראל ברכת

מועדום

(תמשן מתעמוד הקודם) מילוא: "האירועים היו כלתי צפויים לחלוטין הראפשר היה לחזות אותם".

ה אנים הדינות לחוד ו"משהו בלתי צפוי" לחוד. פיתוח יפרחר". מה לעשות. מה דרניו מאוד את מילוא כמערכת הבחירות בממשלה. איפה כל תהבטחות?

ומה הרגיו מאוד את מילוא כמערכת הבחירות בממשלה. א
הרא: "המערך רצה להראות עד כמה קשה מצכ
המקלאות, והראה כתשדיר תעמולה תרנגולות
מסימת. אנחנו ידענו שהוזרק לתרנטלות סם הרדמה בשנתיים ז
לפני הצילומים והיה לנו ממש חבל על התרנגולות
שעברו מכל קשה בגלל תשדיר תעמולה של המערך".

מה לא הרגיו אותו: שאמה של ליסה פרץ מקריית שמונה טענה אז שפוטרה מעכודתה בכית הפר של הקיבוצים בנלל דיעותיה הפוליטיות, מה שאוריכן ותגלה כשקרי. לא הרגיז אותו שקיבוצניק שהופיע בתשריר של הליכוד, התברר מאוחר יותר מתלאי שלא ידע שמצלמים אותו לתשריר תעמולה. או שקראו ליוסי שריד אשכנאצי, למשל. אבל מה שנון נכון נכון. כואב הלב על התרנגולות.

מת הרגיז את רוני מילוא במערכת הבחירות של 84'? "המערך רצה להראות עד כמה קשת מצב החקלאות והראת בתשדיר תעמולה תרנגולות בגסיסתן. "מה לא הרגיז?ודאי לא מודעת תעמולה של הליכוד מ-84' בה נאמר: "חשקטימשיך לשרור בגליל,

עור וייצמן, ראש תנועת יחר, הגדיל לעשות ב-24. מסכת ההכטחות שלו לא היתה מכיישת מפלגה געלת רוכ פרלמנסרי מוחץ. הוא הלך עד הסוף במדעת ענק של התנועה מיולי 1984 נאמרו "אני יחיע שאיה מפחר. אני יודע שהיום כל צלצול טלפון מקמין אותך. אתה מפחד לפתוח 'מבט לחדשות' ולשמוע על האירועים האחרונים. הודעה ברדיו המתחילה כ'הממשלה התכנסה לדיון דחוף בנושאים כלכליים' עושה לך פיק ברכיים. אתה מפחד מצ'קים תודים, מנסיעה בכבישים, משיחה עם אנשים, כעצם מה לאז אתה מפחד, ובצרק. אכל ברגע שהחלטת הבציע "חד" אתה כמוד להפסיק לפחר, כי הממשלה הבאה יהיה להיציע "חד" אתה כמו הקורמות. בממשלה הבאה יהיה לדו "יצמן".

במדעה אורת ממשיך וויצמן להפגיון, "בממשלה

עם ויצמן תמיד יגירו לך את האמת. תתגאה בשקל. טין תתגאה בשכר. תסמוך על הבורסה. נגמרה מצוקת ודיור. לא יהיו מובטלים. תמוש ארם חופשי. עיירות יר פיתוח יפרחר.

ערב טוב, מר ויצמן. הנה היה לנו ויצמן בממשלה. איזה כל ההבטחות? ויצמן: "בשנתיים הראשונות יש קכלות. יצאנו מלבנון, המצכ הכלכלי השתפר, והחל תהליך מדיני.

בשנתיים האתרונות, בראשותו של שמיר, אפשר להחזיר את המודעה". אבל אתה ישבת גם בממשלת שמיר.

אבי אתה ישבת גם בטמשית שטיר. "אני לא מרכר על עצמי אלא על מה שבוצע ימשלה"

ומה על כל שאר התבשחות, השחר שייעים וכל הצרות שיתטונגה

"כוונתי היתה לממשלה עם כוח ביצוע. נמקרה זה אין לי קכלות טובות". במודעת אחרת שלך נכתב: "במערך אין כל חדש. רשימת המערך לכנסת מורכבת מאותם עסקנים שהביאו לעליית הליכור ולא ידעו לרסן אותו

גם כשהיה באומרויציה". ככח מרבר ראש ההסברה של המערך? ויצמן: "היום יש שינוי רציני בנכחרת המערך. ברשימה החרשה ישנם עשרים חברי כנסת חרשים,

ויצמן: "היום יש שינוי רציני בנבחרת המערך. ברשימה התרשה ישנם עשרים חברי כנסת חרשים, ואני בהחלט מוצא בכך תשובה למודעה מאז. פרט לכך 'יחר' בתוך המערך, וזה ככר שינוי עצום".

ב־12 ליולי 1984 הופיע ח"כ יורם ארידור באסיפת כחירות בנצרת עילית, שם אמר: "מנחם בגין הבטיח להיטיב עם העם – ואכן ממשלת הליכור מילאה את הבטחתהו הורדתי את המיסים על טלוויזיות צבעוניות, על מקררים ומכוניות, זאת כרי לאפשר גם לישראל השניה לחינות מהדברים האלה. כלכלת ישראל איננה זקוקה לגוירות שאותן מתכנן המערך בחשאי, ולכן צריך להשאיר את שמעון פרס ושותפיו באופוויציה עוד ארבע שנים נוספותו".

השבוע: הלו, אמשר לרבר עם ארידור? אשתו: "לא, ארידור כאמריקה". השאלות למר ארידור:

 האם הוא זוכר מה היה גובה האינפלציה באותם חודשים.
 האם, לדעתו, יש למחיר הטלוויזיות הצבעוניות קשר לגובה האינפלציה?
 אולי סוף סוף ובדיעבו יספר לנו מה היו

תבורות החשאיות של המערך? 4. תאם מר ארירור יודע מה רמת האינפלציה פינית?

ארידור, אגב, המשיך במסכת ההפחרות, ואמר באותו חודש בקריית אונו שיש בידיו תוכנית סודית של המערך (עוד אחת) לפיה – אם תעלה מפלגה זו לשלטון – יעמדו בקרוב התותחים של אש"ף ליד קריית אותו. ועוד: שבמסגרת אותה תוכנית מצמררת "מתבוון שמעון פרס למסור לידי ירדן גם ללא הסכם שלום () חלקים גרולים מארץ ישראל".

ב־22 ליולי 1984 פורסמה בעתונים המודעה הבאה "רן כתן יבלום את שרון. רן כהן חייב להיות בכנסת, כדי לבלום את מדיניותו ושיטותיו ההרסניות של אריק שרוך.

השבוע: לקתת אז על עצמך התחייבות כברה. אתה הרשב שהצלחת להפום את שרוף רן כהף "מצכו של שרון בתנועת החרות גרוע רן כהף "מצכו של שרון בתנועת החרות גרוע

חושב שהצלות לושום של שרון בתנועת החרות גרוע עתה יותר מאשר היה אי פעם. אפילו מנהיג אנטי כריומטי כמו שמיר יכול להתייחס כביטול ותמשך בעמוד הבא)

השר עזר וייצמן, במודעת ענק מ-84: "בממשלה עם וייצמן תמיד יגידו לך את האמת. תתגאה בשקל. תתגאה בשכר. תסמוך על הבורסה. נגמרה מצוקת הדיור. לא יהיו מובטלים. תחוש אדם חופשי. עיירות

פיתוח יפרחו":

ח"כ יורם ארידור: ביולי 84' אמר שיש בידיו תוכנית סודית של המעוך לפיה - אם תעלה מפלגה זו לשלטון – יעמדו בקרוב החותחים של אש"ף ליד קרית אונו.

9 8126910

הו, יש לי הרבה רוגמאות. ניהלתי ככל ארבע התגייטו יחדיו והורידו אותה מסרר היום.

"לאחר מכן סברתי שצריך לעקוב אחרי האיש תהיה ישיבת כיהמ"ש העליון בעניין הזה.

"במשך כל ארבע השנים הללו היה בינינו רס את כני לבית החולים. ניגשתי אליו ואמרתי לו אוזניים איומים ואני חייב לקחת אותו לכית החולים. ואו הוא היה כנאדם ואמר לי, 'זה כסדר תיגש, אני אעביר את זה לווערה'. היה ג'נטלמן".

ובמערכת חבחירות של 1984 לא היה דבר וחצי

התחיה חרטה ב־84' על דגלה גם את נושא עליית שאי־אפשר בלי לשאול:

אבל רוב העולים כלל לא מביעים לארין?

אתם מתמקדים, עושה רושם, רק באנשי מדע. ילא, בכלל לא. אנחנו מטפלים גם בעליה של עוסקת בנושא גם מתוקף קשריה ביהרות תימן.

אני אחקשר לגאולה ואשאל אותה לגבי אבי פרחן אולי התקשר לחכרת הכנסת גאולה

לשרון, לא לשתף אותו במערכת הבחירות, להעמיר אותו זוחל על הכרכיים בכדי שיתנו לו פתחון פה. זה מצב השונה ב־180 מעלות ממצבו של שרון לאחר מלחמת לבנון. אבל אני ארגיש שמלאתי את חובתי במדעה זו רק כאשר שרון ישכון לבטח בחווה שלו. למרות זאת אני חושב שעמרתי במלוא ההתחייבויות".

השנים האחרונות את המאבק להקמת וערת תקירה ממלכתית בנושא מלחמת לכנון. כחודשיים הראשונים לכחונת הכנסת ההיא העליתי זאת בהצעה לסרר היום - שנרחתה. אחרי־כן התברר לי ששר הבטחון יכול להקים ועדת חקירה מטעמו, אבל זה התבטל על הסף בגלל יחסי שרון־רבין. אפשרות שלישית היתה להקים ועדת חקירה פרלמנטרית, אך הליכור והמערך

והדרך כה הוא מנהל את משרד המסחר והתעשייה, ואכן לא טעיתי בו. חקרתי את מעלליו בעקשנות ומצאתי חשרות לשחיתויות. הנשתי תלונה למשטרה אך היא סרכה לחקור. פניתי ליועץ המשפטי וגם הוא סרב לחקור, ואז פניתי לכג"צ. כחמישי לאוקטובר

"חשפתי גם את העוברה שהוא לקח למשרדו פקחי מחירים שאינם אלא עסקנים של סיעת שרון בתנועת החרות. מבקר המדינה בד"וח האחרון מצא שלא רק שהם מיותרים ואין כהם צורך, אלא שחלקם גם בעלי עכר עכרייני.

שלא לדבר על סכומי הכסף העצומים שגייסתי עכור מודעות שהוקיעו אותו. הרבה מאוד כסף. ומעולם הוא לא תבע אותי". אתם מרברים ביניבס?

אקט אבושי אחר. לפני חודשיים נוצרה בינינו שמינית שיחה אישית. זה קרה כאשר העליתי הצעה לסרר היום כנושא מפעל אליאנס ומנועי בית שמש. שרון ענה מטעם הממשלה. בדרך כלל אני מאוד מספיד להישאר לשמוע את התשובה, אך הייתי חייכ כאותו יום לקחת אדוני השר, אני מתנצל, אבל לכן שלי יש כאבי

דכר על נושא הבריאות. כלום. אף אחר לא הבטית. אף אחר לא טרח להתייחס. להכריז. לאיים. בריאות ומערכת הבריאות – יוק.

יהורי רוסיה. היום, המצב בנושא הזה כליכך מביך

אבי פרחן, דובר החחיה "אנחנו ממשיכים לחרוט ואת על רגלנו, ופעלנו רבות בעניין. לדוגמה, זה לא סוד שיובל נאמן יום ורחף לעלייתם של אנשי מרע מכרית המועצות לישראל. ולא רק עליה אלא גם סיוע בקליטתם במוסרות מדע".

ש כעיה קשה כקליטה של האנשים". יהודים מארצות הנמצאות מאחורי מסך הברול וממרינות ערב ובכלל זה תימן וסוריה. נאולה כהן

יש לך דוגמה לפעילות זוץ הפעילות, ואחזיר לך תשוכה". כהן, אבל משום מה שכח להחויר לנו צלצול, והוא

איפרופר חייטה על רגלים, במערכת הבחירות

ב־84' דרשה עדנה, אלמנתו של הסופר המנוח יעקב שבתאי, להוריר את רמות בעלה מסמל התחיה. נטניתם לבקשה? אבי פרחן: "שינינו את הרמות לדמות גראפית". כלומר, זה עריין שבתאי אבל איראפשר להיה

"זו לא אותה דמות. זו דמות גראפית". מה זו דמות נרפית, דמות פיקטיביתז "לא פיקטיבית, אלא דמות של אדם שנשא וגל. דמות שמסמלת את הגוער, את הצעירים שצריכים

> אז היא פיקטיבית? くていいいってつ

"היא לא של איש מסויים". מי שראה את הרמות הנראפית ומי שמביר את הצילום המפורסם של יעקב שבתאי לא יכול שלא להתרשם מהדמיון. הגראפי.

ועוד מודעה של הליכוד. בכותרת: "אל תתנו להם לחזור". בתמונה – זוג יריים האוחזות בפתק בפתק רשום: " לכבור ש., אני ממליץ לקבל אותו למשרה הככירה, הוא משלנו. על החתום: א.".

לחוצפה, מתברר, אין גבול. הרבה מים זומו בירדן מאו ההכרוה המפורסמת של בגין: 'נגפרה הפרוטקציה". תשתית המינויים הפוליטיים של הליכור נמדדת כיום במאות עסקנים, פעילים, "עושי דברינו" ושאר סוגי "משלנו".

גם המערך מצידו אינו שיה תמימה ננושא המינויים הפוליטיים, ההפך הוא הנכון. כררבי של הליכור והמערך על אליפות המינויים, קשה לחמר מי ינצה. במערך יש כמה אלופים ירועי שם בנושא. אבל המודעה ההיא של הליכור מ־84' שמפחירה את הציכור באיום התזרת המינויים הפוליטיים של המערך. מעוררת ניחוך על רקע רשימת המינויים הפוליטיים של הליכוד מאו ועד היום. המערך, לפחות, שתק

רשימה חלקית מאוד־מאור של מינויים שנקשר בארכע השנים האחרונות:

השר חיים קורפו מינה את צבי גוב־ארי, ובר

מרכז חרות, למנהל רשות שרות התעופה. השר שחו מינה את מקורכו רפי איתן ליו"ר כי"ל. השר יצחק מודעי מינה את אברהם נתן, חבר מרכז תרוח, לציר כלכלי בלונדון. את מיכאל צולר ניסה למנות כנציל שירות המדינה אך המינוי עוכב בגלל המתכסת במשפט מישמעתי. השר משה נסים מינה את גבי לוי. יועץ סיעת הליברלים, לציר כלכלי בניוייורק את פנחם דרור מינה כציך כלכלי בוושינגטון. רוד לוי מינה את מיכאל קליינר כיו"ר מועצת המנהלים 😿 חברת שיכון ופתוח, השר שריר מינה את גוסטב בריא ליו"ר החברה לפיתוח התיירות. השר קורפו מינה את עתניאל שנלר, מי שהיה ראש מועצת אריאל, לתפקיד ראש מינהל הכטיחות בדרכים. המשנה למנכ"ל של חברת עמירר הוא רמי קוך, עוזרו של מיכה רייסר איש סניף חרות מבת־ים יהודה שקל מונה על־ידי השר דוד דור לוי למנהל עמידר בחולון־בתיים ליו"ר מועצת המנהלים של החברה לפיתוח לוד רמלה מונה רושברט סמואל, איש מוזנה לוי מבאר שבע מוכירות של דוד לוי, אילנה חרד מונחה למזכירת החבוה. דוד מנע מונה למנכ"ל שירות התעסוקה. אבי צור מונון לרובר רשות שרות התעופה. יוסי גנוסר הוא מוב" מכון הייצוא.

וזו רשימה חלקית.

ב־17 ליולי 84 התפרסמה מודעה וו של הבעד איש צעיר, בעור 6 ימים אתה יכול לחתחיל דין חדשה דרך שתענים לך יותר סיכויים לחגיע להידי משלך, בלי לזרוק חצי משכורת על חלוואות כי דים

ואתם חושבים שהצלותי לקנות כירות הנישה

ניידות מירבית. מעתה

להשיג בדוכני הלנה רובינשטיין

חרש מ"סופט אנד איזי"-אפִיליידי ב-3 מהירויות מצאתי את המהירות המתאימה לי וויליתי שהכאב פחת לנוחותך, פיתחנו מכשיר בנוסף ליותרון של 3. אולטרה בעל טעינה מיושנות כמו גילוח או עצמית ומאפשר לך

ב-3 מהידויות טיבוב לבחירתך.

נוברוני

ב-22 ליולי 1984

פורסמה בעתונים מודעה:

"רך כהן יכלום את שרון.

רו כחן חייב לחיות בכנסת

כדי לבלום את מדיניותו

ושיטותיו ההרסניות של

1984 ליולי 17-2

התפרסמה מודעת זו של

,המערך: "איש צעיר

בעוד 6 ימים אתה יכול

להתחיל דרך חדשה.

דרך שתעניק לך יותר

סיכויים להגיע לדירה

משלד, בלי לזרוק חצל

משכורת על תלוואות

בריבית קצוצת".

יש דירה?

אריק שרון"

מ.ל.ר: מקבוצת "מחלות האגירה"

רופ' גדעון בך, ראש המחלקה לגוטיקה של האדם בבי"ח חדטה ירושלים:

"כמו ברוב המחלות התורשתיות, מדובר במחלה נדירה. ההערכה היא שילד שיחלה בת נולד אחת ל־50,000 לידות, ואולי אף פחות. החורים נושאים את הגנים, למרות שבעצמם חם בריאים. כששני בני־זוג יחד נושאים את הגן המקויים הזה, יש סבירות של 25% שהילד ילקה במחלה. משפחות בטיכון, כאלת שכבר נולד לחן ילד חולה, ניתן לבדוק לפני לידה נוספת. "המתלח שייכת לקבוצה תנקראת ימחלות אנירה': נגרמת הצטברות של שומן, בעיקר במערכת מעצבים המרכוית. מחקור באנזים מקויים נורם לכך שהחומר השומני מצטבר ולא מתפרק, וחהצטברות גורמת לפגיעה קשח. זוהי מחלה קטלניה, ולמעשה אין לה טיפול. למרות שחיום מנסים שיטות חדשות, כמו תשתלת מחיעצם, עדיין אנחנו בספק אם ניתן לעצור את תמחלה. ואם כן – רק במקרת של גילוי בשלבים הראשונים ממש. מעבר לוה אפשר לסייע לחולה רק בטיפולים מקומיים. המחלה גורמת לפגיעה שגורמת לחידרדרות ומשכת במצב החולה.

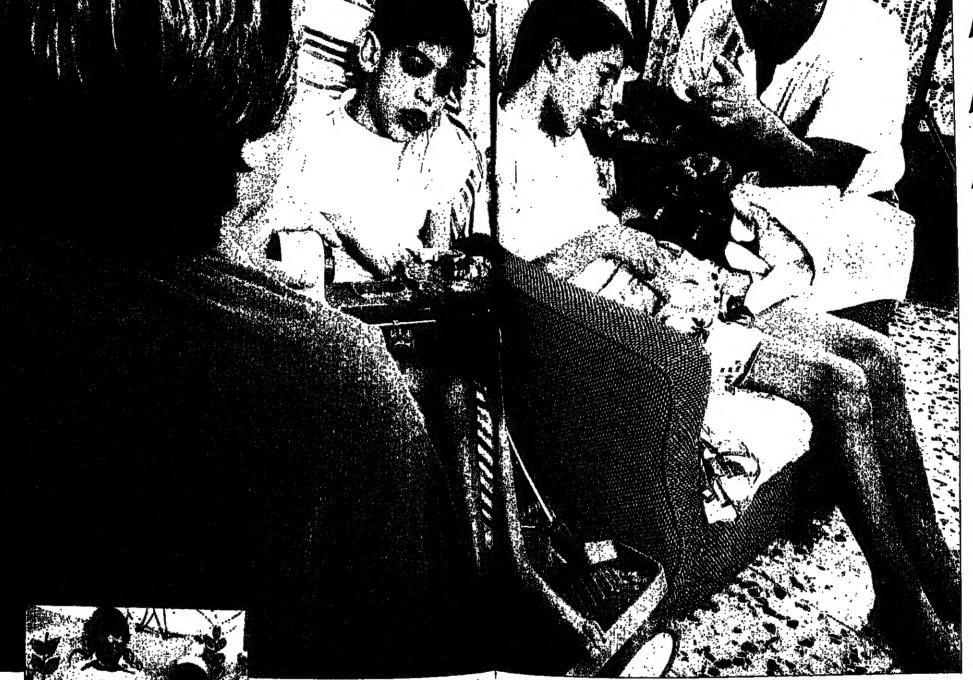
יש סוגים שונים של חמתלה, שהחמור בהם הוא כאשר היא מתגלח בניל צעיר. חסיממטומים: נולד ילד בריא שמתפתח כרגיל, עד צהחתפתחות ופסקה. לרוב ה'מ.ל.ד' מתגלה דרך מחלה אחרת, קונוונציוולית. הילד החולה משוט אינו מתאושש, מצכו מידרדר ולאט לאט חלה נסינה בחוקודו עד להתנונות. מתגלים שינויים נאורולוגיים אומייניים שלופא מומחת יכול לולות. ה'טיי'וקק' די קרובה לM.L.D, אלא שליטיי וקט׳ יש מאפיינים תקשורים במוצא תתורים, ולכן קל יותר להגדיר מראש את אוכלוסיית הסיכון. לא כך כ-M.L.D, שאינה אופייניה דווקא לאוכלוסייה מסויימת".

הבית אינם נושאים בגופם את המחלה. לגבי אופיר ודרור, אמרו הרופאים, יש לצפות לגרוע ביותר.

ייצאנו מהשיתה עם הרופאה המומים ומדוכאים. הייתכו ששני ילדינו הנהדרים ילקחו מאתנו? היינו צמודים אחר לשני. הסתכלנו זה כזר, ללא מלים. רעייתי בקושי יכלה לצעור. הרמעות זלגו. אצל שנינו חלפה אותה מחשכה: לזרוק עצמנו מתחת לגלגלי האתרים: פניתי לאשתי, נשקתי אותה על העיניים הרומעות ואמרתי לה שאנחנו חייבים להתגבר, גם בשביל הילרים הבריאים אכל במיוחר כשביל שני החולים שוקוקים לנו עכשיו יותר מאייפעם. יצאנו לררך. רק אחרייכן התברר לנו עד כמה היא ארוכה

מעלה ארומים. הכניסה לבתים – מסימטאות החסומות לרכב, למעט הסימטה כח גרה משפחת אוולאי. כאוהוסרו המחטומים כרי לאפשר גישה לכית המשפחה, שקט ומרחים ונוף קרומים. כפנים הכית מטופח. סריר ונעים. שתיים בצהריים שעה נינוחה.

13 Biaeaio

היה ליכל מה שרציתי. במשך 12 שנים גרנו כדירה של שני הררים, והיינו מאושרים. באותו זמן רכשנו, גמדרים הוולים שהיו אז, את הכית כמעלה ארומים. החיים נראו יפים כל כך. חשבנו ככר על חגיגת כר ומצוה של אורן וגם על עור ועור ילדים. ציפי ואני משונעים על ילרים".

כמשך תורש היה גבי בביתיהחולים. לא מש מאתיר. ציפי בבית, עם הילרים, כאה לכקר מדי יום. ים אחד מיפרה לגבי שדרור זתחיל לצלוע. ביום אחר - שהוא החל לגמגם. חשבו שזה קשור בטראומה. בהיעדרות אבא מהבית. בסוף אותו חודש הוחלט להציא את אופיר מבית חולים. אמרו להורים שיש לוביאו לטישל פיזיותראפי יומי. להשאירו במעקב. נינתיים חלה הידרדרות כמצבו של דרור. וכבר היה בור שלא מרובר בטראומה. ד"ר נעמי אמיר ביצעה שרת כריקת מקיפות בשני הילדים, והגיעה למסקנה שלא מדוכר בתופעות לוואי של חום גבוה התבווצייות, אלא במחלה – M.L.D שמה – חיום, וחילדים בפורים, לפני

שפונעת במערכת תאי המוח. שחלו (דרור; ימני בצילום, כל המשפחה נכרקה. הכשורה היתח ששאר כני ואופיר).

בצילום חמרכזי: האב גבי

והילדים (אומיר בחולצה

תצחובה, דרור בחולצה לבנה)

מוזר. מקרוב ראיתי שהעיניים שלו ממש הפוכות, שהטנטר שלו קרוב לאוזן, שתוא כולו מפרכה במימה כתרנגול שחוט – אבל ברממה, ללא הגה. הייתי מפקר טנקים כשתי מלחמות, כבר ראיתי

מחזות קשים. שום רבר לא היה רומה לזה. הרמתי אותו בירי ההוא בער מחום. נגשתי מיד למטכח, הרטכתי את ראשו מתחת למים הקרים. החוקתי אותו חוק כי כל חומן הוא פירכם. פחרתי שיפול לי. לא רציתי שציפי תראה את זה, ולכן לא הערתי אותה מיד. ניסיתי לשמל בו לבד, אכל כלום לא עזר. צעקתי לה שתקום ושתזעיק אמבולנס ואה אחיה, מה שיבוא קורם. אחיה הגיע. העמטנו את כל המשפחה על הרכב, ואז האמבולנט כא. עליתי עם אופיר לאמבולנס ודהרנו לבית חולים. השעה היתה 2.00 אחר חצות.

חמישה ימים אופיר שכב חסר הכרה, וביום השישי, כשהוא התעורר, חוריעו לנו הרופאים שכתוצאה מההתכווצויות הוא משותק בכל החלק השמאלי של גופו. כמשך תורש ימים ישכתי ליו

מיטתו. באותה תקופה היינו שישה. אורן, רבקה, אופיר. דרור, ציפי ואני משפחת מאשרת. משפחה לדוגמה

ופיר ורדור, אחים, לקו כמחלה נדירה המכלה אותם. היא פוגעת במות, היא משתקת, ואין ממנה חזרה. למחלה חזו קוראים M.L.D. בשוח קרה, אופיר היה כן שבע, דרור כן חמש. שניים מתוך ארכעת הילרים של גבי וציפי אזולאי. משפחת רגילה, נינוחה, שמחה. ילדים חמודים, כמו שילדים. בהירים כאלה, חייכניים. כאלכום התמונות דרור, כתריחגוכה לראשו, מדליק נר במסיבה שבגן. ילד מוכשר. מחונן כמעם. "את רואה איך הם היוז",

וואל גבי, והופך עוד דף באלבום, ועוד דף: "עירניים

גבי, האב, תונולוג.

כאלה, יפים, כל כך יפים...".

"מאי 81". ערב שבת. כל המשפחה מסכה לארומת ערכ. גם אורחים. שירה כציבור וזורכה צוצוקים. אתרי חצות נפרדים. הילדים נשלחים למיטות ואנחנו נופלים רצוצים. הייתי הרוג. נררמתי מיד, או אני לא מבין מה העיר אותי פתאום. 'אס כבר התעוררתי', אמרתי לעצמי 'נלך לראות מה עם הילדים'. הייתי מנומנם לגמרי והאור היה עמום. מה כבר יכול להיות? מח שמשך את תשומת לבי חיה לוכן עיניו של אופיר.

מאושרת

עד אותו לילה בוגאי וז' היחה משפחת אזולאי ממעלה ארומים אשכחה רגילה, אפילו שמחה. אמא אבא וארבעה ילדים. ואז זה קרה, אבא גבי התעורר לפנוח בוקר. ניגש אל תיטת בנו אופיר וראה את הילד מפרכס במיטתו בדממה, ללא הגה. היחה זו חחילתו של סיום אתאשך, התמודרות עם תחלה גנטית חשוכת תרבא שזמן קצר אחריכן פגעה גם בדרור. ולאז ולשבחת אזולאי היא ולשכחה במצוקה. נפשיח, רגשיח, כלכליח. אצד הרגש הם החליטו לא להעביר את הילדים החולים לתוסדות, לא להשיל את האחריות לשלותם על כתפי החברה, אלא לשפל בהם בבית, בחום ואהבה. וצד הכסף זהו "אבצע קשה, כאשם בלחי־אפשרי. התיתסד אינו תחכחש לבעייה, אבל גם אינו פותר אותה. מילכור.

ונאח סונדר בחיאדם צילותים: יוסי זתיר. "ססופ ספ"

Biaealo 12

גבי אזולאי והילדים: "חכי כואב לי כשאומרים לי לחעביר את הילדים למוסד"

גבי: "השנה הראשונה כשבאנו לגור כאן, לפני חמש שנים, היתה אחת מהקשות. לא היו הסעות. גלחמגו במועצה, נלחמנו ככולם. לילדים היו התכווצויות והם היו נופלים. כל יום במשך אותה שנה היתה ציפי נוסעת עם הטנדר לירושלים ומסתובכת עד הצהריים כרחוב כרי לחזור איתם בטנדר. אי אפשר היה לשלוח אותם לכר".

אני אגדל".

לכלי רכב להיכנס לסימטה שאנחנו גרים בה היא היתה סוחבת אותם על הידיים. גם כמשך כל ההריון עם נטלי, ער החודש התשיעי".

מחכיאים אותם".

עומדת לעזוב, בגלל סיבות אישיות, אז כולנו במתח".

באוטן אישי. אולי אם הייתי נוסע לווו"ל, לרוסא אתר... כל כך הרבה סימני שאלה..." צישי: "כשבילי, לרכר עם הרומאה זה כמן לעמור

גבי: "רוב הרופאים שמנינו אליהט לא הכירן את

ציםי: "בהתחלה הם היו כבתייטפר נפרדים.

ציםי: "ככל פעם שאני הולכת אליה, אני תולה שבוע. קודם אמרו שהנה, ככר הם מתים, והנה – הם חיים. אם נוציא אותם מהכית – הם אכורים, אני לא מאמינה שהם יחיו. זו מלחמה יומיומית. דורשת הדכה כוח. בזמן האחרון גבי יותר נשבר. אין לו כוח לטמל. אני, יש ימים שאני אומרת לילדים האחרים – אם לא תעזרו לי, אני אמסור אותם. הכן אמר 'יותר שלא תגירי לידי את המלים האלה. אם את לא תגדלי אותם,

גבינ "ציפי נשאה כרוב הנטל. ער שאיפשרו

גביז "חוגגים ימי הולדת. מארחים הרבה.

רק אחרי שאמרו שהם בריאים, גרגענו. שכתתי לבשל. המחלה. הייתי הולך, מספר את הסיפור, והיו אומרם שכחתי לאפות. ואני הייתי אופהוו עד היום אני לא

אופיר, שמצבו טוב יותר, היה ב'אילגות'. דרור היה ב'הטנא', אני יודעת שעשיתי דרבה צרות כ'אילנות'. רציתי שהוא ישאר שם. איימתי שאם לא – אתאבד. טעגתי שהוא בסרר, אכל בשנה האחרונה ככר לא היתה לי ברירה. ועכשיו מצבם עור יותר קשה. מי שבא ורואה אותם כך – דוטף שוק, אני ככר רגילה".

גביו הרופאה אומרת שלא צריך להחויק אותם בבית. שנוציא אותם למוסר. והיא לא היחידה שאומרת

ישי החברה שלנו לא בנוית לנכים. בחתחלה לא היתה לנו שום עזרה, וריקי היתה עוזרת לי לרחוץ אותם. עבודה של יומיום. לפעמים היא אומרת שהיא רוצה לעזוב את הבית, ללכת לפנימיה. אבל תמיד אנחנו ממשיכים לתראות לכולם שאנחנו אוהבים אותם. שהם שלנו. לא

משתרלים שכל הזמן הבית יהיה מלא". ציפי: "גבי המשיך לשפץ את הבית ולהזמין אגשים. שלא יהיה זמן לחשוב. אני חייתי נכנסת היו בחיים. הם צריכים אותי, צריכים את הה למינה – ווהו. עכשיו, במשברים, פעם אני תומכת בו. ופעם הוא תומך בי. זה המול שלנו. כשנה הראשונה כולם עזרו לנו. היום אנחנו יותר לכר. גם המטפלת באותו יום". גבי: "לי יש יסורי מצפון כרכר אחר, אולי נתליתי יותר מדי כד"ר נעמי אמיר. היא הזמינה המט"בית (מספלת בית): "חילרים עוד לא כאוד. כחי פרופסורים בעלי שם, חקרה, באמת איכשת לה. לקחה רעש של רכב. הם מגיעים. "את שבי", גבי אומר

מול כיתת יורים. גבי הולך, שומע ומצנור׳.

"אקרתי לאשתי שאנחנו חייבים

ויראה כמו עיניו. מועוע".

לי – לא שמענו. לא מכירים".

כולם. שישרת את המרינה".

ציפי: "רצו לנתח אותם בראש כדי לאנחן מהיק להם. לא רציתי. מה יתן לי לרעת? מבחינתי, אם אין

מרפא – הבדיקות הן סתם התעללות. ברת למתו

כאילו כל אחר אלוהים נותן לו לפי כותו, או אמחי

שלי הוא נתן כונוס יותר מרי גרול. זה גורל. אין מה

לעשות. הכן הגדול בצנחנים. יכולתי שיהיה ג'וננים

אָבל לא רציתי לעשות לו את זה. רציתי שיהיה כש

לכקש סיוע – כמו חברי כנסת, שר העבודה הדוחת

ואצים – מייעצים לנו לשלוח את הילדים למוסר כדי

להקל מעלינו את הנטל. איך אפשרז אנחנו אהבים

אותם. הם חלק מבשרנו, חלק מאיתנו. לא זורקים

ילרים רק כגלל שפתאום הם נהיו נכים, מעמסה בניה.

מעבודה לא מתים, לנתק אותם מהמשפחהו מהחט,

מהאחבה שאנחנו מרעיפים עליהמז נכון, הטיפול כום

קשה: צריך להאכיל אותם באוכל מרוסק, לכומי לום

אָת הרגליים בלחץ כדי שיעשו את הצרכים שלום,

לרחוץ אותם באמבטיות. כשיחות עם משפחות שנסח

את ילדיהם למוסרות אני שומע שבאמת ההקלה

הפיוית היא גרולה, אכל הסכל הנפשי רב. ויש ימורי

מצפון וחרטה. מי שרוצה לדעת מה זה מוסרות שינס

גבי: "הכי כואכ לי שגורמים שאני פונה אליום

להתגבר, גם בשביל הילדים הבריאים אבל בתיוחד בשביל שני חילדים החולים".

ציפי: "אין יום שאנחנו לא כוכים. זה כאנ שאי-אפשר להשלים איתו. חיתולים - לסח כל כך הרבה זמן עד שהטכמתי שוב לחתל אותם. לא רציחי להאמין, לא יכולתי להאמין שככה זה תולך ומתרודה. לחומש אי־אמשר לקחת אותם. אף פעם לא הייהי באילת. אני לא מרשה לעצמי לישון מתרך לכית. נעוד כמה שבועות אחי מתחתן, וכבר מעכשיו אנחנו תושבים מי יישאר עם הילדים, ומי יילך לחתונה. אכל אילו היינו מעבירים אותם למוסר, הם כבר מומן לא הצמודה, הטיפול, האהכה. ואם הם יפותו ואני לא אהיה לירט, או מהז לא יודעת מח יהיה אעריף ללכת איתם

שלוש דקות לשלוש. לבית מגיעה שושנה לציפי. כל הבית נדרך. המסיע נכנס עם אופיר אולי. מצר שני, היא עשתה הכל. מה אני אגיד לך, יש בהרועותיו. מושיב אותו על כורסה. מאל נגשה, מניחה מגכת על צווארו, משקה אותו מים מהכוס: "אמרה שלום לאבאז אתה אוהב את אבא, נכווז תיישר אח הראש, אופיר, ככה, תיישר את הראש". (המשך בעמור 10)

איך הצלחת לעבור את השלושים ולְהַראות צעירה ורעננה כל כך ז־ שואלים אותי אחת הסיבות העיקריות היא שגדלתי על דיר פישר. עוד בשהייתי קטנטנה מוצרי ד"ר פישר הגנו על עורי מבף רגל ועד ראם. תבשירי הטיפול והטפוח שלד"ר פישר. שפותחו בידע רפואי. מועו מהעור את פנעי האקלים וקרינת השמש והאטו את הזדקנותו. תכשירי דיר פישר שמרו, ניקו והעשירו את היום כאמא, אגי מקפידה לספל בילרים עם התכשורים הנפלאים של דיר פישר. אצלנו ד"ר פישר הפך לחלק בלתי-נפרד מנידול המשפחה.

- אולמכְקָאן - מורו שיווף.

תכשירי אולםרקר-

להאמת הודקנות העור.

מי פנים, תחליב לגוף וקדם ידיים.

אולמרסול - להנגת העור מקרינת שמש

אפמרסול - לטיפול בעור לאוזר השיווף

עודתון לשיוף סבעי ולהגנה

מירבית ממטי 3 ועד למטי 30

שיטת השיוף של ד"ר פישר

THE THE PROPERTY OF THE PARTY O

דוגמנית וחדריכת יופי

Bipepio 14

ומה אומר המימסד

בביתם ולפתור בכך בעייה לרוכרה:

אלה: המדינה משלפת למוסד עבור אחזקת

משת קצב, שר חעבודת והרווחה, יאמר שנעשה

כל שאפשר במקורת החוק, שהמשפחה קבלה את

כל תניתן מחמסגרות חתומכות, שאין אפשרות

לממו משפחת כאילו היתה מוטד אפילו היא סחויקה בבית יותר מילד מגוע אחד, ולמרות שמדיניותו המוצהרת של המשרד היא לעודד

לפיו מבוטלת קצבה אחת כגלל אחרת. מתפשים דרך לשפר בחוק את מצבם של ההריגים.

עופרת בן־ישעיה, עובדת סוציאלית ממעלח

במדינת ישראל ילד נכת שנסבעו לו אחווי נכות

מקבל קיצבה, אלא שקצבה אחת מבטלת אחרת

וזה מה שקוח כאן: לאחר שנרכשה מכונית -בוטלח הקצבת. בעית חניירות של המשפחת

אמנם נפתרת, אבל יש להם יותר הוצאות. יכול

לחיות שצריך לחקים מין וועדת־חריגים שתחיח

לח שמכות לחרוג מחוראת החוק, כמו במקרח

שלפויוו, בו מדובר בשני ילדים וכים במשפחה.

צריך לשקול אם תתקצבת עומרת ביתס סביר

לתוצאות. יווד עם זאת, לדעמי לא יהיה זה וכון

לחסיק שחסידור תמוסדי רע ביסודו. לא צריך

לתת לאושים שהוציאו ילדים חולים מחבית

"בתוקף תמקידי אני מנועה מלספק פרטים על

במה מקבל מי, אבל צריך לחבין שלשכות חרווחה

תן החזית תראשונת. אנשים שמגיעים אלינו

ומצאים בתחושה ש'לפה הגעתי, ופה מגיע לי

לקבלי. עם חולק מהדרישות את מסכימת – עם

חלם אחר – לא. הרבה פעמים את משינת

תקציבים מעל ומעבר, אבל הדורש אינו מסתפק

בכך, ואז את רואה שסדר העדימויות שלו שונה.

זה לא אומר שיש באפשרותנו לחוד את כל

האוכלוסייה לשנות את סדרי העדיפויות שלה,

אבל זה גם לא אומר שאי אפשר להסתדר עם מה

אַסתר כץ, מנהלת היחידה לוועדות ערר וסיוע

"המגמת שלנו היא לעודד משפחות שמחזיקו

ומטפלות בבית בבני משפחת חולים ובעייתיים

המטופלים חרי זקוקים לחום אנושי. אני לא

- ובוסת לסדרי העדיפויות של תפונה, אלא מנסח

למצוא לו פתרונות. בעבר כבר חרגנו מהסכומים

הרשמיים המוחצבים למשפחה, כדי לבטא את

תמדיניות תזו שלנו. ובעתיד אני רואת מתפקידי

להוסיף ולחפש דרכים לחקל עליחם, ותמיד לחת

יקי מכינה שעורים. ציפי מנגבת את השיש נמטבח.

ציפי: "היה מאוד קשה. כהתחלה חשכתי

להתאבר. עוד לפני שכל זה קרה הורנו כתשובה. אחרי

המכה בעלי נישבר סצת, אבל לי היהרות עזרה לחיות.

ער היום זה מה שמחוק אותי. ההתחלה היתה גהינום.

הרופאים, הפסיכולוגים, כולם אמרו שכל רגע - כל

רגע הם יכולים למות. כל רקה בדקנו אם הם עוד

נושמים. והיו כתיחולים. היה הפחד של שני חילדים

תגרולים כשהיו צריכים לעכור את הכריקות. אף אחר

לא אמר את המילה 'פחר', אכל זה היה.כבית. באוניר.

למוטד לחוש וע בשל כך.

לבודדים:

אוון קשבת". ..

דיאלוג:

(חמשך מהעמוד הקודם)

הרצפות מבהיקות כמו מראה.

ארווקת ילדים פגועים במסגרת המשפחתית. תביטות הלאומי בודס אמשרות לשנות את החוס

ילד כ־1500 ש"ח לחודש. המדיניות חמוצהרת של שרותי הרווחה מדברת על מתן סיוע לנוקקים שיאפשר לחם להישאר בתחומי תקרוילה. מדוע, אם כן, אין אפשרות להציע סכום דומת לחורים המעוגיינים לטפל בילדיהם החולים

דירת נופעו בזכרון יעקב

אין מקום טוב יותר

על ההר אל מול חים הפתנות, אוויר נקי, נוף יפהפה ובעיקר... האווירה הכפרית חמיוחדת של זכרון יעקב. זה המקום! לא יותר מדי רחוק מן העיר, אבל מספיק רחוק מן היום יום.

חוף הרחצה של דור (טנטורה) ממש קרוב אליכם בסמוך ל"חוות הברון" תמצאו שפע של אזורי טיול, שמורות טבע ואחרים חיסטוריים, חוות רכיבה, אתרי שייט ודייג, מסלולי טיול רגליים ואתרי פיקניק.

"חוות הברון" בזכרון יעקב

השירותים של מלון נופש בינלאומי: בריכת שחיח, בריכה מקורה ומחוממת, מגרשי טנים, סאונה. ג'קוזי, מועדון בילוי לילי, מטעדות, אולמות שלכם בקיץ, בחורף, בסתיו ובאביב.

אין השקעה טובה יותר!

חברון" תוכלו להשכירה לנופשים ולתיירים באמצעות

כל זה מבטיח שדירת חנופש שלכם, היא חשקעה

כדאית ואטרקטיבית במיוחד, הניתנת למימוש בכל

9% בלבד ל־17 שנה ותיתרה ב-25 תשלומים.

חברת הניחול ולהנות מתמורה כספית יפח.

עד 55,000 ש"ח משכנתא, בריבית של

● קרקע פרטית רשומה בטאבו על שמכם.

תנאי רכיעוה

● ערבות בנקאית צמודת.

לטעום מה זה נופש' דירת הנופש שלכם ב"חוות הברון" בנויה על קרקע פרטית שתרשם בטאבו בבעלות מלאה ופרטית על הרוכשים דירת נופש ב"חוות הברון" בתקוף החגים, יזכו בנופש זוגי (כולל כל ההוצאות שמכם. המקום שנחשב לאחד היוקרתיים בישראל, באתר נופש בינלאומי בשווצריה או גרפניה נמצא בתנופת פיתוח כאתר תיירות ומגורים,לכן ערך סעו על חשבוננו לטעום מה זה נופש ותדעומה הקרקע עולה בהתמדה ועדיין רחוק מערכו הריאלי. מחכה לכם בדירה שרכשתם ב"חוות הברוך בתקופות בהן לא תשמו בדירת הנופש שלכם ב"חוות

י המבצע לרוכשים עד *ר*באוקטובר <u>בלבד.</u>

אם עברתם בעיון על כל היתרונות שמציעה לי "חוות הברון", אין לנו ספק שכעת אתם יודעים כם שאין מקום אחר שמציע הצעה כל כך מושלמה.

משרדי מכירות 🛎

משרד ראשי; ת־א בן יהודה 100. טל. 16-1213 משרד ראשי משרד מכירות בזכרון יעקב; פונות בימים א'ה' בואו לבקר באתר הבניה

"צהריים: מרק ירקות / גזר + חצילים או

ערב: חצי מה'תערוכת' / ביצה רכה 3 וחצי דקות

לעצמי מה עכר מה עכר כראשו של מנחם תלמי האותם ב"סופשבוע" בראשי התיכות מאו"ל – מנחם אתב לאכול), כשראה את המניז העלוב הזה לפני שתחלבש על מאכליו העכשוויים של המלון: לשון בקר ברוסב יין, נתח עוף ברוטב דוברבנים.

אתם מתארים לעצמכם מה היה קורה אילו פולה התה תוופת את דוד מרביץ לשון בקר עם דובורבנים? ה היה המון שלו, והוא היה צריך אתרכך לאכול רק תערוכת כל החיים. ה"תערובת" המפורסמת היתה שאכל דיימתי מיוחר שהמציאה פולה בן־גוריון למען כעלת, ולפי עדות ראייה – זה היה משהו מבחיל נמיוחר שהמנהיג אכל ועל פניו הבעה כאילו הוא

התמרים הזה הוא אנדרטה לצניעות של סעם.

קן אני חושב שאנשים באופן כללי הפסיקו לאכול פה תערובת.

תירא מי יושב שם. שרינו ושועינו: ואין שום פולה . שוציל אחם מחוירותם ומחשבון הוצאותיהם הפתוח מרא לי היום ראש ממשלה שאוכל תערובת, ואני אורי בשעות העומם. היום, אחד שרק אחר חושב שהוא ראוי להיות ראש ממשלה, לא ניגש לשולהן שאין עלין איות גם האכיל אותנו מאותה מחורה מפעם לפעם. ירענו

בן־גוריון אכל אותה

כמה, "שאוכלים... אה... ווביתה".

לא כדי לאכול.

חזיר ברוטב בריביקיו".

סיני, כי זה הכי מהר".

האוכל שלהם כל הומוז

יותר משלוש דקות, אתה שמעת אותיו"

"ביצה רכה", מחזירה אותו פולה למקומו, "ולא

אבל הוא לא התעקש, הוקן החביב הוה. בראש

שלו היה חוון אחרית הימים, לא סושי. והוא היה כורה

עד שרה בוקר אם מישהו היה רורף אחריו עם איזה

חסילון ברוטב. הוא היה איש צנוע, ואכל כרי לשלוט,

תיהפך למדינת החזירים, עם מנהיגים שאוכלים רק

במסעדות עם שמונה כוכבים, ועיתונים עבריים יהפכו

לספרי בישול עם "צלי עסיסי שנימוח בפה" ו"צלעות

מפורסם: "אני מארחת כל יום שישי יותר מחמישים

איש לארוחת ערב, וכררך כלל אני הולכת על אוכל

קראתי פעם בעיתון על אשת פוליטיקאי

ואיזה רע עשו לך הסינים שאת אוכלת את

ומי ביקש ממך להאכיל חמישים ביחרז מה את,

העם היהודי התור למולדתו אחרי אלפיים שנות רעב.

לזכותו – הוא אכל תרא לכן לא בעסנו עליו כשהוא

דור בריגוריון עשה כמה שגיאות, אכל יאמר

ומי משלם את זה לעואולו.

הוא לא תאר לעצמו שיום יבוא ומדינת ישראל

יהונתן גפן

פני זמן מה נסע מנחם תלמי וראה את התפריט של דוד בן־גוריון או – יותר נכון – את פירום החומרים אותם כלע ולעם כלאחר יר דור בן־גוריון בכל פעם כשיצא עם פולה שלו לקרוע את טבריה, בחופשה שבוודאי תמיד היתה קודה מרי, ובררך כלל הוא כמעט ולא יצא מהמלון רגלי כינרת" רשם תלמי, "מלון שהיה חביב עליו משות"ו. אלברטו הטבח עריין חי וקיים, והוא נזכר: יום יום בן גוריון אכל את אותו אוכל, ללא כל שינוי. וניתי שיטעם משתו אחר, שיגוון קצח, אכל פחדתי אלכרטו שומר עד היום את התפריט המצהיב,

תַּלַיו, כפּקודת יום, בכתב יד זעיר ובטוח, לדראון עלם, ארוחות השחיתות של ראש ממשלתנו הראשון נינוי חכיף שלו בטבריה:

קישואים / וסק פירות עם מעט פטל / סיידר / מיץ אשכוליות / לחם.

ס" 5 ווצי דקות √כום מיץ עגבניות טרי / כום חלב

ארוחת עשר: כוס חלב חם. ארוחת ארבע: כוס נס קפה (רק וזלב) / עובה".

ובכן, זה התפרים של המנהיג הדגול, ואני מתאר

ומדוע אני מכיא את התפרים הצדוב הזה, שכבר פורמם כאן על ידי ידידי מאד"ל לפני שכועות מספרז פרוע נורתי את הקטע הזה ותליתי אותו מעל שולחן הכתיכה שלי כאילו היה איוו מרליה של קרוב משפחה רמקו כי אני אוהב את זה.

ובררך כלל מה שהם אוכלים זה חרא אן זה את אחרוניו

דור בן־גוריון, כמה שהיה חווה וכל זה, לא יכול היה אפילו להתודל אפילו לתאך לעצמו מה יאכל מה אבל תציצו למסעדות הפאר בערים הגדולות

טוב מאור שבסוף כל יום דיפלומטי מחכה לו פולה עם קלמארי ברוטב אלף האיים, ושרימפס ברוטב פרוכאנס הכפית ו"התערוכת" הנוראית, ואין לו לאן לכרות. הנא עם כופתאות סושי ברוטב כושי. אתם רואים את לא ברשימה של ההיא שמומינה חמישים לסיני בכל בן־גוריון אוכל את התועכות הללוז "תאכל את יום שישי, וגם יש לו עכורה, יש לו חלום לחגשים. היה התערובת שלי ולא תמות אף פעם", אמרה פולה. "יש היו זמנים. וכימינו המנהיגים אוכלים נפלא, אכל לי כמה ידידים...', מנסה בן־גוריון בפעם המי יודע מאכילים אותנו רק תרא.

והנא אכל תערוכת. דור בךגוריון ידע היטב שאין יין כעולם שהולך עם גור וכיצה רכה. הוא אכל אוכל של שפנים, אבל היה אכבר גבר. הוא לא עיטר את משרדו הממשלתי בקבלות של המסעדות הכי מפוארות בעולם, וגם לא פיתח אולקוס, לתפארת

הוא גם לא היה צריך מיקררוייב כשביל האוכל מטפשי הוה שלו, הוא אסילו לא ידע להגיר מיקרורוייב, וחוא גם לא נוקק לפוד־פרוססור. תוא פשוט נעמר לרגע על הראש והכל התערכל כתור

שיהין בריאים, האנשים האלח שהיו בריאים וצנועים, אוכלי התערוכת הנפלאים הללו, שחלפו מו העולם והורישו אותו לאוכלי נבלות ושרצים.

ואחרי האוכל? אחרי האוכל דוד היה יושב עם פולה מול החלון, משקיף על המוצבים הסוריים שמנגרי זאת היתה שעת הויראו שלהם. ואחר כך הם היו הולכים לישון, כארץ ישראל הקטנה, מול רחש של גלי כנרת נטולי־אווזי, וקמים למתרת, לעתי ביצה רכה של 3 ער 5 דקות.

או בואו נרים עכשיו כוסית קוניאק צרפתי מוכתר, אם פולה תרשה לנו רגע, לוכר הגור, לוכר האנשים הצנועים שהלכו לעולם שכולו צנוע, לוכר הקישואים שאפשר היה מרי פעם להחליף אותם בחצילים, אם פולה לא היתה שמה לב במקרה. לזכר החלומות הנישברים, לזכר רסק הפירות, לזכר הסטקייה הואת שפעם היתה אגם רי נחמר. ובעיקר -לוכר התערובת.

ב"חוות הברון" יש לכם דירת נופש פרטית עם כל

לטיפות יופי וטיפולי הרזיה, אולם מכשירים לטיפות הגוף, חנות בשרות עצמי ועוד. בקיצור, לא רוסר כאן דבר כדי שתחנו מדירת חנופש

"האנשים שמאחורי "חוות הברון"

למלאכת התכנון וההקמה ובחר צוות של מתכננים מהטובים והידועים בארץ; אדריכל; יהודה פייגין אדריכלות פנים; בלומנפלד פינצ'וק ניהול, ביצוע ופיקוח: ניצן ענבר יזמים; אנכ"ז - מלונאות ובנין בעים חברה ליישום השקעות ופרוייקטים של חון זר בישראל...

· 随意现代设计会员

19 Bracalo

משתחדששל ב.מ.וו. 1612 תמצא את משתחדששל ב.מ.וו. 1613 תמצא את המשאוה מחפש ואת חידושי מהנדסי אאמ הרכיבר ב. 1613 החדשה משתח של סדרת 7 היוקרתית: החל מהנדסי אאמ מהנדסי אאמ המביב המנוע בנפח 1600 ממיק המתיק אתה של המכונה המיקינדרים החלקת הלק המספק עוצמה מאטיבים להלה במבנה הציקינדרים החלקת דלק, המספק עוצמה מאטיבים להלה במבנה הציקינדרים מוני מוני מוני אומים מציעה לך ב.מ.וו. 1613 החדשה גם אורגינלי כמטנדרט.

. בעוכון ולק ופאוקטן.

אוטומטית ב־200%

הדגם האוטומטי שלב.מ.וו. 1316 החדשה. מצוייד בתיבת הילוכים חדשוית בת 4 הילוכים קדמיים, המציבה מטודרט חדש של עוצמה וגמישות בנהיגה. לא תמצא שד אוטומטית ססוגה העובות את הנוחטום של 100 כוווווד סום,

ב.מ.וו. 1316 החדשה. כי כשחושבים על עוצמה, חושבים אומומטית ב.מ.וו.

עמק שרה רח'-הנחושת 8. מל' 73007-750. אילח: רעים בערם. אזור התעשיה החוש. טלי 46 ו78–059

מנהיגה בכל דרך.

CAST TO STATE

רם קאר רכב בע"ת יבואן ומפיץ ב.מ.וו. בישראל

תליאביב: אולם תאוגה ראשי: דרך פחודתקוה 19. מלי 622271 מיא: מופיקאר, יהודה המכבי 4. מלי 642842 מלי 10. מלי 642842 מלי 10. מלי 642842 מלי 10. אמרים 10. אמרים

חרוצים וז. של 13888 7-20. זחניה: מופיקאר. ספיר . מקי 791945-360. בארישבע: כדורי בעימ. . 10

אהטתדרות 202, מפרץ חיפה. טל' 8-725297-40. ירושלים: ניך"נד חברה לוכב בע"מ. תלפיות, יד

? היה רשיון

מחשבה שעברה לו בראש. מלשכת דובר משרר התחכורה ענו על כך: "אנחנו לא שולחים התראות לנהגים שרשיונם לא יחודש. כל אחד יודע כשנגמר לו רשיון הנהיגה. אף אחר לא נוסע כלי רשיון. במקרה כזה האיש צריך להתקשר לרישויפון, שרות הרש שהנהגנו, ואז אומרים לו מה הבעיה".

כפני האזרח א. עמרו שתי אפשרויות: האחח לשלם מיד את סכום כל הקנסות (אלפיים שקל ולכן היה מקובל על הנהגים שאת הקנסות העירוניים במזומן, לא בצ'ס), להירשם לקורס נהיגה גכונה ולקכל לא משלמים. מהשנה התלבשנו על המערכת והלכנו במקום רשיון נהיגה זמני. השניה, לא לשלם מיר, לא לקבל רשיון בהיגה ולהתחיל להתרוצץ בין המשרדים עכשיו שהנהגים כפגיקה. אנחנו מקווים שוה יסדר את והמוסרות לכירור גבונות הקנמת שנרשמו לחובתו. א. בחר באפשרות השניה מן הטעם הפשוט – היתרה בכנק. לא היו לו אלפיים שקלים. הוא גם לא יכול היה לארגן סכום כזה בתוך יום או יומיים.

 T_{i}^{k}

לעיר תל־אביב נכנסות מרי בוקר כ־400 אלף מכוניות זרות, של תושבי מרינת ישראל שאינם תל־אכיבים. אנשים סשי פסס מככיש החוף שבטיפת הויעה האחרונה מחפשים חגיה מטרופוליגית. גם האורה א. מחפש מרי יום חניה. עיריית תל־אכיב לא משתגעת על התושבים מן הערים הסמוכות. עוברה מרשים להם לפחוח עסקים בעיר, לשלם ארנונה אכל לא מרשים להם לחגות לאורך מררכות כוצל לכן עם כרטים חניה מעיך אחרת. עוברה. רמת־גני, אם הוא מגיע לתל־אביב, חייב להצטייר בכרטים חניה תליאביבי. מדוע זהו

"שישת ההצולרות הרצתניות שכ הקנסות ושלילת רשיון בגלל זה. נוגדת לדעתי את זכויות האזרח. שיתבעו אוחי למשפט אבל לא "שתלאו על ולקוד הפדנסה שלי"

"לא כראי לנו לחתום על הסכם חילופין עם ערים סכיב חליאכיב", אמר ככיר בעירייה, "אם אנחנו נכבר כרטיסי חניה מישובי הסביבה נפסיד המון כסף. עריף שיקנו את הכדטיסים אצלנו. למה לנו לוחתר על הכנסה בטוחה"ז באמת למה להם.

לאזרו א. יש בעיה אמיתית. לפעמים הוא עובר בנתניה, לפעמים ברמתיגן או בראשון לציון. הוא לא חמיד יודע איפה בכל עיר מוכרים כרטיסי חניה וכך יוצא שלפעמים הוא מחנה את ריכבו כלא כרטים. מארו לכם אזרוו כזה, רק נכנס לתחום שיפוט עירוני וכבר הפר לעבריין. מה היה רע אם ככל הארץ היו מכברים את כל כרסיסי החניה ואחריכך מתקווים

ועוד התברה ליא. שהקנטות שלו לעיריית תל־אביב משנת 86' למשל. תפחו ב־800 אחונים. "ריבית רצחנית", אומר א. "למה אני גריך לשלם כאלה קנסות? גם אם היו נותנים לי את הכסף כהלוואה, לא הייתי צריך להחזיר. סכומים כאלה שעולים כל הזמן בטור גיאומטרי. וכאן העניין הוא שאני בכלל לא לפחתי מהם שום דבר. נכון שהיו קנסות שלא שילמתי, זה כאמת לא בסרר, אבל השיטה של החצמרות הרצחניות ושלילת הרשיון בגלל זה, נוגדת לפי דעתי את זכויות האזרה. שיתכעו אותי למשפט אבל תם לא יכולים להשתלט על מקור הפרנסה שלי"

דובר עיריית חליאכיב אמר בתגובה: הכנסת

חקקה חוק שמאפשר לנו ולכל העיריות, לדאוג לאי תירוש רשיון נהיגה כמקרה של אי תשלום דו־תות

חגיה. חוק אתר שחקקה הכנסת (סעיר 67 לתוק העונשין התשל"ז־1977), מאפשר לנו להכפיל ולהשליש את סכום הקנס. זהו חוק ישן, עוד מימי האינפלציה הרוהרת". המחוקקים כנראה לא שמעו על השאלה כמה כסף כמונחים שנתיים גובה

א. לקח את הטפסים ומיהר לאשנב רשות הרישוי, לקבל רשיון נהיגה זמני. למני האשנכ ותחוללה ודמה קטנה. נבר עצבני (אולי גם לו לא חידשו את הרשיון), צעק על הפקידה מאחורי הממוף: "את משרתת ציבור, תלמדי לדבר כמו בךאדם". המקירה לא נשארה חייבת: "אני רק סקירה שמרוויתה 700 ש"וו לחודש, למה כולם

הסכם חילופין עם עדי הסביבה. אם נכבר כרשיסי חניה תישובי הסביבה נפטיד האון כסף. לאה שנווחד על הכנסה בשוחה"?

ניכן סלג שעמר לפני א. לא קיבל את רשיון ועהיגה שלו מאותה סיכה – דו"ואת תניה. "למה לא מודיעים לאנשים כומן, שיש להם כעיה עם ונישיון?" הוא צעע חגיע תורו של א. השעה היתה 12.30. הפקירה שמרוויתה 700 ש"ח במרה לעבוד. חווילון הארום שסוגר את האשנב מבחוץ ומהיע לכל העומדים כחור לבוא מחר, נפל ליא, על הפנים. החלון נסרק מנפנים. לא היה עם מי לרבר. זה לא כגלל שנרה. זה גם לא בגלל שעות קיץ. ככה זה כל השנה. משרד היישוי מתעייף כצהריים ותולך הביתה לנות א. ניסה לשאול את השומר שעמד בחוץ אולי אמשר לבוא אוצ הצהריים, לסדר עניין פעוט. "לא, אי אפשר", ענה השומר, "במשרד הרישוי לא עוברים אהר הצוביים וק

לד אסים סלם בלי מלח וסלפל מוקם, לא משים סלט בלי סלטית.

י יייעית חוא לא סלס.

לטיגון יש יטיגוןנית לטלמ יש יטיגוןנית מתוך משיט טלטיתי מתוך משיט מלטיותי מתוך משיט מלטיאלי לטלט מלטיו

מנית איף רקשכן, אלא ממש חבלין המפאר את הלגב שם החצשת מוכר בשלם כולו כסמל המונה ביאה שם הדת מעניק לסלט הטרי טעם עשיר שניהוה ארץ שראלו מוכר ואהוב.

היו עור הרכה יתלך, תבוא מחר". התעצבנויות הציבורי שאנחנו האורוזים מקכלים כנזירה מעש

האזרה א. קיבל כמומו של רכר רשיון נהינה ומני. לא כל הקנטות בהם תוייב היו באמה שלה הלסם שעו בדדך והשתרכו אליו מרצונם האפשי. היו גם שמה ששולמו והמחשב לא מחק אותם. הבירורים והתתרוצצויות גולו ממנו כשבוע עבורה בקירוב אל חסבו כמה מאות שקלים מיותרים. במעם הבאה שהוא יראה דו'וז על השימשה הקידמית - הוא ושלם מין מת שנטות - כפות

שיטת הניקוד

נכונה. האזרח א. לא ירע שהשיפה הואת עומדת ותלויה נגדו. איש לא טרח לתודיע לו או לבדוק שאבו הודעה על קורס נהיגה נכונה נמסרה לה. כדי לבדוק מה רוצים ממנה, ניסה א. את מולו באמצעות השלפון יומיים תמימים הוא צילצל, כמעט בכל שעות היום היה תפום. ביום השלישי הוא לקח חצי יום חופש תפע לגבעתיים לחפש את השיטה. פקירה סימפטית שלפת תדפים עם שלוש עבירות תבועה, כל אחת שות עד לשתי נקודות הובה. "שש נקודות", אמרה הפקידה "צריך קורס". העבירות שיתוסו ליא. התרחשו במהלך שבת 84. "למה אני לא יודע על זה כלום"ו שאל ג את הַפַּקירָה, "אין לי מושב", היא ענתה.

שמן זית וחמניות לסלט טרי.

לא טעית זהו-

מיוצר ע"י מילומור

שמן הזית לטעם משובח, שמן החמניות לבריאות שלך

וחמניות מזוכר ושמן זיח זה

היתה געולה. פקיד שעבר בסכיבה פרש ידיו לצרדים "לא כדאי לעידית ח"א לחחום

קטנות וגרולות. טלפונים תפוסים או לא שנים, מקידים הולים/ כהומש/ מאחרים/ מתם לא נאים לעבודה. דברים שהורגלנו כהם. נורמות בשרות: גזירה שאין טעם לנסות להתקומם נגודה כמו אוחה פקירה כבית המשפט שצועקת כלי כושה על כל מי, שמנסה לפתוח את הפה. הציבור המאולף מרכין את הראש בהכנעה ולא פוצה פה כנגד אותה פקידה במרינה מתוקנת היא היתה מומן עמה

פעם קראו לוה שיטת הציקור, היום מת נהינה

העירייה מהרו"חות, לא רצה הרובר להשיב. מקור בעירייה אמר לנו, לא לציטוט, שמרוכר כנראה תחנתו הכאה של האזרח א. היתה כית משפט לתעבורה בתליאביב. הקנס שגרשם לחובתו ולזכות

ואמרו "עכשיו השוסטים בפגרה או גם במוכירות עוכרים רק עד 12". למחרת לקת א. הצי יום חופש. בבוקר השכם כבר היה כהיכל המשפט. במזכירות היה צפוף, אבל לא נורא. המזכירה שמעה את הבעיה, לא התרשמה מהסיפור ואמרה: "חצלם את הקבלה ששילמת, תכתוב מכתב לשופט והוא ירון בכך". א. לא האמין למשמע אוניו. "מתי השופט ירון בכך"ז הוא שאל, "אני בינתיים שלול רשיון נהיגה והרכב משמש אותי לעבודה והרי יש לי הוכחה שאת הקנס כבר שילמתי". השעה וזיתה פרובה ל-12. התור עוד היה איון "תכתוב מכתב", אמרה רבקה המזכירה, "יהיה בסרר.

עכשיו השופסים כפגרה אבל יש שופט תורן שרן בעינינים דתופים. מה אתה רואג". א. כתב מכתב, הסביר את חטעות, צילם את "הקבלה והשאיר את הראגות שלו לרבקה. גבון לרגע כתיבת שורות אלה, כפעט חורשיים מאו הביקור במוכירות, לא טרת בית המשפט להשיב על פנייתו של א. נשיא כית משפט השלום כתל־אביב, השופט יצחק רביבי אמר לנו בתגובה: "בין 15.7-31.8 בית המשפט נמצא בפגרה. כומן הפגרת חניל עובר כל יום שופט תורן אחר ער 12 כצהריים. (במקום שישה שופטים שעוברים כל חשנת. השופט התורן שומע הקראות ודן בעניינים דהופים כמו בקשות של נתגים להחורת דישיונות נהיגה שנשללו". ·*12,30 TY

יכול להיות שהבקשח של א. עור לא עלתה לראש הערימה אצל השופט התורן או יכול להיות שהיא לא היתה מספיק רווותה. מה שבטוה, אל תזרקקו לשירות בתי המשפט בקיץ. כחודף הכל נראה אדרת.

שכבר שלוש שנים אין אינסלציה דוהרת.

בכעשרים והמישת מיליון ש"ח לשנה.

בימ"ש לתעבורה בת"א

בית המשפט היה בסך 600 ש"ח. הקנס המקורי היה

בסך 400 ש"ה שהכפילו את עצמם אבל א. לא היה

מוראג. היתה לו סכלה שהסנם הנ"ל כבר שולם ומשום

מה לא הגיע לתעורתו. לפתות כאן, חשב א. לא תהיה

בעיה, הרי כחוב שחור על גבי קבלה ששילמתי. בשעה

12 בצהריים הצליח א. להשתחרר מהעבורה. בשעה

12.30 התייצב לפני מזכירות בית המשפט. הדלת

"ער השנה, מערכת הגביה שלנו לא היתה יעילה

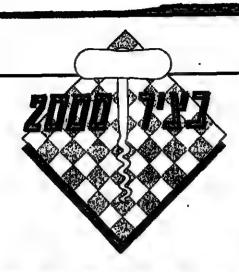
רטרואקטיבית כמה שנים אחרונית. לכן מה שקורה

האזרח: "את תשרתת ציבור, תלמדי לדבר כתו בן־ארם". הפקידה: "אני רק פקירה שונרוויחה סמר שיח לחודש, לתה כולם צועקים עלי"?

האדום האדום הזה

עתם של תובבי יין בעולם חלוקה בשאלה: לראש מי יושם כתר מלכות היין האדום, הלראש הפינו־נואר מבורנונדי, או לראש הקברנה סוביניון מבורדו. אלא שהכל שווים בדעתם ומסכימים כי בקבוק פינו־נואו משובח הוא מימצא נדיר, בעוד שבקבוק קברנה סוביניון טוב מצוי יותר ברחבי העולם. ואכן, עינג הקברוח ניתן בכפל תבונות: האחת – גלום בו פוטוציאל של יין עידית. השניה – יכולת תעוצה והתאקלמות טובה מאוד במקומות שונים על פני כדוד הארץ, כאשר מאפיוניו הבסיסיים נשמרים וניתנים לזיהוי בכל אתר ואתר.

ערש גידולו של חקברנה־סובניון – בורדו שבצרפת. משם נדד וניטע באיטליה, יובוסלוויה, בולגריה, רומניה, קליפרניה, ארגנטינה, צ'ילה, דרום־אפריקה, אוסטרליה, ניו־זילנד ישראל ועוד. אנו בארץ קוראים ליין בשם זן העובים, שיטח שמקורה בקליפודניה ופירושה כי זן העובים בו מדובר הוא הדומיונטי ביון. בצרמת, לעומת־זאת, יכול אדם לשתות כל חייו יין בורדו משובח מבלי לדעת כי הוא שוחה יין קברנה סוביניון. בצרבת נקרא היין בשם סוגי (נַנַרִי), כאשר החוק קובע את הרכב הזנים של היין הסוגי, ואיכותו מקורה במתח ובהרמוניה שבין מרכיביו הזניים.

אצלנו רוותת הדעה (שיש עליה תולקים), כי מיטב היין – בטוהר זניותו. אין ספק כי אם נחפוץ בהעלאת איכות יין הקברנה סוביניון בארץ, נצטרך לנטוע אצלנו את העינב השני בחשיבותו בבורדו, את המַרְלוּ, ולמזגו ביון הקברנה סוביניון

הקבדנה הוא יין שכל מרכיב ממרכיביו מצוי כן בשתע ובעוצמה מרובים. תומצת היין שבו – נדיבה. יש לו הרבה טנין שמקורו בעיקר בחרצנים, צבעו אינטוסיווי ומקורו בוג העוב. גוונו, בצעירותו, אדום־ארנמני־סגול. ריחו הארומטי בצעירותו מזכיר ניחוח של אוכמניות (קאסיס). יש המזהים בארומת חקברנה ניחוח של כמחין ופיטריות שנאספו מתוך וקבובית של יער לח. אחרים מזהים בו ריח של אבק, מפריקה, אקליפטוס ופפרמינט. אלה האחרונים מבוקשים מאוד בקליפודניה, וחובביהם ישלמן בעבורם במיטב כספם. עם ושתיישנותו קונה לו היין ריח וניחות עדין ורך השופעים בפתיקות, וחם בניתבחנה השונים מכל יין אדום אחר, תוצאת ותהליך התיישנות איטי הנמשך בין עשרה לשנים עשר

חודשים בחביות עץ אלון קטוות. בתקופה זו מתרחש תהליך חימצון איטי ומבוקר של היין, ובמקביל חוא קולט מן החבית טעמים וריחות של עשרייה. עשרייה. לאחר החבית כא תור תהליך

חתתיישנות בבקבוק, הנמשך כמה שנים. הפעם – בתנאי צימצום הספקת החמצן. עתה נוצרות בבקבוק תגובות שונות בין התומצות לאלכותולים, ותוצאתן - יצירת חומרים ריתניים, הם ריתות הבוקה. מעתה אנו זוכים ליין עשיר ומורכב מאין כמותו, שמיבחנו הסופי – ההדמוניה

וטיעת הקבדנה בארצנו חודשה בשנות ה־60. יבוליו באוץ גבוהים, ויש כהם כרמים משובחים. אבן הבותן לאיכוח העינב היא היחס שבין כמות העובים לעוצמת הצימוח של הגפן, ולא כמות הענבים ביחס לשכות גידולם.

כמה הערות לדירוג היינות שבטבלה: הפעם קייפת עליונות ברורה באיכות יינות הקבונה של יקב רמת הגולן על פני האחרים, לירדן קברנה סוביניון גליל 1985 הרענקו (לראשונה במדור: זה) 5 גביעים מתוך החמישה האפשריים. גם נין קברנה סוביניון בוונפורט 1985 זכה לדירוג מפתיע בגובתו, אלא שכאן יש להדגיש כי מדובר בדירוני בערבון מונבל – מונבל על ידי תנאי האריוה והשיווק. יקב מונפורט אנדו את יינותיו זקופים, כאשר פקק השעם מופנה כלפי מעלה. מכאן שחיי המחסן וחיי תמדף שלתם קצרים

נם קברנה מוביניון לעורון (ללא שנת בציר) בולט באיכותו על רקע יינות אודים של לטרון, מחם כאלה שאיכותם ירודה,

מסדר האדומים שהשתתפו בטעימת תדירוג (צילום: ראובן קסטרו)

17.00 ש"ח	20000	ו. ירדן – קברנה סוביניון – גליל – 1985
9.00 ש"ח	ABBB (*)	2. ירדין – קברנה סוביניון – גליל – 1984
25.00 ש"ח	3555 (+)	3. גםלא – קברנה סוביניון – גליל – 1985
מ"מ 25.00	<u> </u>	א נולן – קברנה טוביניון – גליל – 1985
7.00 ש"ח	₽₽₽ (+)	.5. מונפורט – קברנה סוביניון – 1985
28.00 ש"ח	888	 נמלא – קברנה סוביניון – גליל 1984
29.00 ש"וז	555	7. כרמל – קברוה סוביניון – רוטשילד 1983
7.00 ש"ח	222	8. לטרון – קברנה סוביניון
11"ש 52.00	₽₽(+)	9. כרמל – קברנה סוביניון – 1979
9.90 ש"ח	♀♀(+)	10. כרמל – קברנה טוביניון – סלקט – 1985
5.80 ש"ח	₽₽ (+)	וו. כרמל – קברוה – 1987
34.00 ש"ח	∑ ∑(+)	12. אשקלון – חיין של סגל (קברנה סוביניון) 1984
n°₩ 41.00	22	נו. כרמל – קברנה סוביניון – 1981
8.00 ש"ת	88	1986 – קברנה טוביניון – 1986
20.40 ש"ח	오(+)	15. אליעו – טירת גולן – קברנה סוביניון 1986
11.50 ש"ח	Q	זו. אשקלון – קברנה סוביניון – 1985

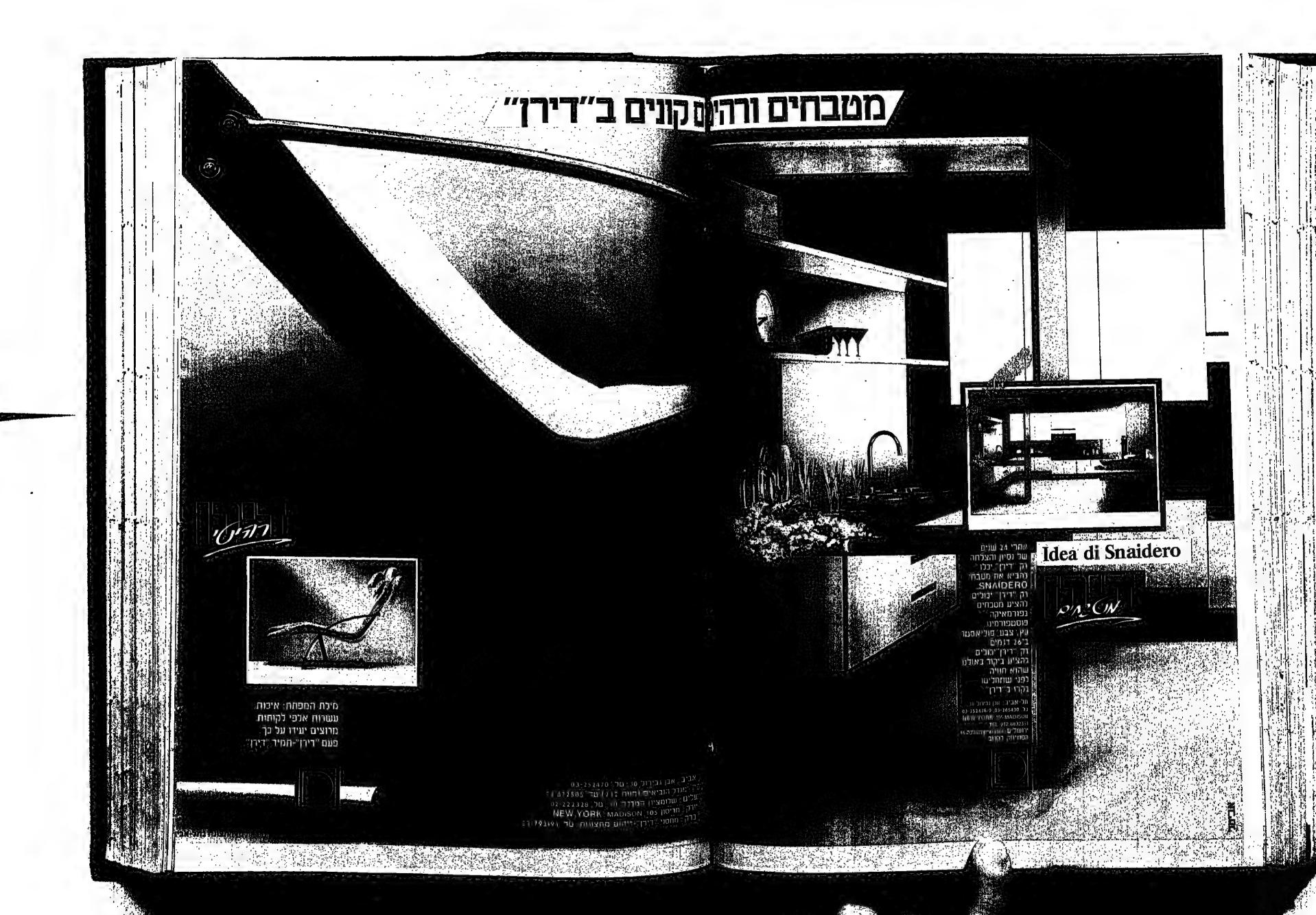
ינות הקברוה סוביואן הישראלים הועמדו לטעימת דירוג שנערכת ביום 24.7.88 במלון "הילעון" בתל-אביב. בדירוג השתתמו: אבגר און – מוכ"ל סלאכ-איו

> והם בעלי שמות תמוחים בגון ריולינג (של הרמן) ומינו וואר. ביצד הומכים סתם ענבים ישראלים לריין דיולינג ומינו נואר לנויבים השתקנים פיתרון. עוד אציין את ברמל קברוה (ללא "סוביניון") 1987 – יון עממי וטוב בעל ריוז של קברנה. לגבי שאר היינות עלינו להעיר הערה המחייחסה לקבוצה

שיינותיה סובלים מיומרה המתבטאת במחיר נבות ללא כסוי איכותי. יינות שמחירם 20 שיח ומעלה ודירונם שני גביעים בלוס או סכוה מוה, הם תופעה שאינה מובנת לנו. דומני שמוטב חיח ליצרנים לחזור למימדים האמיתיים, לא לשנות בהויות ולא להכשיל את ציבור תובבי־הוין.

ישראל עשהאל

27 HIDEDID

Spirit Colina

ניחוח ים־תיכוני בחצר יפואית, עם דגים

מוב וכטנגוב הוא אחר מן הרוצבות הרבים של יפו הנושי קים לשדרות ירושלים. כית יפואי חד־קומתי נושן אך משופץ ניצב שם בפינה, ברהק כלובנו. בכניסה לחצר, מצד רחוב וכטבגוב, קבוע שלטה של מסעדת הדגים "מה פיש". המסערה היא, בעצם, חצר יפואית יםתיכונית של בית מגורים, שהוסבה להיות מסערת חצר קייצית עם אמשרות לסגירתה כחורף. כפינת החצר גגון עגול ומתחתיו מעגל אבן ועליו כריות – מקום להסב. בו וללגום בנעימות, ליד

מקום נחמד ולא שיגרתי. מנהל אותו זוג צעיר, גבי וצופית. גבי גדל נכית הזה עד שיצא לשוטט בארץ ונעולם, לעבוד וללמוד מסעדנות מה היא. אחריכן הפך את בית המגורים הצנוע למסעדה שבמטבחה דגא מכין רגים כפי שלא מכינים במסערות דגים

גבי, שתוא הבעלים והטבח, החל את הקריירה הקולינארית שלו בעודו נער, כשיצא להרוזיה את דמי הכיס שלו געבורות שרות שונות במסעדות יפואיות. כשהתכגר היה למלצר ומאוחר יותר נכנה – כעוזר טכח – למטבחי את השפשוף" הסופי כאומנות הבישול עשה נמסעדות שונות בקנדה. אבל עוד "חאפלה" לחבריו בחצר בית המשפתה

לפניכן היה עורך מפעם לפעם שמע בקולם – ופתח. באותה הצר כה בתפרים מבהירה לך שלא באת למקום שידלו אותו. כיפו, שבמהלכה היה מגיש להם ארוחת

דגים וחצר וגבי. קצת אחרת (צילום: שמואל רחמוי)

של טיגונת ושום מתערבכים כניחוחו דגים מיוחדת במינה. הם היו מלקקים חלק בלתרינפוד מהמסערה עצמה. הכל המרומו של היין. מתחילות להגיע אצבעותיוגם ואומרים לוו גבי, למה אינך לכן ים־תיכוני רגוע, פרט למפות המנות העיקריות: פורל מעושן חם פותח מסעדת רנים: במרוצת השנים הכחולות המכסות את השולחנות. הצצה (העישון ביתי, נעשה במסערה עצמה): פורל כריכת כצל, כשעליו ערימת בצל שיגרתי – וגם לא למסערה רוויית רוטב שבסיסו ליקר רימונים: מן הרחוב אתה נכנס לחצר שהיא מאוסקת־מחיר, ליר השורה האומרת סטייק לוקום מפולפל שהרוטב שלו זהה לחלוטין לרוטב של סטייק הכשר המפולפל. הרגים כולם מוגשים נקיים,

שקלים) – ממרק אפונה ומרק בעריות

מנות עיקריות - דגים בטיגון עמוק

דנים בתמר עם דעבי הכית. את

הלוקוט ותפארידה; למשל, "מוכרים" "לך לפי משקל הדג (42) שקלים

לקילו). מי שלא דוצה דגים - יש

שפע של בשרים על חאש, מאומצת

ועד לשווארמת (מגשר ענל עם שומן כבש) ושישלים עשוי מבשר אוה, מנה

תבשר היקרה ביותר -: 11, שקלים:

נפון שם את נתחי דג האמון (וקיים

מעצמות) העשויים בבצק בירה. מעדו

אמותי, אמאדו שוען שמקערתו, אף

שחיא מתוחת גם בלולות שכת, כשרה לחלוטיון. הוא מקפיד לרכוק את הבשך מאיטליו כשר למחדרין, אין דבר חלב, אין שרצים, חדגום דק

מבעלי העומיד והקשקשה.

ועד מרק בצל ומרק דנים.

האיש שתופש דגים בידיים

לחמוש דנים בידיים, בלילות שבת וזיה עורך שעודת דגים לתבריה, כולם חיו באים. כולם חינ מלקקים את שפתותיתם. עד שאמרו לוו דגים יש לך, לעגן אותם אתה אותב ובם יודע, אז למה שלא חמתה מזללת דנים. ראוייה לשמה שתחיה להפאדה דומנהו דעיון לא רע, אמר.

(כן קמה בחישן שמה א מניהן ניתור הבשטור ז) שהיא הניהן ניתה שם רצאת הצל שם שמי א סביב, משווה עד השעות הקסנות של שריב, מתוחה עד השעוה הקטנה מקר העילה, שוה דבן דרה למך: בתיפה השולידיות, יש שם הרבה מנות ראשונות "התוחיות", המורה שני שקלים לעוער (למי שמומון איתה מלחים מעלקם את השולהן איתה שלטים ותינובים, מי שבא לולה לק מנות האשונות "ישלם" ב שקלים למטן, אותיבן יש כל מיו מוקי

חיפה תחתית, במקום כו נפנשים בחוב ימו נרחוב העצמאות, ניצבת משעדת שכבת גדולה שהיא שמידבר בעור חברמל, קוראים לה "אמאדו" כשם בעלית. אמאדו, גבר בעל לפחר שיעד ווקן גדול, הוא איש ים ודנים בעל מונימין, שיניט, דיוג, מלק מה שאתם רוצים. הוא מאומם בודוף, מיומנים ווריויבמיים היצבע כלילות במקומות מקיימים בנותן מצויידים במני וכממת ושק תור למתיחם, דני האמנון נמשכים אל האון: מקחנוןרים קמנו, נפו ביחון חשל אמארו וקורת לליסם, וער שום סבעים מה קוח איתם - חם.

חוץ מוה יש לו נם ספינה בים. חוים, חוץ מוה הוא מו יודע דבן א שוום בובות דוים. בימי חמושי, עם קדת חום, חים אמארן יורד לכמית.

לסיום, ועל חשבון הכית, מגישים פירות ושתייה חמה. צלחת הפירות שקיכל שולחננו הכילה סברס קלופים ותמרים ממולאים בשסדים. תה בנענע הוגש בתיון חרסינה מצוייר ממנו מוגו אל כוסות זכוכית מזרחיות קטנות

ללא אררות. זיתרנו על מיני התוספות והסתפקנו כסלס ירקות "ערכי" טרי

סלטים ביתיים מופיע מחירם: 20-30

שקלים. וזו רק הפתיחה. ליד השורה

פורל בריכת בצל מופיע המחיר: 27

שקלים. סול בקאסים יעלה לך 30

שקלים. והמחירים אינם כוללים דמי שרות. אלא שבמהלך הערב יתברר לך

אפריטיף. צלחות ראשונות של

מכחר המנות הראשונות מתחילות

לנחות על המפה הכחולה. קצת חריפים

פיקנטיים. צלחת לאכנה המאגמת

במרכזה "שלולית" שמן מעורכב בזעתר.

נתה גבינה רכה ומלוחה, ערינת טעם. סלט חצילים מעוכים. מטבוחה. מיטבל.

זיתים כלימון. בצר כל אלה סלסלה עם

לחמניות עגולות קטנות ורבעי פיתות

חמימות. וכמוכן צלוחית עם מימרח

חמאה פיקנטי. אחר כך מציבים ליד

השולחן דלי קרח עם יין גולן יבש ומנות

הביניים מתחילות להגיע: חסילונים

מוקרמים כגבינה, שרויים ברוטב העשוי משמנת מתוקה, צירדגים, יין לכן, וכל הכבודה הזו נחה על מצע של עלי חרד ופטריות טריות; קלאמרי בשום ויין: פרוסות דקיקות של סלמון (קנדי)

מכוסות ברוטב מתקתק שבסיסו רבש. הפסקה קלה. לגימות קלות מהיין

הלכן והצונן. רוח קייצית קלה. שמים

יפואיים מכוסי כוכבים. ניחותות קלים

שאתה מקבל תמורה נאותה לכספך.

כאמור, המסערה נמצאת ביפו, רחוב וכטנגוב, פינת שררות ירושלים 127. פתוחה לארוחות צהריים וערב כל ימות חשבוע. מכברת כרטיסי אשראי של דיינרס, ויוה, ישראכרט.

अंद्रश्रदाध १६

איני יודעת מה זה פחד. מרבותשים, איני פוחדת מדבר

מי חבי קרוב לך? <u>אבא שלי.</u> או ידו של מי אינך מוכנה ללתוץ! <u>כהנא.</u> אוכה נמיר: "היום אני לא

> יום כבר אין תוצשת של חללים בחיי, לא חסר. לקבלות פנים, ארוחות ערב, מתיחות, ארועים דיפלומטיים וכ"ו, כשנמיר היה ראש עיריים חשתתפתי הסרינצים. היום אני לא תייכת דכר לאיש, ומחוץ לשעות עבורתי אני עושה רק מה שמעניין אותי ונעים לי. לא מבובות ומן על קוקטיילים בערבים יוצאת ארצו הי חופג מוווגי טומיםו

כל כלי, שמחה עם כל תמונה. זה לא אוסף ולא ציורים שניקנן כהשקעה במשך שנים קנינו ציורים ופסלים שאהבנו. לפעמים בתשלומים או כחלוואה. נחום גוטמו, מוקרי, מאנת כץ, ציפר, אורלוב, שמי, אלרובי. וובון, הפסל הזה של לישנסקי, ראיתי אותו כמה פעמים ולבסוף סניתי אותן בתשלומים, חבית מלא המצי אמגות והיום אני סונה הק דברים שאני יודעת בריוק איפה אשים אותם יש לי יחס מיוחר לדברים יהוריים חנוכיות, למשל, אכל היום וח יקר מרי, בארץ אני מכירה כל מוויאון, והול מעין חרור וצינ הור והמיצום שהיו בתליחי וכלה במוונאונים הגרולים. גם בחויק בשיול או בתפקיד, אני, מוצאת ומן לראות תערוכות ומודיאונים ומחפשת בשונקים חסבי אמנות מקוריים אבל כבר קשת למצוא אמנות לא ממומווית

בשביל שיול אני מוכנת לחיכנס לאוברן דאמם אני אותכת מיולים שקבים נוגם מוקדם, הולכים היבת

Biberio 32

לי לחיות עם מישהו. התרגלתי לאהוב לחיות לבר, אולי מפני שרוב וחמן אני עם אנשים, אני מרגישה מאור עצמאית ונהנית מזה, אולי גם ממני שאינני יורעת מה זה פחד. מלבר נחשים, אינני פוחדת משום רבר. מגיעות כלי סוף הזמנות בארועים כאלת בכמות שמספיקה לכל חיי. למדחי את

יש ערב פנרי, אני נקנית לחיות בבית. נעים לי מבית, ווא מאור לטעמי, אני אוובת בי

בין השאר היתה בועדת השרוחים הציבוריים וביקורת המדינה ועמדה בראש ועדת החומה והתרבות וועדה העפודה (המווחה: חברה מויכו ולשכת מפלות העבודה: גרה ברחוב: באוזי, ולראביב

20

מולדת בחדרת, גדלה בכפר חוגלה

למדה בסמינר לוינסקי ובגבעה

תשלושה, ולימודים קלאטיים

וספרות אנגלות בארה"ב, היתה מוכירה במשלחת לאו"ם. ב-29

נישאה למרדבי נמוד, ראש עוריוה

ח"א דאו. היתה מוכירה כלליה של

אאיע בוזיא, ומינ 1973 וויא ח"ב.

רואים. טיול פעיל - ואת המנוחה כשבילי, לא בית הבראה, לא לשבת ככסא נוח על שפת הים. לגבין אוכל זה כמו דלק למכתית, שתאת את כובוז הזמן של אורה נמיר: מסעדות מפוארות. מספיק קפיטריה טובה ופידות לותר. כשבילי, מקרונלד זה הפלא השמיני של חעולם המבורגר כפול, תפוח, קפה ואני מבסוטה ה"ב

לא איכפת לי לטייל לבד. לפעמים אגי עייסה סלהיות עם אנשים. תרי כל עבודתי היא עם אנשים לשמוע ולדכר. ונתוך לי שקם, לחיות בסביבה שא" אודי לא מביר אותי ואני לא מבירה אף אווד ויבוצוי סתם לשייל ברחוב, להמתכל בחלונות ראווה לוויבוס לחנות, אנונימית, כלי התחישה שמרתמים עלי שאי מסתובבת לבר, מוהמנאת אני פוחרת פות מותה רוב הבנדים שלנ הם תוצרון הארץ, ועיבון לייד

חייבת דבר לאיש, זמחיץ לשעות עבודתי אני עושה וק

מה שמעויין אוחי ונעים לי

בגיד וניבה ואני גם קליינטית מכוברת של מוקב אנ ספנסר אותכת בנדים ספורטיביים, פשוטים, נוחים ומונחים טוב, עריף בצבע אחר ועשני ושומנה מוסירים עלי יש לו סעם מוליד" ושמרני הלבוש בין במחד, קולנוע היאסרון אני מעדיפה והריב

תישניים, אכל אני רואה את כל הזבנות לא מופני את פסטיוואל עבו ושמות להתחקות ולותבססות ?! המחואות המקורות אני הפירת מאוד עוולה של יבו! ליון עם כל הנפילות החורות הא המחוא היכואל הגרול ביותר. בפוחותיו יש הרפל שפשכיו! שם התאשרת לוחר כאכים חורינות בחוים וחביו לאוד!

ר להיגיש לא פוב עם ענמר ומכינות: זו לא ששה מדושני עתב תומורה עם ביצועים נועוים וכל פולונים למילורמניה אני הולכן רק משיש מישול של מיחד הרמה שלה יודה הוכש מי מספר ב

אילו אושים שפגשת תרשימו אותך במיוחדו <u>דוד אויסטראר, איציק מאוגער.</u> און אישיות בתרומננו את מעריכה במיוחדו <u>קורקון אקינו. לדעתי היא הקיפור של המאה.</u>

איון אישיות הסטורית את מעריכה במיוחדו<u> משה רבנו.</u> מו היו ניבורי ילדותךו <u>נחום נוטמן וסיפורו "לובנגולו מלר זולו" שהתפרסם בהמשכים</u>

למי את בוהו *לפחדנים ולצבועים.* אה מי את מכבדתו *אנשים אמיתיים, עקרוניים, שאומרים מה שהם חושבים*. על מי צר לרו על אחותי שחלכה לעולמה בגיל 29.

במי אה מקנאתה באנשים שיש להם יודור זמן מאשר לי.

אילו תכונות משובות לך אצל גברו <u>רוצה שיהיה מכם, תרכותי, רגיש ושקול.</u> מה מוציא אותר מהכלים: *כשמשקרים לי בפנים, כשמאחרים, כשמתרשלים בעבודה*. מה צום לך נדודי שינה: *עלבונות קשים.*

> ַ פתי את נבחלת מעצמךו <u>כשאני עייפה מדי.</u> מתי קשח לך לסבול את עצמךו *כשאני ממורמרת.*

מתי את מתביישתו <u>כשמחלקים לי מחמאות אישיות בנוכחות אנשים.</u>

מה מעליב אותך: *ניבול פה.*

מה את מתעבתה <u>שינאה לשמה.</u> שה עוגר לך לתתרכזו <u>שחייה ושקט.</u>

מה את שונאת לעשותו *לנהע*. מה תעיסוק תרוביב עליךו לארח את <u>החברים שלי אצלי כבית.</u>

מות לך סיפוקז מניעת *סגירת מפעל, למשל.* בה לא מוסרי בעיניךו <u>המקרת החלש ואטימות לזולת</u> שה השוטו שלךו <u>לוכור שתמיד יכול להיות יותר גרוע.</u>

שה נותן לך הרגשת בטחוון *הצלחה בעבודה.* מה מפחיד אותך: בריאות לקוייה.

את אשח חזקה: במהז <u>אני חזקה מאוד. כאמונה. אני עושה רק דברים</u> שאני מאמינה בהם. בה עקב אבילס שלךו <u>ההתרגוויות שלי.</u>

איוו תבונה מאפיינה אותךו *עקשווה.* מה מיע אותרו אחבה לעבודה, צורד לחקו שולוה, רצון אדיר לשנות דברים לא צודקים,

לא טובים, לא נכונים. מתי התבנרתו <u>כשעובתי את הבית בפעם הראשונה, בגיל 15, והלכתי</u> ללמוד בסמינר לוינס

מת היתה נקודת המיפנה בחיירו <u>כשהחלטתי בניגוד לרצוני להיבחר למוכירת נעמ"ה</u>

על מה את מתחרטתו <u>שלא למדהני משפטים.</u> פה תכשלון שלך: <u>שמתחילת דרכי הפוליטית עסקתי רק בנושאי חברה ולא בנושאים</u>

בון יווים. במה אה גאהו במה שחשגתי וזאת, מבלי לוותר על העקרונות והאמונות שלי. נאידו מצב את שונאת להימצא: בבעלה, בהרגשה שאני לא מנוצלת כחלכה. מו ישראלי בעינידו <u>ספרות ומחואות מקורית, נחום גוטמו, כובע טמבל, חוצפה, אי כיכוד</u>

מיז את שונאת בארץ ז<u>את הרעש.</u> מתו וכרון הילדות החזק שלך: <u>הפחד הנורא מהמנות כשהתקיםו ערבים ממארב מכונית בה</u>

משתי מביה"ס בחדרה לכפר חוגלה. כמי מי דצית לחיראות בילדותרו כמו חנה רובינא.

פה קיבלה מחביתו אחבת מדולה לתרבות, למסורת יהודית, עבודה כערד עליוו, ואווה של מדפ עובד, עהשנות ואי הירדעות ממאבקים קשים להשגת מטרה.

במה השחפרת בשנים האחרונותו למדתי שוו לא בושה להודות שטעיתי או שלא ידעתי. מח את רוצה לתיות כשתחיי נדולתו <u>חברה כממשלה.</u>

ואות שני יודעת שיה הם ום בעיות השאמה יושק עו בישהואת בחודה וכשאנה הדכה.

"המשקור אכי את התקובשות והתרקובה לה לכן ביעי בשבחה והמשקור שאישים השנים "מספר או בי שלו יודע משוב יידע זא יותנברה או אל בי שמודה וביע הדבה הוביע היו בי העוצבים השנים "מספר או דר מעובר יידע זא יותנברית שטבי אישי שמודה ביידע האוד בי העוברית ביידע היידע ה

חשוב ויקר שלי. חברות אמיתית, כלי חשבונות של מי יותר עסוק, מי שילפן, מי הומין ומתי. ויש קשר מאור משפחתי עם הכת של נמיר והנכרות. בת"א, זו

המשפחה היחידה שלי. חבית שלי הוא בשכילי ובשכיל המשפחה והמברים שלי. מנותס לגמרי מהעבודה. אני מארחת זורבה בבית, נהנית לקנות, לכשל, להגיש, לרחוץ כלים. אומרים שאני אמכיציווית. כשאני רוחצת כלים, יש לי אמביציה שיהיו נקיים. כשאני מארחת, אני רוצה שהשולתן יהיה ערוך יפה. כשאני מכשלת, אני רוצה שהאוכל יהיה טעים ונכון. אני מאור פרנטית, וצלת סרר ודייקנות, קשה לי לשאת רישול, בטלגות

ביום שישי בצהרים, כשאני חוזרת מחדר... מהכיקור אצל אבי החולה, אני אוכלת עם חברים ב"בתיה", מסערה יהודית פשוטה ונעימה. בלילות שבת, כשאינני מומינה זאו מחמנת למקום אליו אני שמחה ללכת, אני נשארת בכית בכיף, עושה הכל יותר לאט, קוראת את כל העתונים, משוחחת בטלפון, לא בעניני עבודה, רואה טלוויזיה, בעיקר יומני חדשות, ומאור נהנית מהיומן הכינלאומי במוצ"ש. לפעמים צומה בפרס מסררה נחמדה, אפילו אם קצת מטופשת. זו מנוחה. לתוכניות מלל אין לי סבלנות.

אני משתרלת להשאיר קצת זמן לספרות יפה. אחרי יום עכודה, עם הרבה ניירות, אני צריכה ספר שיסחוף אותי, אין לי כוח להתחיל להתעמק בספר משעמם. בקייץ שעבר קראתי הרכה ספרות ישראלית חרשה. השנה, כגלל מערכת הכחירות, לא הגעתי לספר. הפינוק שלי זה שחיה של חצי קילומטר השכם בכוקר, ככריכת גורדון. זה עושה לי טוב.

"לגבי, אוכל זה כמו דלק למכונית, שונאת את כזכוז הזמן של מסעדות מפוארות. מספיק קפיטריה טובה ופירות. בשבילי, מקרונלד זה הפלא השמיני של העולם. המכורגר כפול, תפוח, קפה – ואני מכסוטה".

יש לי המון סימוק בעבורה, עם כל האכובות הקשיים והבעיות של אשה בעולם שמיום ליום נחיה יותר גברי, ככל שהצך הכוחני בשווגי מתחוק, כך מתרחקת התנדעה שאשה שווה. עד היום אני מרגישה שאני חייבת להיאכס דויכה יותר בגלל היותי אשה.

עם השנים נהייתי נוקשה יותרן תמוליטיקה אינה צסק לאנשים רכים ונחמרים. אני לא מגדירה את עצמי כפמיניסטות, אכל ככל תפקידי, קירום מעמד האשה הית בסרף ערימויות בכיר ביותר באופן אישי אני מרגישה שווה, אכל תמיר אקבל יותר מתמאות על

כל הומן קיים הצורך להיות יותר סובה, כדי להיות שווה לגבר שהרבה מחות טוב ממני. אני מרנישה שאכור לי להראות חולשה בפוליטיקת, שאני צריכה להיות יותר נוסשה ובוטה כדי להגיע למה שנבר מסוגל לעשות בפתות נוקשות ונחרצות גם בשליטיקה בווצים אותר בצר הנשי. עור לא שמעתי שוונאים מושיכה שבבר ניהל ודבר לאשת אומרים אם הוא נחמר או לאן אבלי, אני יוויעת שקודם כל בחולים אותי מבחינה זאת מצירם אני יכולת לחיות במליסוקת אבל ציולה לוצות גם דכה גם נשית לם לבושה יפת לגבה מותר להעיר, לנווף לא תמיד בדרמי נוצם, אפל אשותו הם עדיין מסתוקטים כגוע לילון. וכשום דובים לחומיא ולומר שאת מכולאת את תמקיד מולכת זם אומרים שאר מושידה כמי גבו...

לעיצוב הביח TKAN1

במגאזיוַ בנין דיור תוכל למצוא רעיונות וחידושים לתכנון הבית, כתבות בנושאי עיצוב פנים, סביבה, גן, מוצר וטקסטיל. כל זאת בכ־180 עמודי צבע מרהיבים באיכות של מגאזין עיצוב בינלאומי. במגאזין מיוצגות כ־70 חברות המציגות את מיטב המוצרים לעיצוב הבית.

ניתן להשיג ברשתות הספרים ודוכני העיתונים, מפיץ "גד הפצות"

באמצעות טופס הנמצא במגאזין תוכל לקבל מידע על כל אחת מהחברות ומוצריהן

א. בראון שיטות בניה – ארית קצנשטיין 28 בלו־בנד טל׳ 724879 • אגא לבנין – יבוא קרמיקה וכלים סניטרים – מגרשי התערוכה הישנים, ביתן 11 טל' 37-458977 • אגמי – מפעלי ריחוט – שמעיה 4 יפו טל' 837865 • אגנטול – סוכנויות ליבוא רהיטים – אבן גבירול 18 ת'א טל 03-257415 ● אורגל – יבואני ברזי גרוה – הרצל 65 ראשל"צ טל" 03-9666721/2 • אי.זי.אר – איטום שיקום ושימור מיבנים – מושב רשפון טל - 052-573437 • אינטרנובה - יבואני קרמיקה ונקחי - נמל ת"א מחסן 2א' טל' 458167 • אינטרנובה - וילונות, בדי ריפוד, שטיחים וטפטים דיזנגוף 212 ת"א טל' 232964 • אינטרטל – יבואני שיש, קרמיקה וכלים סניטרים – סוף רח' דיזנגוף (מול גלידה מונטנה) ת"א טל - אלרם חברה לבניה – שד' רוטשילד 133 ת"א טל' 203-203 ● ארדר ביצור רהיטים – סוקולוב 20, חולון טל' 5032634 ● אשדר - יצור רהיטים – סוקולוב 20, חולון טל' 5032634 • אשדר חברה לבניה – בן יהודה 190 ת"א טל' 245375 • ב.ד.ם – תקרות אקוסטיות – רח' הברזל 10, רמת החייל, טל' 03-475112 • בן־טל – יצרני רהיטים – היוזמים 8, א. התעשיה החדש אור יהודה טל׳ 33-347170 • ברזילי- חדרי ילדים - הרצל 66 ת"א טל׳ 322530 • ג. בביוף ובניו בע"מ- יבוא מוצים לחדרי אמבטיה – ז'בוטינסקי 36 ר"ג טל' 03-726004 • גוונים – תעשיות ריהוט – העמל 1 א. תעשיה חדש אור יחודה טל 33-726004 • גיים – יצו רחיטים – מעון 12 ת"א טל׳ 32-810332 ● 03-5440526 ת"א טל׳ 178 הדפסי משי אומנותיים – אחי אילת פינת הנוטר 33 ק. חיים טל' 04-722066 ● דקו רחיט – יצרני ריהוט ומטבחים – אזור תעשיה ישן בית דגון טל' 993405 ● זכוכית 2000 – יצור שולחנות, מחיצות ומראות – חלוצי התעשיה 12 מפרץ חיפה טל 722974 • חיים ואיציק – יצור נברשות – התחיה 6 ת"אים טל 03-810913 ● חיים כץ – מוצרי בניה וגינה – אצ'ל 9 א. תעשיה חדש ראשל צ טל 9611986 • ת. כהן – עין חרוד – יבוא ושיווק ריהוס משרדי – חלי 14 חיפה 669384 • יאיר - חברה להנדסת תאורה - שד' החרושת 6 ר"ג טל' 7515166/7 • י. אורבך ושות' - יצרני תריס שמשון - חחסתדוות 200 מפרץ חיפת טל' 04-724846 ● לב חבית – אמבטיות עיסוי, סאונות, ביליארד ובריכות שחיוז – סוף רח' דיזנגוף (מול גלידה מונטנה) ת"א טל 03-5465570 ● לחד שיווק מוצרי בניה – בן גוריון, א. תעשיה א' נס ציונה טל' 08-470162/3 ● מוטי פרי – מוצרי שיש יצוק –פיק"א 31 א. תעשיה ישן ראשל"צ טל' 9644218 • מודי – יבוא קרמיקה וכלים סנטירים – נמל ת"א טל' 445065 • מיבר – בריכות שחיה ומערכות מים – רח' משכית, בית מרכזים הרצליה פיתוח טל׳ 5555532 • מיטרני- יבוא אביזרי אמבטיה ומטבח - אילת 45 ת"א טל׳ 659965 • מירמר – יבואני שיש וסךמיקה תערוכה הישנים ת"א טל' 5460406 • מטבחי אריסטון – דיזנגוף סנטר קומה ב' ת"א טל' 282703 • מטבחי דלתא –בן יחודת 112 ת"א טל" 242617 • מטבחי דנית ישראל – מודיעין 19 ר"ב טל 5793172 • מטבחי חדקל – סוקולוב 82 חולון טל ספרי זיו – בן יהודה 114 ת"א של 23-235073 • משבחי או – רבי עקיבא 20 בנרברק של 1913 כ- בי יהודה 114 ת"א של 23-235073 • משבחי פוי – המנור 57 א. חתעשיה חולון טל׳ 5560412 • מטבחי קרן - המנור 57 חולון טל׳ 03-5568717 שביט - בן יהודה 126 ת'א טל׳ 93-5440304 • נגרייה שוב – יצור מטבחים וריהוט – המלאכה 14 בת־ים טל׳ 03-2518466 • סגנונות – יבוא אביזרי אמבטיה ומטבח – דיזננוף סנטר, טל׳ 03-299720 • סגנונות – יבוא אביזרי אמבטיה ומטבח – דיזננוף סנטר, טל׳ 03-299720 • סבו ניסים – יבואני קרמיקה וכלים סניטרים – אצ'ל 21 ת"א טל' 376130 • עיצובית – יצרני ריחוט משרדי – מגדל הנביאים חורי 2 חיפה טל 04-672582 ● פדגו פלסטיק – תעשיות פרספקס – אבן גבירול 186 ת"א טל׳ 35-5465435 • פוליגל – לוחות פוליקרבונט וכיסוי בריכות – קיבוץ ומת השופט טל׳ 998501 ● מוקס בריכות שחית ואביזרי ספורט - משכית 5 חרצליה א. התעשיה טל׳ 898501 - סטרה - שיווק לבנים אדומות שרה קוטה – המלך גיורג' 93 ת"א טל' 03-285010 • פילים שיימון – התקנת פנלים דקורטיביים – אזר 13 כ"ס טל' 952-44220 • פיקס – מפעלי ריהוס א. תעשיה צפוני לוד ת"ד 69 טל׳ 244438 • פלסאון – מוצרי פלסטיק – קיבוץ מעגן מיכאל, טל׳ 394711 • פרזול ואביזרי ריהוט ירמיהו 8 ת"א טלי 441461 • פיניציה - מפעלי זכוכית - ת"ד 168 חיפה טלי 723261 • צב צריבה בזכוכית ומראות - איפת 10 תיאים של 37-822976 • ציפויון - יצור ספות נוער וחדרי שינה - היסוד 1 יפו טל: 826495 • סמל בתיטים אינטרנשיונל - תאורגים 1 א. תעשיה חולון טל ם ספר ביבואני קומיקה ולבני זכוכית - יורדי הסירה 11 ת"א של 455012 • רדיום - עיצוב פנים, יבוא ויצור רחיטים - דבוסינסקי 22 ר"ג טל׳ 3-722663 • רתיטי ברוך - יצור פינות אוכל - באייר 60, כבר המדינה, טל׳ 03-449601 • רתיטי מילנו - יצור חדרי שינה וילדים חחרושת 22 ק. ביאליק טל 707358 • רחיטי פיסגה - החרושת 55 א. תעשיה ק. ביאליק טל 761031 • שטיחי גליל שטיחים בעבות יד בנין מרכזים; קיבוץ גלויות ת'א טל' 03-832307 • שילובים - ריחוט רחוב וגן - א. תעשיה מנחמיה טל 752446 • שלייף לאק - צבתה ויוצור רְהָיִטִים במושב רשפור טל 77728 • שלובים - ריהוט משולב עם רשתות - המסגר 4 א. תעשיה רענה טל 1052-77728 • תרים מחיר - עבורות אלומיניום ותהיסים - א, תעשיח נהריה טל 94-925910

להומנת מנון לשנה וחצי (6 חוברות) במחיר מבצע 78 ש"ח באמצעות ויזה – ישראכרט טל. 440679 – 037448897 – 037448897 או צ'ק לפקודת "בנין דיור" נמל ת"א 4 ת"א 63506

גוי, חיובי, חוזה

מי שחציא אותו ממלכודת הפקיר־בנק, ודווקא נשתו, היה אחיו הבכור דניאל, שהיה גם חברו הטוב ושתפו לאהבת הטבע. האידוע השפיע על האב, שהבין מעט נגר הציונות".

בין מיפורי אפריכה שלו יש הסיפורים על נסיונות שומות על ידי חציית נהד שורץ תנינים, ועל כך זכה ושימשה מסווה לצוללות גרמנית, ממנה שוגרו לועה מפיז של הנכול יאן סמאטס – "מיינהרצהאגן, הטילים....

פערל אלובי. אלובי אמר עליו שיקצין זה אתראי (תהתרוצצות הגיעו לדרגה של תוהו ובוהו. אכל נפידה רבה להצלחות שלי בארץ ישראלי, אבל הוא גם פיה האיש שהביא אחרייכן להדחת מיינהרצהאגן מתפקידו כארץ ישראל והתורותו ללוברון. הסיבה: התבסאויותיו כנגד הגילויים האנטישמיים "הבל הוא לדבר על עוול לערבי ומו צודיות של נציגי בריטניה בארץ ישראל. "אלנבי משי אותי לאחר שאמרתי לו גלויות כי ועל נישולם של בעלי דוארמות אים אוריכן נראיון עיוענאי.

מצד שום איש לא זכיתי לאהרה, אף לא לעורה. מובן הוא שהייתי למיטרד למטה הכללי, מפני שקמתי נגדו בתוקף כל אימת שניליתי את התקפותיהם המוסוות אר

סיפור: לארץ ישראל היה מיינהרצהאגן אמור שוצד או רצארד מעול הכנקאות. רצארד החליט להגיע על סיפון ספינת המשא "טרנסילבניה", שהפלינה ב־3 במאי, 1917, מנמל מרסיי. ריצ'ארר עלה מצפרשת לצבא הוד מלכותה. והא עבר כהצלחה את לספינה במצב רוח קודר, לאחר שנאלץ להשאיר פבוצי הקצונה, ובתפילה שאלוהים יעניק לו איזו מאתור, בהוראות הקציו האתראי, את מצלמתו, ספריו מלחמה קטנה ונחמרה – כדי שאמא שלו סוף־סוף ותיק מלא אוכל טוב. יור איתו עלו לספינה עור 3400 חיילים ו־50 מוסים שיועדו לחיל הפרשים.

הים היה נוח, הספינה הפליגה קרוב לחוף, כך בי שבתח על אות כמה וכמה. מיינהיצהאגן רכב שם שניתן היה לראות פעילות לאורכו – כמו למשל את לל פיל אישי, התענג התבשם בתענונות של עשירים סירת הדייג התמימה שפרקה רגים לא רחוק משם. משנקים, וקשה לכנות יקרביר את מה שעבר עליו הרוה היתה נעימת אכל כל השלווה הזו הופרה לפתע מו אבל והא חיפש משהו אחר, ביקש העברה בצעקה "מורפרוז" שנשמעה מגשר הפיקור, ולפני שמישתו הספים בכלל להוריד אות מסירות ההצלה, כבר פגעו עוד שלושה טילי טורפרו בגופה של תוקשות בחייו שעשו ילידים ששלתו לו דבש מודעל "מרנסילבניה" הכלת־מוכנה. מאותר יותר החברר ויח כו חיצים מודעלים, וסימוד איך נמלט מעם שסירת הדיג התמימה לא היתה אלא סירה שנהטפה

הספינה התחילה לשקוע במהירות. השיפוע אודי אפיקה, במלחמת העולם הראשונה, הגיע שנוצך מהפגיעות דמה כמעט למיגלשה. הסוסים, מיצרצהאו לארץ ישראל ושימש קצין המודיעין של שאיוה תובר חיות שחרר, השתוללו מסביב. הפאניקה

מומיניסוביה הארץ ישראלית אנסישמית", אמר המחוריים. שענות אלה מעירות ביושו מוב מיינו צואנן כ-1920: 'נבואי מצאתי על חוסר בל העריבה לתנועה יושו כתב מינוד צהאגן כ־1920: "בכואי מצאוי על יוושו בינ הצינות היא לא תרע לאיש". שלל ששים נגר הציונות – מדם בגלרן ומהם בסתר סווצה מכך נתקלתי במידה יודעה של איבה כלפי. דיציוניות, היא לא תרע לאיש".

ריצ'ארר שמר על קור רות. הוא סרכ לררת כאחת מסירות ההצלה. וצפה כיצר יושכיהו נאכסים בגלים ואחר בשני. לבוש בחגורת הצלה המתין שהצפיפות תפתח והאגשים יעובו. ובינתיים הצטייר בכמה בקבוקי ברנרי. ואז, אחרי שטמן אותם בכיסיו, צער בשלוות נפש לתור המים. אנשים אולי לא הטרידו אותו. אכל אתר הסוסים המשתוללים הצליח לבעוט בו כבטנו בחוזקה. ריצ'ארד התאושש רק בזכות הברנדי, וככה צף במים, צף ושתה, עד שחולץ לאחר ארבע שעות ושני בקבוקים, שתוי לחלוטין. יומיים התאושש כבית־תולים. 400 אחרים מטוכעי האניה מתו ביומיים האלה

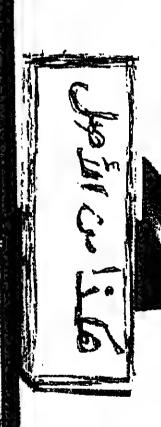
ברככת, ושוב יצא לדרכו. בן־אדם יסודי, מיינהרצהאגן. לא רק שניהל יומנים מגיל תשע, הוא גם טרח לווטט ולמצוא את תיקו האישי בצכא הכריטי, זאף פירסס את מה שמצא. ב־1960, כשהיה בן 82. לא התכייש, וגם לא היה לו במה – התיס האישי שלו. התכרר. היה מלא המלצות ומלים חמות, ב־1900, כשהיה בן 22, כתב עליו המנ"ד שלו: "קצין מכטיח בעל שפע של שכל ישר ומגלה עניין בעכורתו". ב־1922 ציינו מפקריו: "הרבה מעל לממוצע בתכונות הנררשות מקצין". זגם: "אחר מקציני - המטה המעולים ביותר שפגשתי אי פעמ".

ובכל זאת חגיע מיינהרצהאגן רק לדרגת אל"מ ועוב את הצבא ב־1925. נראה שהסיבה לכך היתה אופיו התקיף, והרעות הנחרצות שהכיע, שלא תמיר שימתו את לכ הממונים עליו אחר מהם, קצין ככיר, אמר עליו (וגם את זה מתער מיינהרצהאגן ביומנין): הצרה איתר שאתה רואה קדימה כל דכר יותר מרוכנו. אתה יודע שאתה צורק ואתה מתעקש לומר לכולנו שאנו טועים".

מיינהרצהאגן עצמו הסכיר את התלהכות מפסדיו ממנו בכך שהיה לו, כדבריו, "כשרון בלתי רגיל להסתיר את מגרעותי, ולא הרשיתי לתולשותי הסטנות להתגלותו אני מארגן גרוע בתכלית ומתעב כל עבודה הכרוכה בארגוו".

(המשר בעמוד הבא)

37 Blaedib

איך הוא לא הרג את היטלר

לוש פעמים פגש ריצ'רד מיינהרצחאנן את אדולף היטלר. המיפגשים הללו אימהו בעיניו את דעוחיו ביחס לגרמנים, על כושר ההשתנות שלהם מאזרחים שלווים לחיות אדם. ב־1935 רשם ביומנו אחרי פגישה עם היטלר

"בעת שיחתי עם היטלר ונעתי בנושא של היחודים בנומנית. חתשפעת היחה מופלאה. האיש עבר משפיות לשגעון, סברם חרגיל של פניו התחלף באכזריות־חימה, הקול עבר מלחישה כמעט לצעקה, אפילו חשיער נתפרע, בעוד האגרופים חולמים על השולחן והעיניים מזרות

אכל זה חית המיפגש השני בין השניים, שבן בא מיינהרצהאגן להחערב לטובת היהודים, על פי בקשת ידידו, חיים וייצמן. בפעם הראשונת שופגשו, צעד היטלר לקראת מיינהרצחאגן כחדר עבודתו הענקי, חניף את ידו במועל־יד וקרא אליו, "הייל היטלרו". ומיינהרצהאגן, בתגובה אופייניה, הניף גם הוא את ידו וקרא, "הייל מיינהרצהאנוו". הפגישה השלישית נעוכה ב־1939, בנוכחות

פון־ריבנטרום, על פי וימון של היטלר. "כמעט סירבתי, כי לא חיה לי חשק לראות את האיש", חוא כותב ביומנו. "לשם זהירות שמתי אקדת אוטומטי טעון בכיסי כדי שאוכל להוכיח שהיתה 'שעת כושר' להרוג את האיש". מיינהרצהאגן, שבתחילה העדיך את יעילותו של היטלר, שינה כבר בשלב זה את דעותיו עליו וסבר ש"הוא מתכוון לחרוג מיליונים כדי לחשביע את תאוות השלטון שלון במלחמה שלו יסתבך העולם כולו

בפגישה נאם היטלר נאום ארוך שומשך כארבעים דקות בו האשים את בריטנית בכל מיני כותות זדון נגד גרמניה. לקראת סוף תנאום הראה מיינחרצתאגן סימני קוצר רות, קם על רגליו, תושיט יד ויצא את החדר בשתיקה. ולא הבין בדיוק מה רצה ממנו היטלר.

"תיתה לי שעת כושר דייוהותר למרוג גם את היטלר וגם את ריבנטרופ", הוא כתב ביומנו לאחר הפגישה, "והדבר מטריד אותי עד מאוד. אם תפרוץ המלחמה הזאת, ומוכטת אני שאכן היא עתידה לפרוץ, הרי אחוש בנטל כבד של אשמח על שלא הדגתי את שני אלה; כנגד זאת אני בעוח בהחלט שאילו הרגמי את שניתם לא מימת מלחמת מורצת, ואני הייתי נחשב משוגע. בכל זאת הוכחתי לעצמי שחיתה לי שעת כושד להרוג את שניתם".

(חמשך מהעמוד חקודם)

הוא לא נולד אוחב יחורים, וגם אין לו שום סכתא יהודיה בהיסטוריה המשפחתית. למרות שיש אחת צועניה שבתוקף זה אפשר לומר שאולי, פעם, היתה קצת סרובה ליהרות, אכל גם זה טיעון קלוש. כעצם, בראשית דרכו היה אנטישמי. אבל ב־1910 נקלע לקרים שברוסיה, והיה עד לפוגרום שבערך שם ביהורים. המאורע הותיר בו רושם עו והכיא את המיפנה ביחסו ליתורים. לציוני הוא נהפך כזכות אהרון אהרונסון, האגרונום, איש מחתרת ניל". ב־1919 כתב ביומנה "נטייתי לצר היהורים בכללותה נקבעת מתוך יצר אנטישמי הכא חדיר לידי תיקון מתוך מגע אישי. השקפותי על הציונות הן השקפות של ציוני נלהב... לראשונה התוודעתי אל הציונות ב־1917 כאשר פגשתי במשפחת אחרונסון וביקרתי במושבות הציוניות של

ארץ ישראל הדרומיתי. ומיינהרצהאגן, חציוני, שיש מי שהגדירו אותו "ציוני מקסימליסט", שירטט מפה של ארץ ישראל יהודית שכגבולותית נכללו רמת הנולן וכל ים המלה, וחלק ניכר מחצי האי סיני. הוא אף הכין את חשיבות מקורות הירדן כמקורות מים, וצפה שחלק ניכר מתשחית חמים של המרינה יצטרך לחישען על מים

upenio 38

הוא טען בלהט שמרינה יתודית חוקה טובה לא רק התגלגל האיש והתפתל לכאן ולכאן על החלב כעבוד ליהורים, אלא גם לקיסרות הבריטית ולמערב בכלל. בגיל 42, שבע תככים וריגול והרפתקות מסמרות־שיער בארצות אקזוטיות, אחרי הצבא ועייף

היתה אן קונסטאנס ג'קסון, צעירה מסקוטלנד, שהעניקה לו שלושה ילדים ושבע שנים מאושרות, שהגיעו לקיצן הטראגי עם מותה בתאונת ציר. ב־1947, במסע למדכריות ערב לצורך חיבור אחר

מספרי הציפורים שלו, נפגש עם אישיות ערבית כיוון הרתפתחות של האירועים. תוא צפה את מלחבה מוועוע, ולא שכח את הרכוים.

מיינהרצהאגן לחיפה כאניה שהפליגה מאלכטנדריה בגלל הקרבות שהתחוללו שם בין היהודים לערבים. הדיפה נגר כותות ערבים.

"ובכן ניגשתי בריצה", הוא כותב ביומנו, "גירדתי אונים". לי גומה ושכבתי שפוף זמן מה... שלושה אנשי הגנה שלי היתה פגיעת־בול, ואנשי ההגנה הריעו כאשר

> 'היהודים הם אנשים משונים. בינם לבין עצמם הם מתקושטים בחימה שפוכה, אבל אם מישהו מנסה לעשות משהו ליהודי, הם מתשחית המים של המרינה יצטרך להישען על מים מצפה הארץ. כלי להגיד הוא אמר "המביל הארציה" יתייעבו מולו בחזית מאוחדת".

כשעה, כשחיטלנו את כל הערכים שלפנינו, הופיע קצין קולדסטרים אחר, שאל מי אני לכל תיחות

ומשהכיר אותי, ציווה עלי לחזור לאניה. אבל זה כבן מהבחישות הפוליטיות (בין היתר השתתף בוועירת לא היה חשוב ביותר הואיל ובינתיים הרקתי או כל השלום בפארים ב־1919), מצא את הומן ושלוות הנפש 200 הכדורים שלי... התורתי את המדים לידירי, ניקימי לחזר אחרי אשה, להתאהב ולהינשא. האשה שאיתו את הרובה שלו ואחר כך הזמנתי כקבוק גדול של שמפניה שאותה שתינו ביתר בתא שלו. כסך הכל היה לי יום נהדר. תעלה ישראל ותפרת". גם אוורי קום המדינה תוסיף להיות ידיד נאמן לישראל, צופה שמביט ורואה כבהירות מרהימה זה

בכירה, ושאל למה אין מדינות ערב עושות לפתרון סיבי ואפילו המליץ המלצות לנביה, וציין ביומנו, בעיית הפלשתינים. חשיבה לו אותה אישיות: "האם ב־1956: "עיני ודאות עובר של מלחבת עולם שלישיה. אתה מעלה על דעתך ברצינות שנהרום כמו ידינו את רוסיה קונה לה לאט לאט עמדה מכרעת במזרה כלי התעמולה הטוב ביותר שלנו"ז מיינהרצהאגן היה התיכון. היא מנצלת את איבת הערבים למערב ואת כוונתם המוצהרת של הערבים להחריב את ישראל כדי עוד סיפור: כאפריל 1948, והוא כן 70, הניע לגרש את המערב מן העולם הערבי... על ישראל לתקוף קודם שתתפתח התקפח ערכית משולבת זה ועל סיסונה חיילים בריטים. חחיילים תובאו על מנת הסיכוי היחיד שלה... מצרים התמופס, הארם, שיהיה לתגבר את מערך חשמירה על מחסני חצבא בעיר, מסולג ללא תקיוה, יקבל החלשות ויסספט שבועות על שבועות... אבל אני חושב שהרבר יכריה את האוים בלי הרבה מקמוקים וסמקות, שאל מיינהרצהאגן מדים לקבל את קריאתה של ישראל ולשלוח כוח משצה מחייל חולה שנשאר באוניה, לקוז רוכה ב-200 כרורים בינלאומי שיטול את התעלה לידיו... סנולות הלוומה - והצטרף ליחידה של ההגנה, שהיתה כאמצע קרכ של הערבים ידועות היטב, וצירוף של ירדן, מהיה ערב הסעורית ועיראק, אם יתכן צירוף כזה, יהיה תרל

שנתיים אחרייכן, כעת ביקור כארץ, הוסיף, איני עשו כמוני וארבעתנו פתחנו באש... היריה הראשונה מאמין באחרות ערבית. אין דורבר משנה באומה כמה הם מאוחרים וכמה רובים ושבקים מצויים בידיהם נכון. רוסיה מספקת להם רוכים וטבקים, אך העיקר יישא תמיד האדם שמאחורי הטבק... הערכים הם החיילים הגרועים ביותר בעולם. אי אפשר לאמן שועלים וועים. וחיילי ערב תם כאלה".

הוא נפטר, כן 89, ימים אחרים אוצי תום מלומה ששת הימים, שנתנה תוקר מחודש לכמה מתחויותיה אילו היה חי היום, היה בווראי אותר "אמרתי לכם" ואהריכן, על כוסית של ברנרי פוב, היה מציע את עורמר

אורית הראג

אבירו חביות עולו שונגר מון שורו אוליות שנגר

סקרי דעת קהל שנערכים בארה"ב הוא מקרים את רונלר רייגן ואת האסיפיור, את קלינט ואת ג'יין פונדה. דגם לחיקוי, הרמות הנערצת של שנות השמונים. ובעצם למה לאז מה רע על 80 ק"ג) – בגיל 27 הוא שווה איזה שלושים מיליון

מירוץ ובתי פאר. בניגוד לרוב הרומם יש לו מכל הדברים האלה כשפע, והכל כזכות כשרון, עיתוי נכון,

מבוורלי הילם" (חלק א'), למשל, הכנים 150 מיליון בשישה חורשים. עם סרטיו האחרים: "48 שעות", "משנה מקום משנה מזל" ו"בער הוהב" העשיר את חברת פראמונט ב־635 מיליון – ומדובר ברווחים בארה"ב כלכר. "מה אתם רוצים ממני", יאמר הכוכב בתמימות, "סטלונה עדיין מרווית יותר ממני: אף אחר

המיוער לכל המשפחה.

האשה שמרגיזה אותו באמת היא ברוק שילרס. "זו האשה וזכי לכנה באמריקוד, קבע מרפי. במלון ליד תגדרה של אשה לבנה יש תמונה של ברוקי, הוא אמר, והטביר מה היה קורה אילו הוא, מרפי, היה יוצא עם ברוקי הנאווה ולא מייקל ג'קסון, שהוא הכושי הכי

לפני שנתיים תפס פאניקה ורצה להתחתן. לעזאול", אמר, "אמשר לחטוף מחלה. במור ימול לי ה... צריך לתמום מישהי שעור אף פעם לא עשתה את

להיות צעיר, יפה, כריא ומיליונרו אדי מרפי (180 ס"מ דולר, יש לו דירת פאר במנהטן ובית ענק בכוורלי הילס, פורשה ארומה ורולס־רויס זהוב. הוא כיכב בכתבות שער ב'ניוזוויק", "ווניטיי פייר", 'אבוני" ו"ג'ט", אצל ברכרה וולטרס ואצל ג'וני קרסון. כמו כולם הוא אוהב הרכה נשים יפות, הרכה כסף, בגדים יפים (חליפות ארמני), קוק טוב, מכוניות

מעריציו יורעים איך להכיע אהבה: "השוטר עוד לא הציע לי 16 מיליון לסרט".

אדי מרפי, מלך הקומדיה. פרתח שווה הרבת מיליונים. פטפטן נועו, מקסים ופיקה כמו שד. אומרים שאפילו הפיהוק שלו מצחים.

ההתחלה שלו היתח על הכמה, בימת מוערוני הלילת הקטנים. הוא היה תרגגול מתוצף, שחור, גס וסקסי. אמריקה השתגעה אחריו, ומרפי – שבטרטיו מציג רימוי מעורן מדי של חתלתול תמים, העיף שם הושעה סווופת. לרשת הטלוויזיה בכבלים. h.b.o היה זיכיון להופעות שלו, וביום שמרפי שודר במירקע – אמריקה לא יצאה מן הכית. הכושי הצעיר, בחליפת עור אורנג'־הרוק, נתן להם כדיוק מה שהם אוהבים. קלטת ויריאו של המופע (בחלקו) הופצה גם בארץ (בערוץ הפרטי־פיראטי). צריך לדעת היטב אנגלית־כושית כדי לתבין הכל, אכל גם הכנה, חלקית – מרשימה, ואת הרוב ממילא אי אפשר לצטט בעיתון

או ככה: הנשים, לדעת מרפי, השתלטו על המין ועיוותו את העניין הפשוט הזה. "לנו הגברים יש רק דרך אתת מאז בריאת העולם, אבל חנשים! אני מכיר אמת שגומרת ברכיבה על סום, אחרת ברכיבה על אופגוע. אחת עם הטרש של האמכטית ואתרת עם מברשת שיניים חשמלית. אחר כך הבעל כטח מצחצת בזה את השיניים!",

לא רק ברוקי כועסת עליו, "גם כל התומואים של סדיפרנציסטו מחכים לי בסינה. יש להם אועקת שרפי, ואיך שאני מגיע לשם הם מתארגנים להפגנה. לא שיש לי משהו נגד הומואים – אני שתם לא סובל אותם".

אחת שרוכבת עירומה על זכרה עם עצם תקועה באף.

לוקח כל ואה שיכול

בושי של עידן דייגן" חוא ביטוי לא מנומס לתאר את הכושי המבויית בעידן השמרני של הוליווד בשנות חשמונים. אבל אדי מרפי חוא באמת כושי במעט־משוחרו. לא חמלתול מפויים כמו סידני פואטייה או הארי בלפונטה, ולא מיליטנט היסטרי־מתגונן מסח ג'סי צ'קסון. המקום שלו יותר בטוח. המלחמה שלו

התוזה שחתמה איתו חברת פראמונט תוא חשר תקדים: אפילו דדפורד, דשטין הופמן, אל מאציינו או דוברט דה־נירו לא זכו בחווה אוהד כזת, (שישה פרטים בעבור 25 מיליון דולר), וזח בבר מעמיך אותו במקום טוכ, למעלה.

אך מרפי, הכוכב מכושי היחיד של חברת פראמונט, מזכיר לנו שלא תמיד הייתת אמריקה ליכרלית כל כך. עוד בשנות החמישים הלאיכליכך רחוקות פרצה שם שערורית איומה בשחארי בלפונטת נשק קלות (על לחיתווו) של צ'ואן קולינס ב"אי בשמש". (ות היח לפני שסיפרה האוטוביוגרפי של הקוליום סיפק תיאור

מחמיא ומפורט יותר לביצועיו של בלפונטה). טידני מואטיה חיה תכושי הטוב חשני של הוליווך. הוא היה קצת גאה, מכויית ומיוסר

("לארוני באהבה"). : אחרייכן הגיעו שנות השישים, חשנים שזיעזענ, בזמנם, את החברה, ולחוליווד חגיע הכושי הלוחם. ניבור אלים ומחוספס, בן שכוות עוני. צ'יימק בראון ואייזיק הייס, גיבורי ספורט שעברו לקולנוע ונחלו שם בשלון חרוע. אמילו שירטי השחורים לשחורים וכשלו ומרצוח, כי אלה חעדיפו לצפות בקופדיות וורודות וסיפורי אחבה מלהיבים ולא בשכניתם מן תגיטו.

אחרי המאצים מן הספורט כבשו את המסך. הקומיקאים ביל קוסבי, ריצ'רך פריור זאחרים, ותם חיו (או) חריפים וארסיים. אמריקה הלבנה חיכתה על חעא הגוענות והתמוננו בן העלבונות שהטיחו בה השחורים.

וחיום פוף תשמונים. המחאה קצת התעיימה, תקחל מחות ולחב וגם לשחורים יש חיום ושבת יותר זכויות. שוב לא צריך לצעוק "שחור הוא ופת", ואת דוד הקומיקאים הוועמים תפק דור של קומוקאים נעימים. מצחיקים, אך לא נושבים: וומי נולדברג, בנשון וכמובן: אדי מרמי. מחוצף, אבל לא באמת מסוכן. וועז, אכל שומר על תומית חביבה, ועימה והמימה. גם כשהוא משפרוץ קללווז ונסווות הוא עושון ואת כמו ילד שובב: "אני בסך הכל מטריוט אמויקניו לוקוו כל מהן שאני יכול".

> אדי מרפי ב"שוער מכוורלי - הילס". דק חלק א' הכנים 150 מולווו כשושה תודשים.

מות, דגם לחיקוי, הדאוח הנערצח של סוך ה־משי. ובעצם לאה לא? בגיל 27, את אתריקה", עכשיו בישראל. אותרים שאבילו הפיהוק שלו מצחיק. מה שבטוח זה שהוא שווה לו כסך. מוציסקו הם תחכים לי בפינה, יש להם אזעקח מרכי"), וכתו כולם אוהב נשים יכוח,

בסקרי כופולריות אמריקנים הוא מקדים את רייגן ואת האכיכינר, את איסטור עם יוחר מ־20 מליון דולר, הוא מגלם את החלום האמריקני בהתגשמותו. אדי מרפי, מלך הקומדיה. סרטו האחרון גלם את החלום האמריקני בהתגשמותו. אדי מרפי, מכך העומו זו. טי בי מוצים משכים לי בפינה, יש לווט אוטעיי בי -הוא מתעב את ברוק שילדס ("האשה הכי לבנה באמריקה"), לא סובל המואים בשנים מאלה בשנים. מה רע להיות צעיר, ינה, בריא ומיליונר?

41 Biagaio

איך שאני מביא אותה לאמריקה, אני לא גותן לה

לדבר עם נשים אמריקניות. הדבר האחרון שאתה רוצה

לראות כבית זה כלכת ג'ונגל מלומרת. נשים הן מלכודת, ונשים אמריקניות זה אסון. היא יכולה להשיג

כל גבר שהיא רוצה. כל מה שהיא צריכה זה להחמיא לאגו שלו – ולא לתח. זה גם עובר נגרן כי הן

משחקות עם מקס ונשארות לבד, ואין כמקום הזה בתורה שלא היתה רוצה להיות עכשיו כמקום אחר, עם

תור סמיניסט מופלג יורע מרסי שכל הגברים

יצר הכיכוש מפעיל את הגבר שאינו יכול להתגבר על יצרו, אבל מוטכ לו שישמור היטב על

האשה שבכית. מלכורת האשה שמחמיאהזילא־נותנת מוציאה מן הגבר את המיץ, וכגלל זה הוא מתחתן:

עושה את זה האומר לעצמך: כמה זה היה טוב. מצאתי אהבה. אבל לא מצאת אהבה. פשוט חיכית הרבה זמן.

אם אתה רעב ומישהו זורק לך קרקר – תלקק את

השפתיים. אתר כך אתה מתחתן ואוכל אותם קרקרים

כל יום ואתה מתהפך במיטה ואומר: מהז זה אותם

כשאתה חי עם אשה, תוכל לומר לה: מותק, אני נוסע

לשכוע לנקות את הראש. אבל תנסה לומר דבר כזה

המסיבות הפרועות של מרפי מפורסמות אפילו

בהוליווד המוטרפת, ותמיד אפשר למצוא שם את

הדוגמגיות־שחקניות־והגרופי'ס הזוהרות ביותר בחוף

המערכי. לפני שנה נתבע להכרת אכהות. הסכום

שנגקב לא היה הכי צגוע, אך דוכר שם יותר על ככור.

ארי הגיב בחן ושלווה: "סשום איני כשל להיות אב",

אמר לעיתונאים ולרוגמנית היפה ניקול. היא רווקא

לא כל־כך התעניינה בכשלות הנפשית שלו. היא

"כדי להתחתן אסע לאפריקה

ואמצא לי שם אחת שרוכבת

עירומה על זבדה עם עצם תקועה

באך. הדבר האחרון שאחה רוצה

בבית זה כלבת גיונגל מלומדת".

"הוא מגוול", אמרה חיפה הפגועת על אדי

הרשלן. "לא הייתי מתחתגת איתו גם לו הציע לי, אכל

אין זאת אומרת שהוא צריך להתחמק מכל אחריות.

פעם אחת כבר עשיתי הפלה בגללו. לא אעשה זאת

אחריו את החבילות, ומטלפן כשבילו, וכמה גברים

אישי מספל את התחתונים שלו. אדי גילה מהר מאוד

אחים צעירים, תברים. מרפי הכיא כמה מהם גם לארץ,

לפני חמש שנים. כשעשה כאו בביטור סצרצר לרגל

הסרטת קטע מ"הגגה עצמית" (הסרט שהיה החלופ

הגרול והיחיד בקריירה שלו, אבל מה, "נתבו לי מיליון

דולר בשכיל עבורה של שבועיים. איזה בן 22 היה

מוותר על הצעה כווז"). הם כאו, חבורה של נערים

ניו־יורקים קופצניים, ג'ינס ומכנסי עור הרוקים,

י חולצות אדומות, צחוקים מתגלנלים והרכה תקיעות

כף, היי מאו. פאס ית לא ססה היה לגלות את מסור

המפיקים המבוהלים עד מוות עשו הכל כדי לא

וכמו אליוכט טיילור, גם הוא לא זו בלי הממלייה

כמה בזול אפשר לסנות כנארם.

Bibeaic 42

רצתה חמישה מיליון דולר.

הסיפורים שלו עם נשים לא לגמרי תיאורטיים

לאשתרה לא. לא. כנראה אחכה עוד קצת".

אז בינחיים הוא עוד לא מוכן לעניין הזה.

"אתרי שחיכית לה המישה הודשים אתה סופסוף

עושים את זה מן הצר, כי זה הטבע שלהם, אכל הנשים הן בוגדניות, כי אצלן זה אחרת.

משהו קשה בפנים".

אדי מרפי בסרטו החדש "מגלה את אמריקה".

הנתק שלו מן העיתונות לא נוסף רווסא לרעתו. גם עיתונאים אמריקנים אינם מרבים לראיין את מרפי. "ניוווייק" הנכבר מאור הקריש לו כתכת שער, אך היו שם הרבה הגיגים על מהותו של הכוכב ומעט מאוד ציסוטים מטיו. את ברברה וולטרס, השרדנית הכייהכי באמריקה, הוא הושיב על השטיח וכך שורר הראיון מחוף אל חוף להנאתם המרוכת של מעריציו – ושל שונאיה. לרוכ כותכים על הכית המאוד־חרשני שלו במנהטן, על הווילה בבוורלי הילם, על רהיטי הניקל ופוחלץ הגורילה. איך שהאמרגן שלו אומר כמה שהוא חרוק ואיך הוא כסך הכל ילר. ואם מרפי עצמו מתראיין ("אינטרוויו"), הוא אומר שם רברים מאזר מאוד כמו אחריותו כלפי מעריציו והדימוי בעיני הנוער וחשיבות הקומריה הקולנועית וכו' וכו' וכו'.

כדי לשמוע ולדבר אמת, ובשביל לריב, יש לו תבר: האדם הקרוב ביותר לאדי מרפי הוא ארסניו הול. חבר, את, שחקו. הכל. הם רבים כל הומן, אבל אף אחר לא יכול לבוא ביניהם ולא שום אשה. מי שניכתה – עשר. "איתך אני מוכן לבלות שלושה שבועות", אומר מרפי, "איתה את החיים זה את שלי".

הול, יחד עם רוברט טאונסגר (הבמאי של יהוליווד בשתור"), פול מוני, קינן איבורי וואיאגם הם החכורה השחורה של אדי – שחקנים ואנשי סולנוע כושים צעירים שתופסים היום מקום יותר זיותר חשוב בקולנוע האמריקני. אדי מרפי הוא אלילם כפי שפרנק סינטרה היה מנהיגה של חבורת העכברושים שלו, לו בית מלא משרתים ושומרי ראש ומישהו תמיד סוחב השמונים.

לא שררכו אל הצמרת נסללה ביוע ורמעות. גדולים כמו בתים יושבים אצלו על הסטות, מסתובכים בניגור לדימוי השחור־מהפכני שניסו למכור בשמו בבית ומלחשים לתוך מכשירי קשר קטנטנים. משרת היא לא נולד בשכונת עוני, חלילה. לא שהיה עשיר מריורעימה, אבל בבית, ברוך השם, הכל בסדר. אביו המנוח היה שוטר, ועד היום מתייצב אדי כבית אמר למחות אחת כשבוע. היא עדיין פוקרת עליו להוריד שלו. תרנגולים כושים צעירים וחסונים. כני דורים, את הוכל ופעם גם העיפה עליו נעל כית כשחעו לנבל את פיו בנוכחותה.

אדי הקטן תמיד רצה להרשים ולהצחיק, הופיע בתור קומיקאי במועדוני לילה, כן 18 כבר היה לו סוכו בסנה מירה פדרלי ובן עשרים כבר נחמף להפקה של אחת המייג'ורס, החברות הגדולות השולטות בהוליווד. כך התחיל הרומן שלו עם פראמונט: "48 שעות" – וולטר היל הגדול ביים את ארי מרפי בתור הגנב ההכרוני לצירו של השוטר ניק נולטה. זה היה שילוב

להפגיש את מרפי השובכ עם העיתונות המקומית, וממילא הוא לא נזקק להם לאספקה שושפת ומרירה של אותה אבקה לבנה, היקרה יותר מטאלק. ווה לא תמיד הכייהכי מעניין.

סירטי השנה, גם לא בין העשרים. אמנם הסרט שובר קופות כאמריקה, אבל אין ספק שכאן והו מרפי מבויית, מאולף ושקם. גם הבמאי ג'זן 🛄 🔽 לנדים ירע כבר הצלתית מסעירות יותר כמו האחים כלוז", וסרטים מטורפים יותר כמו "סרט מטוגן" או "רומן לילי". עם מרפי ורן אייקרור וצא עשה בעבר את "משנה מקום משנה מול".

ליברלית.

אם כן, מרט לא השוב. אבל אצל אדי מרפי המים מרפי כאים לראות.

גם כשהולג' וויס כינה אותו "כושי בחצר ר"גן", וגם כשכחבו עליו "כושן הבית של חברח פראתונט" מרכי לא עשה גלים. הוא רגו קלות, חייך ואמר: ייש לי בסך הכל כעורון אחר: אני יודע לספר בדיחה"

> חוש העיתוי שלו מושלם, כשרון האילתור וההצחקה בלתידגיל. הטכסטים שהוא כותב מבריקים ומפתיעים. בחלק גרול מסרטיו הוא ממציא את הרמויות, מאפיין אותן ויוצר את המצבים הקומיים. ועם ואת אדי מרפי על המסך הוא מהדורה שקטה ואפילו מסורטת של המקור. לא רק הדיאלוגים המאופקים, גם ההופעה היא מינודית. כאילו שהוא חוסך את עצמו, נותן מעט־מעט כדי למשוך ורבה ומ.

את "מגלה את אמריקה" לא נרשום כין עשות

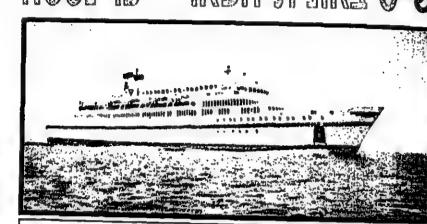
שילוב שני המושרפים, מרפי ולנדים, נתן דווש תוצאה שמויה. שמויה מדי. כורמי הוא כאן אקים, נסיך אפריקני שיש לו חבל ולכן הוא לא מוצא סעם נכלום. יוצא לגלות את אמריקה ולחפש שם אהבה. עם ידירו־משרתו הנאמן סמי (ארסניו הול) הוא סגיע לרובע קווינס (נידיורק), וכמו כל נסיך בחופשה מתענג על שטיפת רצפות וניקוי סירים.

אדי מרסי, שכתב את הסיפור המקורי עלק מבוסם התסריט, נותן בסרט כמה קפעים פובים נחור ספר זקן, יתודי קשיש ובדרן מצחים, אוצ כך תא ב מוצא אהבת אמת. אחת שמתאחבת כו כפועל ניקיון, אבל מוכנה לקבל אותו גם כתור נסיך. נחור

בדרְדַ־כלל לא חשוב. קוראים לו השוטר סבוורלי הילם מם 1" או "מספר 2", "נער הותב" או "מגלים את אמריקה" – במרכז תמיר עומר אדי מרפי, ואת אדי

בתור מי שכיכב כמו רבים ושובים כתוכניה הטלוויזיה "מוצאי שבת - שירור חי" (משתו כמן "ניקוי ראש"), הוא רואה עצמו קודם כל כקומיקא "סטנד־אם קומדי" ולא כשחקן קולנוע. בתוד פיקה אמיתי הוא יודע כהו דימוי מרגיו אבל לא רוחה, ולם יוצא רק למלחמות קטנות. מוכן לועוע שני כישים שבאו בשביל זה, אבל יוותר במאבקי אמה. נס כשהוילג' וויים כינה אותו "כושי כחצר רייגן", ונם כשבתבו עליו "כושון הבית של חברת פראמונס" הא מפואר. ואדי, שנועד להיות כולם־הועזועים של לא עשה גלים. אלוף הגימנום הממצנן רגו קלוה, וא מצביורות המצחיק שעורר את החבורה המחוללת. הבלוגרי הענק, לא השאיר יותר מדי ספיים לנולטה חייך האמר ייש לי בסך הכל כשרון אחד אני יודר לספר כדיות".

adding - aksa maka

כספי בע"מ " סוכני האניה הבלעדיים בישראל לקבוצות יינתנו

03'655749 - 664902 תלאביב ---04'874444 חיפה -02*247315 - 244266

תנאים מיוחדים ירושלים ---(מיום חמישי עד יום ראשון — כולל 3 ארוחות ביום. כולל סיור מאורגן באוטובוס. באוניה קזינו מפואר, מופעים, חנויות פטורות ממכס ועוד....)

המבצע - לכל הקונה:

● מזרון זוגי סילי פוסטרופדי

♦ או מיטת בסיס זוגית סילי פוסטרופדית

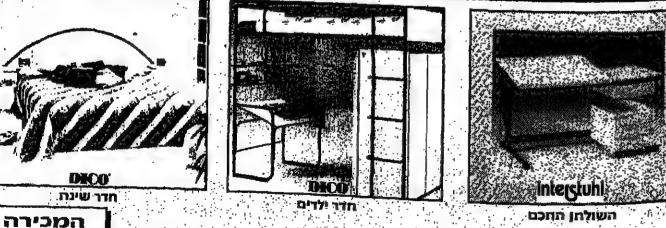
● או חדר שינה מושלם

● או מערכת ישיבה לסלון (ספה תלת מושבית, ספה דו מושבית וכורסא) ● או ספת נוער כפולה עם מזרוני קפיצים

♦ או חדר ילדים מושלם

מבצע כסאות נמשך על דגמי הכסאות שבמלאי

מבחר סלונים, חדרי ילרים ונוער, מזנונים, חדרי שינה, מזרונים, ריהוט גן, ריהוט משרדי, זעוד.

🖈 פטור ממעים לעולים חדשים 🖈 המלאי מוגבל

פתוח במוצ"ש עד 23.00 חנירו בשפע

כרטים

19.00 TV 9.00'73 יום ג' עד 21.00 יות ו' 9.00 עד 14.00

במפעל

בניר"צבי

אפשנות ל־24 תשלומים לא צמודים

2.75% מעל 2.000 ש"ת בריבית

אפשרות ל־13 תשלומים באמצעות כרטיסי אשרו

ויזה עדיף וישראכרט גמיש

עירי הרור לא זוכרים קיץ עם כל כך הרבה אקשן. כל המקומות מלאים. לא רק אלה שהם "אִין", גם כמה שכבר הפכו ל"אאוט". כל ערב פותחים משהו. בוטיק, סמוריו, פאכ, מוערון ביליארד, ריסקוטק. בינתיים עוד לא סוגרים, אומרים שזה יקרה בחורף. וער אז, כמו שאמר הצרצר לנמלה, פראייר מי שדואג.

צריך הרבה אגרגיה כדי לעקוב אחרי מה שקורה בתל־אביב בערבים רכיקים אלה. כל ערב תצוגת־אופנה נונסטופ במקומות הגכונים, וסמרטוטיארה של כגדי־קיץ דהויים, בכתי־הקולנוע

מאה־מאתיים "כליינים", שרואים אותם ככל מְשָם, הם הגרעין הקשה של אלפי הצעירים שנדחסים למקומות הבילוי. יח־צנים מזמינים אותם על תְקן של רקורציה, מערכבים עם כמה רוגמניות, מוהלים עם זמרת או שחקן, וכבר יש אירוע מקומי.

הם לא נערי־שעשועים או נערות מתוקות של אמא־אבא, שמתכטלים כל היום. אלה הקצפת של הנוער, עכשיו בקטע של החיים הטובים. שלשום גמרו צבא, אתמול חזרו מחו"ל, מתר יחליטו מה הם רוצים לעשות כשיהיו גרולים. ער או עוברים קצת בעבורות יוומות, ממלצרים, עוכרים ככוסיקים, משפצים כתים. תופשים שמש על התוף ויוצאים כל לילה.

כעיר של ציק', לסינדרלה לא היה צ'אנס לפגרש את הנסיך. היא ככר בטח היתה ישנה כשהוא רק היה יוצא לכלות. רק כחצות מתחילים להתכונן לתזרה. אם אין פתיחה, יום חולרת או מסיבת שחרור, עושים סיכוב בפאבים. מדלגים מ"ליג" ל"יגל", ואיזה שמות, חסרים רק ולמן וקלמן), מציצים ל"מטרו" ועוברים בדי איי.פי. שב"סינרמה". אחרי שכולם כבר ראו את כולם, אמרו "היי" ו"ביי", אפשר לסגור את הערב שכבר מתקיב ליום. לא לפני שקופצים ליפו, לאכול בייגאלאך עם זעטר, במאטיה קטנה שאף אחר עור לא

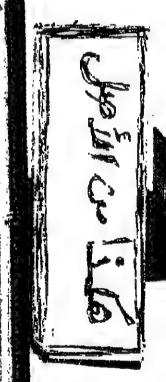
בגדים זה קטע חשוב אצל הבלייווית) התלאביביים. במחלקת גברים, מכנסי ג'ינס עוברים, אבל שום דכר זרוק או קרוע. רק משהו משוט ויקר כמו "ליוויס". אם אין, או לובשים ג'ינס בלי תווית, להיות אינקרגניטו. מכנסי ברמודה לא הצליחו להיכנס והם ככר "אאוט", חולצות טריקו וגופיות זה כסרר, אכל נקיינקי, כלי שום כתובת או ציור. אלא אם כן יש עלידם ראשי תיכות של מעצב מהצמרת.

יש אנשים שמתעלמים מהחום ולובשים מקטרונים מפשתן בהיר, אהלה מילאנו. או מה אם חם בתל־אביבו בצד של הבנות, חצאיות מיני עוד "אין" אכל מה שרץ עכשיו טוב זה מכנסי גרטה גארבו, כאלה רחבים עם תגורה מוגבהת ער לחזה. כבר התעייפו קצת משמלות קטנות וצמורות אכל עור חושפים את הכתפיים וגם את המותגיים כחולצניות שנדבקות לעור. מתעלמים מסלסולים סטייל כרמן,

אבל לובשים חולצות סקטיות מתחרה שחורה. הראש הוא שרט חשוב מאור בהופעה. תספורת ים שרוגה על העורף, צמרה לקרקפת בחצי קופסת גיל. שיער משוך לעורף, צמרה לקרקפת בחצי קופסת גיל. שיער משוך לעורף עם מוס. איפור צנרע. וכשמים אמרנון לא מדיפים אף ניחוח עממי, רק עננים של

כליינים אמיתיים לא יכולים להרשות לעצמם להופיע פעמיים בשבוע באותו כגר, אכל מותר לעשות החלפות. כל אחר משלב אותם קצת אחרת, מריץ כנום עוד הופעה. וככה תפשנו אותם בערשת המצלמה, ביום

45 Hipeaio

קלטת דיטק

000000000

000

קלטות בלבד

שלמה ארצי - 🛦 חום יולי אוגוסט שלמה ארצי -לילה לא שקט גידי גוב -- דרך ארץ מתי כספי -צד גי צד די אדם – מרחוק לרחוק שושוה דאמרי -אור שלמה ארצי –תרקוד עברה חזה –ימים נשברים עפרה חזה –שדיי שרון ליפשיץ –שתי בובות על חוט להקת אמריקה - מיטב להיטים להקת הנשרים - מיטב הלהיטים להקת מנהטן טרנספר -מיטב להיטים להקת פכיטווד מק - שמועות ריקי לי גיוום - ריקי לי גיונס דונלד פייגן -טיסת לילה ביל קולינס -אין צורך בגיקט טרייטי ציפמן – טרייטי ציפמן האחים בלוז-פס קול הסרט **גרובר וושינגטון** –*ווין* לייט בט מידלר - השושנה רוברטה פלק – מיטב הלהיטים ג'ורג בנטון – בריזיו **כרינט** – לאב סקסי

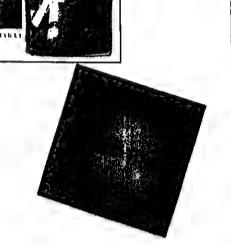
קלפת לאוהבים - אוסף שירי אהבה ישראלים בעד עורעבי -משאלה דורון ומזר –ישלי ים תיכון **דני רובס** – פנים ושמות כומו צועני – הפסקת חשמל **רבקה זהר** – *עבריה* מזי כהן -מזי כהן שרי צוריאל -על הגובה אלון אולארצייק – שעשועי כאילו **סתאש ד**-אוסף להיטים ווישני יוסטון – וויטני **סלטה** –פס קול הסרט בלילה בלילה עץ יהושט – **U-2** בחזרה לשנות ה-60 -אוטף להיטים

להימי המועדון בים החיכון -אוסף לחיטים **פול סימון** – גרייס לנד פרנק סיוטרה -נין יורק גיו קוקר - שפילד סטייל

לכבוד חברת חד ארצי רחי חילזון 4 ד"ג 52522 נא לשלוח את: הקלטת / קומפקט דיסק המסומנים ב־×. . שם הנמטן

מצאב המוואה בסך כולל של

ゼプコカバブ

אתה בוחו אנחנו שולחים

כל שעליך לעשות הוא לבחור את הקלטת או הקומפקט דיסק לטעמך או לטעם חברך, למלא אח תלוש ההזמנה. לצרף המחאה ולשלוח אלינו

מחיר קלטת כולל אריוה 🛦 ודמי משלוח 13 ש"חן

מחזיר חקליט קומפקט 🛦 דיסק כולל אריזה ודמי משלוח 2.2 ש"ו

שלמה ארצי – חום יולי 🛕 אוגוסט מחיר קלטת כפולה 22 ש"ח מחיר קומפקט דיסק כפול 30 ש״ח – כולל אריזה ודמי משלות

נולדו אשמים שלא באשמתם

לפעמים אני שואל את עצמי ער לאיזה עומק יכולה הטפשות להגיע, והצם יש טעם להמשיך לענות לטפשות כל־כך עצומה. בלי כוח וכלי שאני יודע אם יש טעם, אני לוקח את העפרון ביד, אחרי שקראתי בטעות ראיון עם שחקני "נולדו אשמים", מחזה שהוא שיח בני נאצים. משמירים

הטפשות הראשונה מגיעה מיר. השחקנית נילי בן אזוליו אומרת תיכף אצי פיסקה אחת או שתיים: "ואם מישהו יכול לקשר את מה שמתרחש נוצגה למה שקורה כאן איתנו היום, זה שכרנו". המראיינת לא נופלת ממאה, ולא שואלת מניין קפצה לה ההשוואה בין מעשי הנאצים לכין מה שקורה כאן אצלנו, הרי זו מחשבה רגילה בחוצות ירושלים, והיא מששיכה לראיין באותה רוח חביבה שחקנית נוספת באותה הצגה: עליוה וון. הטפשויות ככר כאות בזרם של מאה צול.

עליזה רוזן מספרת על קרובת משפחה שלה, ניצולת שואה, ומתמרמרת עליה: "הן לא יתנו אימון בשום גוי. כשום ערכי שיאמר שתא רוצה שלום". איך כשם אלוהים הגיעה כתבה על מחזה על נאצים להאשמת היהודים ביצולי השואה כמכשילים את השלום שהערבים רוצים טו איך, נו, איךו מה אני שואל, כאילו אני לא מכיר את הטפשות האדירה המסננת במוחות הנפשות הרגישות שלנו.

אכל זה עוד לא השיא.

המראיינת, התפוסה כשרעפים אחרי שראתה את המחזה על בגי האצים, מספרת והדלכת שעליוה רוזן מתגודרת בבית ערבי. מאוד קשור לנושא. שייך לעניין כמו העוברה שכפכפי עשויים כטאייוואן. ועליזה וחן, פשוט לא להאמין, משתפכת: "אולי דווקא הערבים שגרו בבית הוה

נעווב כבר את רגשות היהודים שמשווים אותם לנאצים. אני יודע והמסקתי להתווכח: היחורים הם מנוולים מכל ניוול. אכל למה לוכות כל כן נקלות את הנאצים?

האם זה מה שהנאצים עשו לנוז עשקו כמה נכסי דלא ניידי ונגרות נניין: הלוואי, הלוואי.

שוכ שעליזה רוזן לא גרח בבית גרמני שארצנו מלאה כהם. כל ילדותי ענה עלי בין בתים גרמניים נהדרים ומסתורים, שיושביהם, גרמנים לעלי נמיות נאציות, טרנספוררו מארצנו, ואנחנו חמסנו....אמא... אני לא יכול להמשיך מחמת הרמעות החונקות את גרוני. אלוהים, מה עוללנו לנאצים המסכנים. סלחו לנו, בני הנאצים, סילחו לנו, אם יש סליחה

שפויים על כל הראש

על פי המתואר בספרות הבלים העברית של השנים האתרונות, נראה יש שבנה את הארץ היו חבורת מטורפים חולי רוח, משוגעים י מאולוגיים. בניגוד למה שאומרים בדרך כלל סופרים, ייתכן שוה דווקא. נמה

משט משוגעים גמורים כבו כאן כשיטתיות ובהתמרה אהץ נפלאה וושה רק כדי שהמוז שפויים ישתוללו ויאברן אותה אחרי כמה יוהות

אמנה לבחירות נקיות

אוהו. והליכוד יגיד לבוחרים – כדאי להאמין למערך. בדיוק מה שחשבתי. למרות כל האמנות שהם חתמו, הם לא מסוגלים לנהל מערכת בחירות בלי השחרת פני היריב.

נגד סתימת פיות ודיזות

ראיתי מודעה של ממטרה ששהכותרת שלח מרעישה בגדול: לא

זוהי ממטרה מסוג חדש: "הממטיר השקט", והיא משקה את הגינה בדומיה. ממטיר טורבו גיר מפלסטים, בקשו השקייה - ונען, אומרת הסיסמה הגששית שחותמת את המודעה.

מורעה חביבה מאוד, פרט לטעות אחת שנעשתה בלהט הפיתוח יהניסות: מי צריך ממטרה שלא שומעים אותה?

הבה נאמר מיד: אנחנו בעד פיתוח, אבל עד גכול מסויים. ממטרות הן רבר קרוש, ואי אפשר שככה יבוא כל מפַתה וישקיט אותן.

הדבר הטוב והמרגיע כממטרה הוא הצאק־צאק־צאק שלה. כמי שנעוריו חלפו בהעברת קווים וניקוי ממטרות סתומות עד שהרעש השוטף, הנעים, נשמע בקצב, אני מתנגד להשתקת ממטרות.

כל הזמן אני שומע לאחרונה שאש"ף מוכן לשלום, וכי יש לשבת לשולחן המשא ומתן. מה שאני לא מכין הוא - אם אש"ף רוצה שלום, למה הם לא עושים שלום: מי מפריע להם: כשכיל מה צריך משא ומתו?

יגידו: "יש שלום" – ויהי שלום. לא יתקיפו עוד, ונפסיס את השמירה על בתי הספר שלנו. אני לא מאמין שווער ההורים יצטער. איזה דיונים צריך כאן? אתם רוצים שלוס? נוז אנחנו מסכימים, חכל על הדיבורים. אתם יכולים ליהנות מן חשלום, ולעשות עוד הרבה למען חיזוסו. רעיונות לא חסרים. להפסיס טרור זה צער אחר. תוכלו גם לעזור לנו גאלף ואחר תחומים, מה שבא לכם. אכל לא צריך לדכר ליד שולחן עם סוללות של

משא ומתן ושולהנותיו הם מקומות מפחידים שיושכים אליהם כשרוצים להתגרש, לא כשרוצים להתחתן. שמעתם מישהו כא פעם אל מישהי ואומר לה: אני רוצה להתחתן איתך, כואי נשב לשולהן המשא ומתן ונתחיל בדיונים:

פינת השלולית

הנסיכה לא נראתה בדיוק לפי דרישות השוק, צריך לומר. לא כל הנסיכות בנויות כמוכתב בתקנון. זה לא עושה אותן פחות נסיכות. אבל צפרדעי השלולית הם עם בעל מוח קטן וספוג מים רכים, וקשה להם להבין את זה. צריך צפרדע מאוד מיוחר שגם יראה את הנסיכה הזו. וגם - לפני כל הצפרדעים האחרות המקרקרות כירוע בלי סוף - יתנשם איתה; ויהפוך לה לנסיד.

מה את רוצה שאגיר לך, נסיכתי, שיש הרכה צפררעים כאלחי לא,

, בגליל קצח אחרת

בילויי־מים מסביב לכנרת (צילום: שמואל רחמני)

ועבשיו, בישראל ולא באירופה, יש לאתרי התיירות בה נעשים הדכרים בגן צ'ארלסיקלור בחל־אביב: כמה כצפון אופי מאור ישראלי. וזה חלק מהקסם שלהם. המקומות היפים והמפותחים ביותר מתופעלים על־ידי קיבוצניקים שוופים עם בגרי־עבודה כחולים, ולא על ירי מנהלים מעונבים ומחוייטים. המלצריות - רועם יותר. מנהלות איתך שיחה עירנית, מספרות מהיכן הן, שואלות מהיכן אנחנו, מיידעות אותנו תוך רקות בקורות חייהן. אין צורך לומר שמלצרית שוויצרית לא תשמע מספרת על החבר שלה ועל הצורך שלה לחפש

> והריח המשכר של עצי התאנה, והתחושה הקלילה, בעיקר בשעות הכוקר, שהנה הסתיו בפתח ועוד מעט יהיו חצבים, והשירים העבריים כרדיו ואפילו ריח המנגל, מזכירים מרי פעם שבמרחק שעה נסיעה ממה שתושבי המקום מכנים "הצפון הירוס" נגמר החלום, פג הקסם, שלוש ארכע לעבודה.

י שמתעקש לזכור כל הזמן שמן הלבאנט באנו ואליו נשוב צריך פשוט להפנות את מכוניתו לכיווז טבריה. כתוך ארבעים דקות יאפפו אותו הצפיפות והדוחק והצעקות והפקקים, וכאו סצת "אידיוט" ושם סצת "חמור", והחום ישוב ויהיה ללא נשוא, וגם הלחות וחיפוש כן שעה אחר מקום חנייה שממאים את החיים. אבל, כאמור, לא מוכרחים. יש לאן לנסוע.

מישהו או מישהם הכינו סוף־סוף שיש כארץ הרכה אנשים שמהפשים בחופש קצת יותר מאשר התגודרות דביקה בכתייקפה על טיילות צפופות. שלא כולם אוחבים כשר על האש וחיכוך מתמיד עם אלפי נופשים אוגרים. שבשכיל רבים תופש הוא גם אוכל טוב במקומות בעלי רמה ששווה לנסוע אליהם במיוחר, וגם סתם שוטטות הסרת־מטרה־מוגדרת במכונית בתוך נוף מרגיע ושונח, עם אפשרות לעצור מדי פעם נמקום יפה מכלי לתכנן זאת שבועות מראש. את כל אלה ועוד מציע עכשיו הגליל החרש, והמציעים יורעים למה. התיירות החדשה מכניסה כסף טוב לאלה שידעו להתכונן לה בומן.

ביום הראשון לטיולנו אנחנו עדיין בלי דרכון. מה זה דרכון? ובכן, לפני כמה שנים אירגן דב אשכול ז"ל, חבר קיבוץ איילת־השחר ושנים רבות מנהל בית־ההארחה שם, מספר חברים מרכזיים כגליל לעמותה שטיפלה ועדיין מטפלת בפיתוח התיירות באיזור. היום עומר בראש העמותה אורי גורדוני, חולוני שהגיע לפני 17 שנה ליסור־המעלה ומהר מאוד לא הצליח להבין איך אנשים מסוגלים להמשיך לחיות בתל־אביב כשהיו יכולים לעשות את זה כגליל. גורדוני וחבריו, כשיתוף משרד פרסום מתל-אביב, ויין, עונגעעטי ומלא מירע, ונתנו לו את השם "דרכון". בנוסף לאינפורמציה על עשרות היא דוגמה ליוזמות החדשות שתופסים החבר'ה בגליל. מקומות נופש, בילוי וטפורט בגליל, מעניק הררכון יום אחר קם כחור, הניח שולחנות וכסאות בצל העצים למחזיקיו גם שוברי חנחות של כעשרה אחווים במלונות ומסעדות שונות.

כאמור, אנחנו עדיין כלי דרכון. עדיין סוחבים איתנו עייפות ומתח ותחושה קלה של קיפוח. למה "רום" נסעו לתו"ל, ולנו, מטעמים של מחסור כסידור אילרים, נותרה רס האופציה של טיול כארץ. מחליטים לעשות את השמורה", כלומר ללכת בדרכים הנסתרות, המוצלות והקרורות של שמורת דן. כיוון שוצאנו מאיזור עמק חירףן, החלטנו להגיע לדן מרצות הגולון ובריד לכקר ביקם שנקצריו.

uneaio 48

סביב הכנרת מפקנקים אלפי אנשים כאותה צורה

שיותר רחוק מהמים וקרוב לכביש, צפוף, רועש ומלא עשן – יותר טוב. אבל ככל שמטפסים במעלה הרמה האוויר נעשה צלול יותר, ההרים גבוהים יותר, השקט בלב איזור התעשייה של קצרין, כאילו באמצע שום דבר, עומר מבנה חריש, מבהיק בלובנו. שבכות

של עץ שחור מסתירות את חלונותיו ואת רלת הכניסה, קורות כטון לבנות מחכות לגפנים שיטפסו וייאחזו בהן. זהו בית טעימות־היין של היקב. האולם הקריר נקי מאור, ותמורת שלושה שקלים לאדם נמזג היין לתוך כוסיות על דלפק של עץ אורן. אפשר לקחת את הכוסית ולצאת עם היין הצלול אל השקט של הרמה, להתמטטל קצת כינו בבוקר ולא להאמיו שזה קורה כאמת, כאן ולא בכרמי דרום צרפת, שגם בארץ אפשר לקחת במכונית בקבוק יין לכן צונן וללגום ממנו בעת שעוצרים להפסקות שוטטות בחבל ארץ מוריק. בשבוע שעבר, כמה ימים לפני סוף החופש

הגדול, זה קרה לנו. כיף אריר. משם דרך גשר אריק אנחנו יורדים לשמורת דן. להצלחת החופש חשוב מאוד לעשות הכל לאט. לוקח זמן להכנס למצב החצי־אפאטי הררוש, אבל מעט מאור אנשים לא יצליחו בכך. כבר בדרך היפהפיה, מאחורי כל פיתול וירידה, על כל פיסת חוף קטנה של הכנרת בצירה המזרחי, פורחת התיירות. חופים מסוררים מציעים תנאים נוחים לשהייה של יום שלם, אוטובוטים ישנים משמשים כפונדקידרכים, מזמינים לעצור לשתייה וארוחה קלה. אותו שימוש נעשה גם בכפות תמרים יכשים, שהם אולי הסמל המסחרי של הצפון הירוק". יותר ויותר אנשים, מספרים לנו אנשי הגליל, עוברים להתפרנס מתיירות. כל אתר חרש שנפתח מושך עוד ועוד אנשים.

כך זה היה כאשר פתחו לפני כשלוש שנים את הלונה־גל, שהיה הצלתה מסחררת וגרר בעקבותיו מיתקפת מגלשות־מים בכל פינה רטובה. אתר הלונה־גל ונוכיח לתושבי הצפון שמי שישקיע בתיירות נכונה - יצליח וירווית. המסקנה שהתבקשה היתה שלעם ישראל יש הרבה מופשות וגשרים וחגים ומועדים, וסיסב הומן הפנוי הוה אפשר לכנות תעשייה שלמה. אורי גוררוני אומר שכל המקומות החרשים שנפתחו ועוד ייפתחו תורמים לפיתוח האיזור כולו ואינם כאים על חשכון המקומות הקיימים.

על הטיול בשמורת דן כבר סופר ונכתב ואין טעם לחזור ולהזכיר. נאמר רק שמוכרחים, פשוט מוכרתים, להיות שם. זו חוויה שקשה לשכוח. ומוכרתים גם לסיים את הטיול ברביצה נעימה במסעדת "רג על הרן" תוך כרי אכילת רגי שמך, הלא הם הפורלים, ששעה לפני שהגיעו לצלחת עוד שחו כמי הנהר המפכה בין שולחנות המסעדה. "רג על הרן" על שפת הרן, בנה מטבח, הקים כריכה לגידול פורלים

הריח המשכר של החאנים והחחושה הקלילה, בעיקר בשעות הבוקר, שהנה הסחיו בפחח ועוד ... לעם יהיו חצבים

ואפילו המחירים לא כל־כך נוראים.

אבל המחירים רי מפתידים.

צלו אותו על הגריל ויש לכם ארוחה.

לסיור בארץ השוקולר.

טים חשוב: חכינו את המצלמות. ככניטה למפעל העירוניות.

אחר־הצהריים מתחילה לנשב הרות עצי חשויף נוגעים בעצי התפוחים, קני הסוף מרשרשים, הצפצמות לאורך הרוך מרכינות צמרות. האוויר מלא בריח עלי התאנה, הכנרת שופכת קצף לכן אל החוף האקליפטוסים משחקים עם השמש. כשקם התרוש על הכל נשמעת רק המיית הרוח מלווה כציקצוקי ההנאה

אתר חדש שנפתח תושך עוד ועוד אנשים.

יותר ויותר אנשים

והלך על הגימים של דג ישר מחמקור. איך לא חשבו על זה קודם. המקום שוקק אדם, לא תמיד חמצא שם שולחן פנוי. האוכל טוכ, הפורלים נימוחים כפה,

וכאן המקום לומר משתו כללי בנושא המחירים טיול גלילי שכזה אינו שווה לכל נפש. משפחה עם שניים או שלושה ילדים צריכה להקציב סכום נכנר אם ברצונה לבלות בכיף, כולל ארוחות במסערות. כחוות דוברוכין שביסור המעלה, למשל, אחד המקומות המומלצים לביקור, ישנה מסעדה שמתמהה בעישון אווזים ועופות. האוכל טעים, המקום מקסים,

ליד חוות דוברינין יש אתריביקור מומלץ אחר, 'עין־הרייג" שמו, השייך לקיבוץ חולתה ומציע לבאים בשעריו בריכת רגים ענקית, מתקן לניקוי רגים ומתקני־גריל לצלות עליהם את הרג. הפרינציפ הוא שאתם עומדים ודגים לכם בנתת, וכל דג שתפמתם -אם תפסתם – הוא שלכם. נקו אותו במיתקן המיותר,

אותו מקום יש גם אגם מלאכותי ענק מוקף קני סוף ושיחי פרא שמלחכים את המים. ניתן לשכור שם סירות פדלים וגלשנים, ולהנות. אבל גם זה עולה הרבה כסף. כניסה לאחר המשגע הזה עולה 12 ש"ח למבוגר ושמונה לילר. באתם עם שני ילדים: כבר השארתם ארבעים ש"ח בכניסה. שכירת חכה עולה חמישה ש"ח, ובעבור סירת הפדלים גובים עשרה שיח. כמה פחעת שתיה, שתיימישלוש כוסות ספה וכמה ארטיקים לילדים, ובלי להרגיש השארתם שם כמאה שוח. האחראים מטעם הקיבוץ הסבירו לנו שחמחיר נוער למנוע הצפה מאד שלא כל אחד יכול לשלם, לא יתרמקו על השערים מאות מכקרים כיום. מי בעצם אמר שתיירות חייבת להיות שווה לכל נפשו

כשאמרנו שהטיול כגליל חימם את ליבנו והראה לגו את פניה היפות של הארץ, התכוונו גם לכיקור ב"ורד הגליל", מפעל חממתקים באיזור התעשיה של צפת. מי שמבקש להענים לילדין חוויה שלא תישכת טוב יעשה אם יתאם, כמונו, כיקור במקום עם מנהל כוח־האדם של המפעל, ויקח את ילדיו ואת עצמו

מציידים אתכם בחלוקים לכנים עם צווארונים חומים ובכובעי־נייר אליפטיים. תוך שתי דקות משתנים כל הנוכחים, והמטמורפוזה מצחיקה עד רמעות. המעבר בין פסייהייצור החרישים – מרתק, ככל מסס יש ערימות של שוקולדים ופרלינים וחסיפרשוקולו והכל חופשי – הושט היר וסח לר. אנשי מרברים כגאווה על ה"כייבי" שלהם, מנגינה גאה שכמותה כבר מזמן לא שמענו. וכן, יש שם יחנות המפעל" עם מחירים מעט יותר וולים מאשר כדעויות

בגליל עוברים להתפרנס ולת"רות. וכל

חיים ואוהבים

יום, אולי בגלל קירבת יום הכיפורים, היה לי מין יום כזה של כמו חשבון נפש. נזכרתי בשנים רחוקות של האכלת ילדי, סרבני־האכילה הנודעים בשכונה: נזכרתי נלילות לבנים של תריסר קימות בלילה אל ילד א' ששיניו נובטות ואחר אל ילד ב' שלא ישן בערך שנתיים ואל ילד ג' שגדל מבלי להחטיר אף מחלת ילרים ואף וירוס מן המעון של נעמת.

היום, משום מה, עלו וצפו לנגר עיני כל מיני מחות של דייסת קורנפלור שפוכה על השולחן: ילר הפולט את מחית הפירות שהכנתי לו כמשך שעה וחצי (זה היה לפני היות צנצנות המזון המוכן); צעקות של השכן מן הקומה הראשונה: "אכל, גברת תמר, אנחנו חצים גם לישון כלילה הזה. למה את נותנת לו לנכותו". ווויה גם מצחו הלוהט של התינוק דווקא רגע לפני היציאה לטיול לגליל: הטלפון מקופת־הולים של גענת הנרגשת שהביאה לשם את ילרנו הבכור כרי

שיתפרו את התתך ברגלו. ברקע הוכרונות הללו אני שומעת בכי ושריאות ווורות ונישנות "אמא"ו ו"הוא התחיל קורסו" ושוב השולחת בבעלה מבט מקרוב מלא חום והערצה, כמו...

בכי. ופתאום – דממה, אין יותר לילות לבנים. עכשיו את יכולה לעלות על יצועך עם רדת החשכה ולישון ללא מפריע. אין צורך להביא בקבוק מרסוכר (כן, אני יודעת שזה גורם לעששת) אל חרר הילד: ואין צורך לברוק באמצע הלילה אם באמת יש לו אריה מתחת למיטה ולקחת אותו לישון לשארית הלילה איתנו בחרר. עכשיו זה הוא הקם ועושה אותו דבר בריוק עם הילר שלו. עכשיו זה דורא החולם על לילה ללא כל הפרעה, על ילרים הישנים 12 שעות ללא הפסקה ועל שולחן אוכל מסודר ושקט בו אוכלים

כלימהישאמאימכינה, נכווז בעצם, אין כאן אלא עיסקת חבילה שעשה עמנו הטבע: חיים ללא טרדות אבל גם ללא משוכת נעורים. לילות מנוחה אכל גם חסרי ריגושים תכופים. והדברים אמורים בעיקר לגבי הללו שנותרו לברן. הטבע הציע לנו ילדים המכיאים לנו רוכ נהת, אכל – קו ריק. ומאחר שהטבע לא שאל אותנו אם נסכים לעיסקה זו, לא נותר לנו אלא לקבלה כמות שהיא ולהפיק ממנה את הטוב ביותר, כמו שמקובל להגיד במקרים שאין לך אלטרנטיבה.

איזו מין אשה?

לילה טוב. -

פעמים אני מתה להיות אשתו של בעלי, ' אשה במשרה מלאה, עם שכתות וחגים. מיש הי בדומה ל... (טוב, למה לך להסתבך ולהזכיר את שמה). אני רוצה להיות אשה

ל פה שאנתה לכתוב כאן על תערובת הצילומים של רוברט קאמה ממנה ולקה הצילום שלפניבם, בבר וכתב, מן תפחם, בעתורים, מה שאינו מפחית מן התעמו המוומן למי שיחלים שוה מה שותא הולך לעשות מחר מחרתיום: לשות לתוונים לשות לפוואנו הל-אביב ולחסתובב בין אולפות החערוכה הפרגשה הזה; הצילום שבחותי להביא כאן הוא של תבורת של השוואנו הל-אביב ולחסתובב בין אולפות החערוכה הפרגשה הזה; הצילום שבחותי להביא כאן הוא של הפה ישווה ישים הלאביבית בקפה "אומוך" בדווב הירקון, משות מוור בצילום: רשולהן דיק באילו און מנישים שם קפה ישיונה. שלו לשבי היים בקפה "אומוך" בדווב הירקון, משות מוור בצילום: רשולהן דיק באילו או מופינים שטולתה נוייב מלל באמת לא הנישו. חרי חצילום חות וחוא מימי תצנע. חייתי שמותו לו אותר לפחות, מן התבורה שצולמת ע"י חברע קאפה חיתות מזהוו את עצמה ומתקשות למערכה

וגם להביא לו את את הכפכפי־אילת שלו למקלחת, לא להעיר לו על שהשאיר אחריו כלגן ולנגכ שם את הרצפה בשקט, לטפל בכל ענייני הכית, לשלם את החשבונות, לאפשר לו לחיות במרחב שלו, להיות חופשי מראגות היוסריום.

לפעמים אני כל כך רוצה לחזור ולהיות האשה של הימים ההם: לפרוש על השולחן מפה מעומלנת ולהגיש ארוחת צהרים או ערב בת 3 מנות פלוס. פרפרת (פעם ידעתי להכין רק פודינג או ג'לי. עכשיו אכין לו פאי תפוחים או מוס מוקה). לעולם לא להישאר בחלוק הפלאנל ההוא ולקראת שובו הביתה להתקלח וללכוש את מכנסי המשי הלכנים עם החולצה הוורדרדה ואחר להגיש את הקפה־פילטר ו"הסוכרוית כבר כפנים. בטח") ברגע שהוא מתיישב עם העתונים מולי – ולא להתרגז על שאין הוא מרבר איתי. אני, דרי יכולתי לקרוא את העתונים עד בואך, אלוף נעורי. ממילא אני לא עוברת.

לפעמים איני יודעת אם עשיתי טוב בעיסקת החליפין הזו כאשר עברתי מן המעמד של כל-הזמן־אשתו – לאשתך במשרה חלקית. מסביבי ישנו כאלה - וגם כאלה, ואני עריין לא גיליתי את נוסחת הקסם: מי מאושרת יותר. אכל, לי לפחות ישנה הפריווילגיה של האלטרנאטיווה: אני יכולה לזנוח את העבודה מחוץ לבית ולחזור להיות אשתר. מה נותר למי שהיא אשתו־כל־הזמוז להשתרל לעשות אותו יותר מאושר, לרפד את הקו יותר ויותר - וכך גם היא

תהיה מאושרת יותר, מרופדת יותר. האמנם אני דוברת מקנאה? אולי כן. זה קורה לי אחת לשנה: בשיאו של הקיץ. אז יורד סף הסבל וסף הסוכלנות שלי לגובה הרשא. ואז אני מתמלאה כרצון להישאר בכבית - כמו השכנה ממול - ולפרוא, ללכת אל התופרת הקטנה, לקנות רוסטביף בחרדל שהומנתי לפני שכוע כבוטיק הכשר השכונתי, לחזור הביתה ביריים מלאות קניות קטנות וזר פרחים, לחטוף את שנת היופי שלי ואו – להכין את הכית לקראת בואך.

אם תבטיח לי שזה מה שיעשה אותי מאושרת יותר – אעשה זאת. אבל עלי להכיא כחשבון טעות קטנה שהיתה לי במערכת החישובים: כעצם אין לי אף שכנה שהיא כל־הזמן־אשתו. הכניין שלנו, למעשה, התרוקן מנשים שכאלה. אלה שנשארות כבית הן נשים בתופשת לידה, או נשים שפרשו לגימלאות, או כמה נשים מאוד אמירות, או כמה נשים כהליכי־גירושין, אולי – וסימן השאלה פה הוא באמת גדול – בשל השעמום שנפל על הכעל כחברת האשה שהיתה כה עסוקה בלטפל בו ולסגור לו.

על נודניקים:

• מיהו מדניק – זה שכאשר אתה שואל אותו לשלומו - וזוא באמת מספק לך מידע.

• נודניק -- מישחו המחזיק בידו האחת כוסית קוקטייל ובשניה תופט את דש בגדרך. אתה תייב והקשיב לו.

• נודניק – אדם המדבר כאשר אתה רוצת שהוא

מדניקים ניתן לחלק לשני סוגים; הללו שיש לחם משא מסויים, וחללו שאינם נוקקים כלל לנושא.

• אנדונו מוכנים לסלוח למי שמנדנד לנו ומשעמם אותנו. אין אנו מוכנים לסלוח לאלה שאנו הטלנו

ייי לעל מזימלמז

49 Maeaio

היינו משפחה מאושרת

משקה אותו עם כפית. הגננת אמרה שכל היום הם הקיאו. התום קשה עליהם. דרור מתוח לגמרי. נוקשה. הוא ספאטטי. ציפי יושכת וגבי מניה את דרור עליה. "אני הכורסה שלו", היא אומרת. היא מעטה את רגליו, מלטפת, מנשקת. הוא בוכה. "ככה הוא מדבר אלי.

נופל. אופיר צוחק. אופיר אוהב רעש. ציפי לא מפסיקה ללטף את דרור. לדבר אליו. אופיר, חייכני ושקט, עריין מזהה לעתים את כני המשפחה. קורא כשמות. מאז שהכן הגדול התגיים הוא כל הזמן קורא לו. בחורף הם סובלים ממכות קור. בקיץ הם סובלים

שושבה מגיעה עם נטלי. אופיר עוקב אחריה. היא מנשקח. מסתובבת. רוקדת. קרן אור. אופיר מחייך.

ריקי אומרת שבשום אופן לא היתה מוכנה לוותר עליהם. "מוסר? מה פתאום. זה אי אפשר. כשילדים הולים את יותר נקשרת אליהם. אוהבת אותם". ציפי אומרת: "אבל ככה היינו יכולים להעניק לכם יותר. תהיו את ונטלי, יהיה לכם כיף, לאז". וריקי: "אמא, אולי צריך עוד קצת עזרה, אבל אי אפשר להוציא

יום־יום במשך שנתיים הוסעו שני הילדים החולים כמונית מביתם כמעלה הארומים לטיפולים ב'הרסה עין כרם'. כשבני המשפחה שוב לא יכלו לעמוד בהוצאות, סייעו להם קרובים. בינתיים נתווספה הוצאה משמעותית חדשה – טיטולים לשני הילרים שחרלו לשלוט בצרכיהם.

שנה וחצי לאחר שילדיהם נהפכו לנכים, פנתה עובדת סוציאלית של בית החולים למשפחה, אמרה שנפתח בעבורם תיק בביטוח הלאומי כרי שיוכלו הרכב כפטור ממסים מבטלת את קיצבת הנכות של לקבל את קצכת הנכות המגיעה להם על פי החוק. אחר חילדים. בינתיים נולדה נטלי. קרן אור לבית עם בנוסף הציעה שיאספו את קבלות המוניות והתוצאות המיוחרות שנגרמות להם בגלל המצב החדש, כך דאגה נוספת, נטל כלכלי נוסף.

גבי נכנס ודרור בזרועותיו. דרור כוכה. גבי - אין תשלומים רטרואקטיביים בעבור הזמן שבו לא היה קיים שום תיק. במקביל פנה גבי למשרר הרווחה במחוז הררום כבקשה לסיוע, החזר הוצאות ואישור

עובדות סוציאליות, שכאו, הזילו דמעה, הכטיתו שיעשו הכל - ונעלמו. לכסוף נאמר שאכן אנחנו זקוקים למט'בית, אבל הם מקציבים לשם כך סכום מזערי – 220 ש"ח – והתברר לנו ששום אשה לא מוכנה לעבוד תמורת סכום כוה". לבסוף מצא גבי מט"בית לאחר שהוסיף מכיסו עוד 280 ש"ח לתודש.

"ההתחלה היתה גהינום. הרופאים, -- כל רגע הם יכולים לצוח. כל

הוצאות החשמל והמים של המשפחה גבהו פלאים: בחרר הילרים החולים פועל בקיץ מזגן במשר כל שעות היום. הבוילר דולק נון־סטופ, מכונת הככיסה מופעלת בין חמש לשבע פעמים ביום. 30 ק"ג

המעבר למעלה־ארומים אילץ את המשפחה

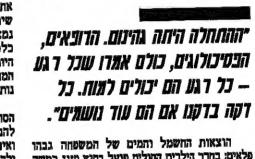
קיצבה לא הגיעה, פנה כעצמו לביטוח הלאומי. שם המשפחה עומר על 3500-3000 ש"ח בוצרש, וזאת עור נאמר לו שיש איזה מכתב שאינו מהווה תיק, וממילא לפני הוצאות כלכלה שוטפות למשפחה בת שבע

גבי: "במשך שנה שלתו לי למעלה מתריסר בריק, המשנה למנכיל משרד העבורה ווצרווחה. בקשה, פנייה, תורה, חברי כנסת אחדים התבייסו לעזרה, איש איש

בררכו. הסיוע לרוב מקומי. מישהו ראג לארגן הלוואה אחר סייע בביטול חוב לבנק. פתרון של קבע, כזה שיוציא את המשפחה ממעמר הנוקקים, עריין לא נמצא. בינתיים הם שוקעים בחובות. מחכים לנס כלכלי. גס אחר, הם יודעים, לא יתרחש. שגרת היום־יום שלהם סובבת סביב הילדים החולים. ברגעי המנוחה הבודרים, הראגה הקיומית, הכלכלית, אינה

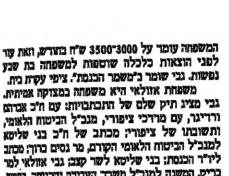
המימסר יודע להביא דוגמאות של אחרים הסובלים מבעיה רומה ויכולים לה. העתונות יודעת להביא רוגמאות של אחרים הסובלים מבעיה רומה ואינם יכולים לה. ילדים חולים נינטשים בבתי חולים.

ועד שהמימסר יתפנה ויחליט החלטותיו, זוהי

אבקת כביסה בתורש.

לרכוש רכב. עלות הנסיעות - 60 שקל נכל פעם שצריך להגיע לכית החולים, שלא לדכר על הצורך לאפשר למשפחה לצאת לעתים ביחר לביקורים משפחתיים. הלוואה של 15.000 ש"ח פתרה את הבעיה, אך הולידה אחרת: תשלומים חודשיים של 600 ש"ח להחזר תהלוואה וריבית, וכנוסף לאלה רכישת בעיה קטנה – בעיה בעיכול, שרורשת מזון מיוחר.

פנטהארו

בן המאה העשרים

אשר דרך כוכבו לראשונה בשמי הפוליטיקה,

לצעיר, נועז, מתקרם. היום אותו כינוי ממש

גליה מעולם לא הצליתה לכודד את הפוליטיקאי

הגכיר ג'וני גרום מהגבר השלו, השקם, שהיה יושב

נסלון שלה, כמו מוריר מעל פניו את מסיכת המנהיג

ולובש קלמתר של איש חכם, ציניקן היורע לשפוט את

עולם הפוליטיקה שבה חי שנים רבות באורח

צנייקטיבי. מכיר את השבילים בג'ונגלים, את חיות

הער ונכנש לחנש קרמון של טורף המאיץ בו לצאת

ותו שכנה הפוליטיקאי המפורסם, שכגינו הציבו

מקופה מסויימת למטה, בכניסה, דלפק עם שני

שומרים והיה דיון ממושך בוועד הבית היכן יעשו

שלא התראו, למרות שהפוליטיקאי גרוס, התגורר

נתנסהאוז הסמוך לדירה של אורי וגליה. מאז

שהמתלק מהשרדה, הפך אדיב ומנומס, דורש בשלומה של גליה בפעלית, זוכר את שמה ואפילו יודע שניר לופר שנה שלישית משפטים וריגה כבר גברת בת 17. גג. כפי שקראו לו בתיקשורת, איבר באחר את עולםו הפוליטי. מאז הוא יושב על מרפסת הפנטהאוז מעשו מקטרת, מפריח עשו בהיר לבנבן, התואם כל כך לעשן הארובה של רידיניג. שעותיו כידיו. הטלפונים שונ אינם מצלצלים, שומרי הראש אינם ממתינים למטה. כאילו הפשיטו אותו עירום והשאירו אותו עם מעט הנכסים שהביא עמו, לפני שנכנס לפוליטיקה. אובת ספרים. שליטה כארבע שפות. היכולת לנתק את

מהפוליטיסאי ג.ג. למרה גליה כי סריאת ספרים

מרכה לקרוא. גליה רואה אותו על המרפסת

ששע כספר. רושם מדי פעם הערות. הטלפון, מתוך

הרגל, ניצב על מדף שיש קטן סמוך לכורסתו, אבל

איננו מצלצל. לפעמים הוא שולף את המקטרת מפיו,

מתרונן כמכט כוחה בעיר שלרגליו. לפני ומן קצר היה

אהר מנסיכיה האתוכים. ארם שירע להלחיב המונים.

ענשיו העיר נטשה אותו. האנשים כנדו בו. נותרו לו

נמנט מבוייש כאילו שכח בשביל מה צילצל, לגבי

אום עמוק כמותו, שמעולם לא היה לו מנאי לעצמו,

העוברה שהוא שוכל באינסוף של ומן נראית לו

מביישת כמקצת. גליה מחופת אותו פניכה בחיור חם,

לשתים הוא מצלצל כרלת של גליה. מתכונן כה

שהופכח לבולמוס לפעמים, איננה מעידה על רמח אינטליגנציה גכוהה אלא, כמו שאמר לח בחיוך "זו הדרך הטוכה ביותר לנתק את עצמי מהבעיות. אני

ענמו מבעיותיו באמצעות קריאת ספר.

כשנים שבתם כיכב בשמי הפוליטיקה, כמעט

שומרי המוק את צרכיהם.

ונק כו כמעיל קבצנים. גם המושגים מתיישנים כבני

קשרו לו העתונים את התואר "בן המאה

העשרים". בשנות ה־50 העליזות זה הנחשב

ילדים נמסרים למוסרות.

אין ככתבה זו משום ביקורת כלפי הורים שהחליטו אחרת. שהחליטו להעביר לחברה את האחריות לטיפול בילדיהם החולים. זוהי וכותם המלאת. מאירך, ציפי וגבי אזולאי וקוקים לעזרה זוהי, אם כן, פנייה למימסר: נכון, יש חוק ויש קריטריונים, אבל יש גם תריגים. נרמה שהמכה שניחתה על המשפחה הזו נוראה דיה. אסור שהחברה תניח להם, בנוסף, להיהפך לפושטי יר.

פנייח לציבור: משפחת אזולאי זקוקה לסיוע כספי שיאפשר להם להוסיף ולהחזיק את ילדיהם הפגועים בבית. ליד אבא ואמא. כדי שדרור יידגע מבכיו. כדי שאופיר יוסיף לחייך.

כבר מזמן למדה שהוא אוהב לשבת דומם בכורסה של בפלא, נתפסת היום כעוול. ביסוח לאומי, סופת חולים, תנאים סניטריים, כל אלה הצליחו לשמור על האדם אורי, בסלון, לשתות תה חריף, לתלות מבט כציורים שעל הקירות ולקשור שיחה של מתם. מבריק ומשכיל, לאחר שנתיים בג'וב, צופן בתוכו את כן המאה העשרים. נסיך צעיר לוהט. מלך השולט כל הפוטנציאל של הצלחה. ככר יכול להתמודד עם באחוותיו וקיסר שגורש מנחלותיו.

שערו עריין שחור. גליה תמהה אם הגבר כן ה־70 איננו צובע את שערו, כמו נשיא ארצות־הכרית. הוא נראה כצעיר שהזקין פתאום. שומר על גמישות גופו. הצירוף של איש ספר, ואדם המקציב כל יום חצי שעה להתעמלות, איש הגות, וארם המסוגל לשלהב אנשים בכיכרות, שמר על קסמו במרוצת שנים ארוכות ער

שמתחריו הצעירים הסירו את כתרו מעליו. אלה ימים קשים לאנשים מכוגרים. עולמנו הפר למגרשם של צעירים. לעתים נדירות מוכן ג.ג. להתייחם אל הצעירים שסילקו אותו, כשהוא מטפל בנושא הוא עושה זאת ככל המרירות והשנינות האופייניים לו. פעם, אדם מבוגר היה מכובר, מעצם העובדה שהצליח לשרוד בג'ונגל. לא לגווע ברעב, לא לטבוע באגם. לא להיות טרף לשיני חיות. מי ששרר נחשב לארם חכם. לכן, הוקן היה ראש שכט. מלך. המחזות הקרמונים הציגו אותו על קרשי הכמה כמופת. ואז, כאה המאה העשרים והפכה את הזקן ל"ישיש מזוהם". התיאטרון הצוער תמיד פסיעה אחת מאחורי המציאות נתן את הטון. הזקנים כתיאטרון העכשווי

כך, קהל הצופים אמור להתייחס אל כלל הזקנים. גיחך לעצמו. פניו של גרוס נראו לגליה כצוק סלע שעיכרו אותו מדרגות מדרגות. השיער השתור מתחתיו מדרגת המצח הבהיר, הקמוט. מתחתיו קו

רובם עלובים, נודפים, עייפים, לא מתוחכמים. ומתוך

עכשיו הוא מנצל את אריכותה ער תום. כפוליטיקאי, למד לעשות בבני אדם כבתוך שלו. מבקש להעביר לה מסר.

ולהעביר אותו אל גיל הזיקנה. יותר מזה, אדם צעיר,

הנסיון של המכוגר. הנסיון איכר את ערכו פשוט משום

שהנסיון מתפרש היום כאחיוה בקרנות מוכח השיגרה.

הנסיון הופך אותך עצל. מקהה את תושיך. מלמר אותר

לפעול בדרך ההתנגדות הקלה וכאשר אתה מתמודד

עם צעיר נמרץ ורעב לתהילה, הנסיון שלך מתכרר

גליה היא כת שיחה נעימה ומתחשכת. בינו לכין עצמו

תמה מרוע היא סבלנית אליו כל כך, אם בימי תהילתו

.ג. העיף מכט עצכני בשעון. אין לו לאן ללכת.

איננו שווה דכר".

כמעט לא התייחס אליה.

"כל העניין הוא בסך הכל עסק של בלוק". גליה התכוננה בו, איננה מכינה. "כשהייתי צעיר, הופיע בשכונה שלנו עסקן פוליטי. ברחוב המאובק הציבו בלוק בטון. הוא טיפס ודיבר מעליו במלים נרגשות. מלים גבוהות שעברו מעל ראשינו. כילד תפסתי את הפרינצים. אנשי השררה, אנשי השלטון, גבוהים רק משום שהם עומרים על בלוק. בלוק העשוי ממעמדם הכלכלי והפוליטי הצכאי. אם אתה שומט את הכלוק,

הגכות המתוברות יחר. גבות כהות שגם אותן הוא אתה מגלה שתם כריוק כגובה שלך אם לא נמוכים

המררנות בשבר ניאולוגי ומתוך התוהו צומה הצחוק. מעיף מבט בשעון. תנועה ענכנית, שגורת פעם

כנראה צובע. אחריכך החושם הסלעי. מררגת השעתיים הנחכניות. שפתיים בשרניות וציניות, ולבסוף, חומך כבל הסנטר הסלעי. אכל כשהוא מחייר יש לגליה הרגשה שהיא חוזה ברעירת ארמה, שבה נסחפות

ארוניו של הומן אכל נשאר כו תהרגל העצבני להחבונן ככל רגע במחונים הפוסעים על פני הלוח. לגליה רומה שהוא מרבר אל השעון ולא אליה. "היום חוקן איבר את מעמרו, הוא ככר לא חכם השכם משום. שאין זו חוכמה להישרר: ההישרדות שפעם נראתה

יוחר... מאז עשיתי לעצמי מינהג, כל פעם שפגשתי באדם שנחשב לרמות מכוברת, ניסיתי לשמוט את הכלוס שרוא גיצכ עליו"...

גליה התכוננה כברום. היכר ככטחון שהפך לו טכע שני. באותן מלים חריפות, חכמות, שלא פעם עכרו מעל לראשי מאויניו. גליה תמהה אם הוא מכיו חשעון היה אדוניו, פיקד על צבא שעותיה. היום הוא ישבסך הכל שמטו מתחת לרגליו את הכלוק שניצב עליו כל הימים...

51 HIDEDID

אסטרולוגיה עוד מעט תשמ"ט

בת תשמ"ם נכנסת בלוויית תופי אלימות. בתי ספר ועל הסעות מאורגנות של ילדים, על ה"יציבות" הבלכלית הגוכחית אינה אלא אחיות מה של ממש, בהתאם לנכואות הועם של חוזי שחורות שהציפו, לאחרונה, את אמצעי התקשורת. אך לדעתי, הסיכויים להקצנה כזו –

> האמת היא שלעולם אין האסטרולוג יכול לעשות אבחנה וראית ומרוייקת כין אלימות הפורצת בין שני עמים (קרי, מלחמה) לבין אלימות פנימית (קרי: ריבוי מעשי תבלה, ריבוי תאונות קטלניות, הפגנות אלימות

סיימים סימני היכר מסויימים העלולים להטות את הכף לכיות של מלחמה: כאשר, במקביל לסימני האלימות במפת ישראל, מופיעים סימנים דומים בהורוסקום של המדינת העויינת, כאשר מפת צה"ל מאויימת, כאשר הכוככים המסמלים את אזרחי המדינה "מותקפים" וכמותם גם "נקורות החיים" במפת ישראל מותקפות, כאשר במפותיהם האישיות של ראש הממשלה, שר הכטחוו והרמטכ"ל מסתמנים לחצים וקשיים גרולים, כאשר כל התנאים הניל מתקיימים בעת ובעונה אחת - רק או נוצרת אפשרות ריאלית

תפרוץ, אם בעיצומו של המתח הנואה יחלים צר אחר אן שניהם, מסיבה זו או אחרת, לנהוג באיפוס, אורי הכל, האסטרולוגיה המורדנית אינה פועלת על בסים פטליסטי. הכוכבים "מכתיבים" תנאים מסויימים, אך אופן הטיפול והפעילות בתנאים הללו כמעט תמיד נתון לשיקוליו ולבחירונו של הארם עצמו.

אם נשוב לענייננו – הפעם לא מתקיימים כל התנאים הנ"ל, ולכן האפשרות שהאלימות תתפתח למלחמה של ממש – היא לדעתי קלושה ביותר. אמנם הזמן קצר מדי מכרי שיתבשל ויתפתח עימות רציני עם שכנינו. כמו כן, ניכרת אלימות מוגברת בחודשי הקיץ והסתיו של 89', העלולה להסלים ער להתלקחויות מקומיות. אך גם היא לא תתפתח, כנראה, למלחמה של ממש.

אך האלימות הפנימית "תחגוג" כרוב תחומי חיינו. ערביי השטחים יגבירו את המאבק ויעבירו אותו יותר ויותר לתחום שלנו (יש להגביר את השמירה על

ואלימות יכולה, כמובן, להתבטא במלחי מקומות ציבוריים ומרכזי אוכלוסייה צפופים). הויכוחים הפנימיים (בין ימין לשמאל, רתיים לחילוניים וכו") – מקצינים. יהיו תאונות, שכיתות

הממשלה משותכת: שמיר עושה מאמץ נואש למשוך את הסטטוס קון (מבחינה מרינית, כלכלית ופנים־מפלגתית) עד לאחר הבחירות, שכז המצב הנוכחי נמצאי באיזון כה ערין עד שכל צער, כל הפרה של האינון עלולים לגרום להתלהטות רוחות – במקרה הטוב, ולמשולת – במקרה הגרוע: ואילו המערך מנסה, על־ידי אינטריגות שונות ומשונות, למשוך את הליכוד לפעילות או להצהרת כוונות נמהרות ובטרם

באשר לבחירות – אין אפשרות לראות את קיומן או אי קיומן כהורוסקום. מה שניתן לחזות – בהנחה שאכן תתקיימנה כחירות - זה האם יהיה מהפך שלטוני אם לאו.

עוכדה זו ניתן לפרש כאחר משלושה אופנים שונים: א. הבחירות לא תתקיימנה במוערן והממשלה הנוכחית תמשיך לכהן פרק זמן נוסף: ב. הכחירות אמנם חתקיימנה במועדן, אך ישרור תיקו בין ימין לשמאל, ואף אתר מהצדרים לא יצליח להרכיב ממשלה במשך תקופה ממושכת יחסית: ג. תוצאות הבחירות יכפו על הצדרים המשך ממשלת ה"אחרות".

באשר למערך ולליכור -- אין רואים יתרון גדול למסלגה האחת על פני חשניה, פרט לעוברה שהמערך מלוכר יותר כעוד בליכור מתנהלת חתרנות פנימית בלחייפוסקת. בהתמודדות בין פרס לשמיר – לפרס יש יתרון על פני יריבו (זאת בהנחה ששמיר אכן יוביל את מפלגתו לכתירות), ולא משום שזו תקופה כ"כ "ממוזלת" לפרס, אלא משום שלשמיר זוהי תקופה חסרת מול, יחסית. ככל מקרה, גם לקרנציה הכאה אין סיכוי להבהגה חזקה ויעילת שתדע לנווט אותנו לפתרונות. שוב מתעורר הנושא של שינוי שיטת הבחירות, אך הפעם קיים סיכוי טוב שעד לבחירות הבאות (אם אלה לא יוקרמו מסיבה כלשהי) – אכז

תוחלף השיטה. המצב הכלכלי הולך ומתררדר אלי מפולת.

עיניים. זו אינה יציבות – זו קפיאה על השמרים הכרוכה בנסיגה. המיתון הסמוי הגובחי ילך ויעמים. הפיחות, שעד כה נמנע כאופן מלאכותי - ינות בחודשים הקרובים. יש סימני אינפלציה ורמו להכנות מיסים. מפעלים גוספים נסגרים, משכורות נשחקות, עקומת האבטלה עולה, פועלים יוצאים לשביתוח ולהפגנות אלימות, בעיקר בחודשי החורף. ההסתרות מאברת שליטה, זמנית. יתבגו סכסוכים פנימים ותהפוכות בתוך ההסתדרות. הכורסה מגלה סימני עצבנות וחוסר יציבות. כספים שאמורים היו להניע ממדינות ידידותיות (ארה"בז) לא יגיעו כומן או לא יגיעו כלל. בגקים עלולים להיקלע לקשיים לא ביוון בשלב זה, מה תהיינה ההשלכות של מצב וה על הציבור. קיימת אפשרות שתימנע ממנו (ומניה)

האפשרות לשחרר חלק מכספיו. בחודשי האביכ ניכרים סימני רגיעה יחסית רומנית. בתתום הכלכלי – כמעט שגשוג. ענו ישראל ולגבי הכחירות הקרובות - אין רואים מהפך:

יחזור לכזבו כספים על רכישות, בילויים, מוללות ונסיעות. אפשר שגל הרגיעה המפתיע ינבע מחתימת הסכמי עבודה חדשים ומפיצוי יתר של ציגור העובדים, שאותו המרינה בעצם אינה יכולה להרשות לעצמה; אפשר ששוב לא יהיה טעם כחסכון, כיוון ששוב לא יחיה ניתן לסמוך לא על הבנקים ולא על ערך הכסף. הסיבות אינן ברורות. אך השגשוג יהיה זמני כלכד. החגורה הכלכלית שוכ תתהרק והמצג יתדרדר במהירות. במידה שמשה נסים ישוב לכה כשר אוצר – ניתן לראות, במקביל, גם בתווסשם שלו, "בפילה", החל ממרץ־אפריל 89'. הוא ימצא במוב של חוסר אונים מוחלם, איבוד שליטה וירידה רוספית

אנו ניצבים בפתח שנה לא קלה שתאופיין, כאמור, ע"י אלימות, התערערות כלכלית והנהנה כושלת. עם ישראל, חמוזר בעמים, שאינו מוכן להתפשר כהוא זה על דעותיו ועל העקרונות האיראולוגיים המנחים אותו – נמצא מתפשך שוני ושוב על איכות חייד. מכחינה זאת, לפחות, אין השה הכאה שונה משורשותיה.

(21 במאי עד 20 ביוני)

21 ביוני עד 22 ביולי)

ים מחוץ לביונ.

(23 ביולו עד 22 באונוסט)

לקראת הנשלות המערותו

תשומת לב ולרויות קשובים לצרכיום.

רות אלי

השבוע אתם עשויים לערוך קניות לבית. בלתי אתראית. ייתכן שחשמעו ממישהו מעברכם. חרומנטיקה – חוגגה.

(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) האישיות שלכם תמעל לטובתכם במגעים אם כי אתם קבורים שאתם יודעים מה קרוב משמחה קשיש יוחד יודקק בעהיד אל החייחסו בקלוה ואש לדבריו של פר עם הסובבים אתכם. בתחום העסקים טוב בשבילכם, אל תסגרו את עצמכם כבי הקרוב לתשומת לב נוספת. נושא הקריי תר או בן זוג. ייתבן שיהית עליכם לפאו אתם עלולים להיתקל במישהו שמרבה ני מישהו שמציע את עזרהו – ייתכן שין- רה מעסיק אתכם עתה מאוד, ואתם נר יחד בעול, או לפתור בעיה כלשהי, כהי לפטפט. בימים אלח ייתכן שתצטוכו לקי כל למנק לכם את תעידוד הדרוש. פעילי טים להתלבטויות. היחסים הרומנטיים חום העסקים, ייתכן שתצטוכו לאיה בל החלטות חשובות במישור חביתי, אל ניות מאחורי הקלעים יקדמו את עניינו משגשנים. וכראו לבלות זמן רב בחבות בן מישחו חשוב. זה זמן טוב ליחות מבילור חמעיטו מערך עצמכם.

תחזית לשבוע שבין 9 ל־15 בספטמבר

(19 בפברואר עד 20 במארס)

(21 במארס עד 19 באפריל)

(20 באפריל עד 20 במאי)

עסקים ובילויים משתלבים השבוע כאומו

מישחו שתפגשו משבוע בנסיבות מברתי"

ות עשני לסייע לכם בעסקים. באופק מס'

(22 בנובמבר עד 21 בדצמבר) (23 באומסט עד 22 בספטמבר) אתם נוטים למיות והירים יתר על המידה,

(22 בדצמבר עד 19 בינואר)

(20 בינואר עד 18 בסברואר)

זה חזמן לפעול לפי האינטואיצית ולהאי

מים אלה מוטב לחתרכו בעיסוקים שק־

להשקעת, אתם עשויים לשמוע ממישחו

וחדבר עלול לגרום לכם להחמיע הזדמנוי שאלות המגעות לחורים צצות בימים ות טובות להשפעת. עם זאת, מומלע לכ־ אלה. ידיד מתנחג בצורה שוראית לכם דום את תענייו. בתחום הקריירה, שאיפר׳ חיכם עתידות לחתנשם בקרוב.

(23. באוקטובר עד 21 בנובמבר) "תשכוע אתם עשויים למצוא "מצוארו" בשוק חפישפשים, או בחנות עתיקות. בתחום החברותי. ניאה שחסובבים אחפה אינם מניתים לכם לחשוב באופו עצמאי ומצימים אחכם בעצות: אל הגלבו בחוקם-נות על עלבווות קלום.

Minesie 52

3'1" BK' 3373

אהיומן פשוט משגע, מדליק ומגניב.

מתור מכתב שנשלח לספרית מעקים:

9 בספטמבר 1988 כ"ו כאלול חשמ"ח נליון 352

'עריכה בת דורה בר עריכה נראפית חוה עילם

אחרות. לפני כ־1500 שנה הופסקו המשח

לפני כמאה שנה (בשנת 1984) כינס רוון

צרפתי בשם פייר דה קוברטן עסקני ספו־

רט של 13 מדינות ובה הוחלט לקיים

משחקים אולימפיים פעם בארבע שנים.

נקבע שהפעם הראשונה תהיה בשנת

1896 באתונה שביוון, וגם נקבעה סיסמת

האולימפיאדה: "מהר יותר, גבוה יותר,

סמל האולימפיאדה הוא חמישה עינולים

משולבים לציון הרשות בין חמש חיב־

שות: אמריקה, אירופה, אסיה, אפריקה

ואוסטרליה.

לל מלחמות העולם.

צברה 18 מדליות, בהן 9 זהב.

גלנד. מאז היא משתתפת בקביעות.

בריצת 110 מטר משוכות באולימפיאדת

מינכן. באולימפיאדה זו קרה אסון –

11 מחברי המשלחת נרצחו בידי מחבלים.

לְהַדְּבִּיק עַל הַלְּכוּכִית. וְאוּלָם צוּרַת

חַקשוּט הַפַּוּדָאִיטָה בְּיוֹתָר הִיא מוֹקפַת

וְקַדּוֹת אוֹ פְּרָחִים בְּלַמָּה צָבַעונִית

בַּקְבּיקוֹנִי הַלַּבָּח הַיְשְׁנִים שְבַּבּיִת (לא

בָּדַאי לְקַלְקַל בַּקְבוּק לַבְּוֹז חָדָשוֹ,

נַכָּנוֹננּ אָת נַאָּבָע אוּ אָת נוֹאַבְּעִים

תָרָציִיים. אִם הַלְּבָּה תְּתְקַשְּׁוֹנְתּ, נְתְּן

לְהוֹטִיוּ כָּמָה טְפוֹת אֲצָטוּן (חֹמֵר

נַעֲרוּ אָת תַּחֹטֶר וְהַתְּתִילוּ בַּעֲבוּדָה.

ל אַלָּה יִתְאִימוּ לְקַשׁוּט הַאָּנְצַנַת.

לְאַתוֹר שְּׁתַּלֵּפְּה הָתְיַבְּשָׁה, נַפְּנָה אָל

קַּבְּסָה הַאָּנְצָנָת, נַנִּיתַ אוֹתוֹ עַל בַּד

בַּתַמְשָּׁה אוֹ בְּשְשָּׁת סְנְטִימֶּטְרִים מְן

הַפֶּוּבְטָה עַצְּמוֹ. אַת עַנּוּל הַבֵּד נַדְבַּיק

מַעַל הָּבְּכְטָה, וּבְדְבְּנוֹתְניו נַקְשׁר שְּׁרוֹדְ

צָבְעוֹנִי, בָּאבָן שְשוּלִי הַבַּד יִבְּלְטוּ

בְּלָפֵּי חוּץ. וּלְבַפוֹוְ – וְמַלָּא אָתו

תַּצְּנְצְנֶת בְּדְבָשׁ מָתוֹק, וֹסְבּּר אֶת

תַּמִּבְקָח וְהַפֵּוּנְנְה מּיּבְנָח לְּהָּפֶּשְׁת.

דוני לדנך

אַבְעוֹנִי וְנְגְוֹר עִּמּל, שְיִהְיֶה נְּדוֹל

לַוֹנְטָנַת הַעַּּנְה) לְתוֹף הַבָּקבּוּקוֹן. עַנַּיַה

נְקַדּוֹת, פָּשִׁים, פְּנָחִים קטַנִּים, כוּכַבִים.

לַאָּפָּרְנֵיִם. תַשְּׁטוּ, בְּוֹהָירוּת, בֵּין

רחלשי

מה הולך

אולימפיאדת ביום שבת, בעוד שבוע, יפתחו בסיאול,

בירת דרום קוריאה, תמשחקים האולימי פיים. במשך 16 יום יצפה כל העולם בט־ לוויזיה בטובי הספורטאים מ־161 ארצות מתחרים בכל ענפי הספורט.

הדובון הסמל המיוחד לאולימפיאדה סיאול

מה זה אולימפיאדתו לפני כ־2700 שנה באולימפית שביוון התקיימו תחרויות ספורט בהן משתתפו כל ערי יוון. אחר כך הצטרפר גם מדינות

גּוֹגֹנת מְתוּקה

הַתָּגג מִתְקּוֹרַב וְצֶּרִיף לְהָכִיוֹ מִתְּנוּוּת לַקָּרוֹבִים וְלִיְדִידִים. וְאַת מְּדְבָּר בְּמַנְּעוֹת – מַה נְּאָה יוֹתַר מִמַּתְּנְח

נָכִין, אָם כַּּן, צִּנְצָנָת מְתוּקָת לָכְבּוֹד הַשְּׁנָה תַּחֲדָשָׁה. הַהַּבְּנָה אַינָה בְּסֻבָּּבֶת, וְהָחֲמָרִים הַדָּרוּשִים נְמְצָאִים, בְּדָרָוּ בְּלֶל, בְּכֶל פַּיַת. נְבְחַר בְּצִּנְצֶנֶת אַנֶלְנַּלְּיוֹ בַּעָלָת כִּיּכְטָה שְּׁנָבְהוֹ לְפָּחוֹת 2 ט"מ. נְרְחַץ אוֹתָח חַיטִב וּנְיַבְּשָׁה, וְאַחֵר נִוְּנְחִיל לְקַשֵּׁט מִסְּבִּיב. אָמָשֶׁרָיוֹת הָקְשׁוּט הַן רְבּוֹת: אָפְשָׁר לְלַפַּף אָת הַאָּנְצָנָת מִסָּבִיב

בְּחוּטֵי צָבָר צְבְעוֹוִיִּים, וְאָבְּשֶׁר נִם לְגָזר צוּרוֹת מְעַנְיְנוֹת מִפָּסוֹת־בָּד

גם אני הייתי ילדה

יפה ירקוני וְלְאַחַר זְמָן קָצֶר הוֹבַּעָתִי בְּלַהְקַת

"הָיִיתִי יַלְדָּה רְגִישָה, צִיְרָנִית. מְסְדְּרָת נָמְאָשְנָרת בְּּחֶלְקָי. אָהַבְּתִּי לְשֶבָת וּלְלָשֵׁף אָת הַחַתּנֶלָה שָׁלִי וְכָדְּ לִשְׁקֹעַ בַּחָלוֹמוֹח שונים. לא סָבַלְתִּי מַחֹסֶר בִּטְחוֹן עֵצְמִי בָּגָלֶל הָענִי וְלֹא הָיוּ לִי עֵינְיִנִי בְּדּוֹלֵוֹת, רְנִשְּי קּוֹאָה פָלַפִּי תֻבָּרִים שְׁמַּצְבָם תַבִּּלְּכְּיִ חְיָח טוב יותר".

"הָיְרָה תִּקוּפָה שֶעָבַדְתִּי כְּדַנְיִית וְנַהְקַלְתִּי בְּתוֹפָעָה שְעִצְבְּנָח אוֹתִי כְּאֹר. עַל זָה וְלְתַּמְתִּי: תָיוּ שְקַרִים וְדוֹנְיִם יּשְל אֲנְשִים, שָּטָעֵנוּ כִּי אַינָנִי מְחַלְּקֵח לְהָם מְכְּחָבִים שָׁהַיוּ אֲמוּרִים לְקַבֵּל. פָּתַחְתִּי עֲלִיהָם פָּה בֶּוָרוּ, שִׁיוֹתָר לֹא הָיוּ מְעִזִּים לְקַוְטֵר". בָּבור יַלְדוּתִי הָיָה ראש עִירְיַת תַּל־אָבִיב. מָאִיר דִּיוֹנְנּוֹף, שָׁהַרְשִים אוֹתִי מְאֹד בְּהוֹפָּעוֹרָניו בְּחוּצוֹת תַּל־אָבִיב, וְכוּב עַל

הָאַלִיל שִׁלִי בְּבוּרְ יקה הְיָה הַבּּּלְחִין זוינינות אמרולות בוור ברשוון. אַנָּב, חָפִּיר 'עַין גָדי' חוֹא הָאָהוּב עָלַי' בּיוֹתַר, לַמְרוֹת שָלֹא בָּצֵּעְתִי אוֹתוֹ מַעוֹלָם". פַּבַיונדקּפַבָּר הָיִיתִני תַּלְמִירָה מִצְּטַיֶּנֶת. אַוּ הַבְּגַחַל דוֹקְטוֹר אוֹלְסקוֹבְסְקֵי, שְּׁחָשִּׁיל עַלֵינו מוֹרָא בְּעֶבְרוֹ נַּמְּסְדְּרוֹן, בְּעְאָדַּרְתּוֹ עַאַפּוֹרַע כַּעָּתנִפָּפָּע לְאָבֹרַנים, ענּא טְּטָבִּיר בַּ אָת חָאַהָבָה לְשְעוּרֵי חָהָנוֹ"וּ הַבְּאַלְּנִים

בעבעת רסבם, חלום של ילדה להיות רקרות

״תַּל־אָבִיב שָל אָז הָיִדָּנה קַטַנָּה, וְהַאָּנְשִׁים

23 הִיא לִמְּדָה אוֹתִי לְנַאֵן בִּּמְּטַנְתַר, לְרְקד

הָרְקְדָנִיוֹת שָל הָאוּפֶּוְה הִישְּרְאֵלִית בְּמְשָּׁר עַל שִירַי הַיְלְדִים שְשָּׁרָה יָפָה יַרְקוּנִי עִם קוֹם הַמְּדִינְה צָמְחוּ דּוֹרוֹת שָל יְלְדִים, שְּאָבֶבוּ אָת הָשִּׁירִים, וְיוֹתַר אָת תַזַּמֶּרָת. לְאַתַר מִלְּחָמֶת הְעַצְמָאוּת הִקְלִיטָה יְחָה אֶת תַּקְלִיט הַיְלָדִים אֲרִיוּ־הַנָּגָן הָרָאשׁוּן שָהוּפַק בְּיִשְּרָאֵל, וּשְכוּו "שִירֵי יְלָדִים מְבַקשְּתְרָּ". גַּם כִּיּוֹם מוּשְרִים בְּגַנֵּי יַלַדִים שירים מאותו תַקליט, כְּמוֹ 'כּוּשִי בַּלָב

קט", "יום הוּלָדָת", "שִׁימִי יְדְךְּ עֵל יְדִי" ועוד. בְּיָמִים אַלָּה מִקְלִיטְה יָבָּה יַרְקוֹנְי אַת הַשִּּיוְרִים הַיְשְנִים וְהַפּוֹבִים מֶחָדָש, וְהַבּּעַם עם לָוּוּי מוּקִיקָלִי עֶשְיר יוֹתַר וְחָדִיש. יָפָה נָּדָלָה בְּמִשְפָּתָה עֲנִיָּה מִמוֹצָא קּוְקּוִי

וְלְפָּתָע נְחַרָב עְלֵי עוֹלְמִי. לא חַבְנְתִּי מָה מְתַרַחִש. אַבָּא נְסַע לְחוּץ־לְאָרְץ וַאֲנִי עָם אָתִי עָבַרְנוּ מַהַבַּיִת הַמְמֹאֶר לְחִתְנוּ רַר בְּדִירָה קּעַנָּה יַתַד עִם אִמָּא. הַמַּצְב הַכֵּלְבְּלִי וְיָה קַשְּׁת. אָכַלְנוּ אָת מָרו שְּנְּיֵּלְנוּ פַּטַבַר.עַפַּיָנג – מַלְבָּלוּוָנוּ מְלָּטְפוּוִים, זוּנוֹים וּנְבֶינֶת. בָּעֶרֶב שַבָּת תַּכִינֶת אִבָּא מְרַק תפותי־אָדָמָת וְעוֹד מִינִי מִאֲכָלִים קַוְקּויִים מָמֶלְאֵי בָּצָק וְכַרּוּרֵי בְּשָׁר בְּרֹטֶב קּוְקּוִי מְיָתֶד. לַמְרוֹת הָעוֹי לֶבֵש הַבִּיִת בְּעֶרֶב שַבָּת חַג וְאָנוּ לָבַשְנוּ אֶת חַחָלְצוֹת הָרוּסִיּוֹת. אַת מְעוּדַת הַשַּׁמָּת עְרְבִנוּ מֻקְדָּם, בְּשֶּׂאָנוּ יְשׁוּבִים בָּּוֹזְצֵר כִּנְסִיבִים. לְאָחֵר חָאֲרוּחָה הָיוּ מִוֹנאַשְּׁמִים בְּבִיוֹנוּ הַשְּׁבַנִים, בְּשְּׁהָם ישובים סביב הפסנתר שעוו וכי פתף וכי

נָרְטְרוּד קְרָאנּט. אָצְלָּח חִשְׁחַנּוּ חַיִּיוּ עַד נִּיל

וְכְרוֹן יַלְדוּת בָּלְתִּי נְשְׁכָּח", מְסַבָּרֶת יָבָּה,

בְּנְצְלְתַּיִם הָיִינוּ שְׁרִים בְּדְּ אֶל מּוֹךְ הַלְּיִל". "חָיינוּ הַחַת הַפָּינּט שָל דְּבִּיקוֹת חֲוָקוֹת בְּּדְלָת בַּיתַנוּ, כַּאֲשָׁר בַּעַל הַמַּבּלָת בָּא לִנְבּוֹת אֶת חוֹבו – 10 נְרוּש... וְכָסֶף אִין.

בּיוֹם אָנִי מִשְּלְּמְת רָק בִּמְוָבָּוֹת בְּעִקְבוֹת תַּוְּבָּרוֹן הַתּנּא". אָהָבְתִּי מְאוֹד לְרְקֹד וּלְמִיּנְלִי, בְּאַחַד מַעַרְבִּי הַשִּּירָה בְּבִית־הַקְּנָּח 'צְלִיל', אותו הַקִּיכְוּח אָמָי מְאָחָר יוֹתַר, הָבְתִין בֵּי עֶרֶב אֶחֶדּ הַשְּׁחַקּן שְּבוּאָל מִישָר. הוּא הְצִּינ אוּתִי לִּנְנֵי הַמּּוֹרָת הַיְדוּעָה לְרְקוּד בָּאוֹתָם יָמִים,

יפה ירקוני בילרוחה, בחצר הבית

חָבִּירוּ זָה אֶת זְח", נְוְבֶּנֶת יָמָה. "בְּּבָתֵי לי המלולים בישה בשלים לאלה היו פְּטִנְתְּדְנִים (תִּוְכוּדות יְצִירוֹת קְּלְּטִיּוֹת (אַרְּ אָחָד לא צֶעַק או חָבְּרִיעַ מִבָּּחוּץ. הַהִּיוֹנְם וְמְבֵּר בְּחַקְּנָה, וְחַלִּילוֹת בָּהֶם הָיִינִי מַקשִיבָה מָנָגֶד לִנְגִינַת הַוְנִלְּדְת חַשִּיְלָת שָׁל תַּל־אָבִיב הָּיוּ קְסוּמִים. מְצֵעֵר אוֹתִי מְאֹד שְּׁכֵּיוֹם לֹא יְכוֹלִים יִלְדִים לְחֲוֹוֹת אָּת אָּתְ חוויה ופרוסי העיר לא דואגים לשפר את הָעָבָר, לוּ,אָדְּ נְּמִקּצְתֹי.

דניאל סטוקליו

500 גַּרָם פָּרִיסוֹת גָּוָר שְהָן 4½ פּוֹסוֹת גָּוְר 2 כַּפּוֹת מַרְגַּדִינָה ג פוסות מים נ כָּפוֹת וְיבָשׁ אוֹ קּכָּר 6 כַּפוֹת צִמּוּקִים

מה מתבשל

מַתוֹק לראש הַשְּנָה

בַּעַב ראפ הַשְּׁנָה זוֹ הְנַדְיבִּמנאת לִּדְערם וולפם לחג ואולי אף להפתיע במקועם וְוּ, שָּהָבְנְתוֹ קַּלְה וְהוּא יִכְנִתִיק לֶכָבו אֶת

יַש לְהָבִין אָת הַפְּצְרֶ כִים תַּבָּאִים:

שנה מובהו

66900

תשבץ הקמר: רמי הלפרין רח' הנאולה 13 הוד העורון 45272 זכה במחשב כיס.

ספובץ הכלכ: נורית פוקס רח' ישראל זרחי 6 רמות 03 ירושלים 97280 זכחה בסחשב

חלף א' כעי. דדור מגן קבוץ אפיק רמת הנולן 12482 זכה בעם בלזעקי.

- הסיצו ר: אילה מדן נטור' ויצמן 18/נ' רמת השרון 47103 – זוכה בעם בלונרף.

תשכן ישובים: דן רביב רוז' מנדלבלים 17 הרצליה 46445 זכה במתנטב כיס

. שנה ראש: מעופחת כהן רח" הקרן 12/28 מעלה אדומים ירועולים זכתה במחושב ביס.

. הַּנַלה המעותפת: ערי סלע קב' נבע 18915 – זכה במחונוב כיס.

הא היא: שרה נולד וודטון 13 חיפה 34751 – זכחה במתשב כיט

. מפנאנים מבולבלים: יאיר סיסקל ח.ד. 27335 ירועולים זכה בעם בלונרף.

החכים בתנרלת ילדים מיום 3.6.88

הוכים בהגולת ילדים מיום 10.6.88

חוכים בחגרלת ילדים מ־17.6.86

הוכים בתנרלת ילדים מיום 24.6.85

הוכים בהגדלת ילדים מיום 1.7.88

הזוכים בתגדלת ילדים מיום 15.7.88

'הו-הו. נדאה לי

שגם השנה.

אמא מעכורע

להרבה מאוד

אורחים

א פוס אַנווים או שקדים א

רצים הַדְּפִּים דְּף אָחָר דְּף נָר לָם יוֹמְנִי וְנְיִתְתַּם הָרוּת מְעַלְעַל אָת דַּפְּיו

נורָאִים", הַיָּמִים שָבַּין רֹאש הָשָּנָה לַיום הַכַּפּוּרִים: 16) הפוכו של חול.

מָאַנָף: וֹ) הַתֹּוְדְשׁ תְאָתַרוֹן בִּשְׁנָה; 2)

מוֹעָדִים; 3) אָחוּל, הַבָּעָת כְּל טוּב; 4)

פְשָׁתּוּא וְמְנֵת בִּ-12 בִמְאֻזָּן זָה סִימָן לְשְׁנָה

מתוקה; כ) יום של צום ותענית; 6) "...

נְדְרֵי , תְפַּלָה בְּעָרְב יוֹם כְפוּרוּ 9) הַחדָש

שוֹתִים; וֹ וֹ) שַׁבְּת", הַשְּׁבְּת שְבִּין ראש

עשר מְקָרָן אִיִל; 14) מִנְהָג לְאֲכֹל אָת ראשו

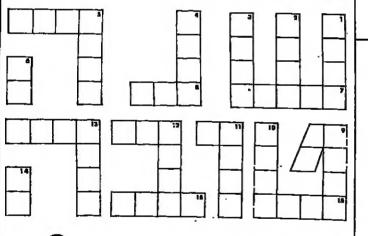
תַשְּׁוֹה וְיוֹם הַבִּפּוּוִים; 13) תַּדְּיוֹ שְׁלּוֹ: 13)

הְרָאשון בַּשָּׁוָה; 10) לא אוכְלִים וְלֹא

מעתעשעים

תַּשְבֵּץ שָנָה טוֹבָה

מועדים", בּרֶכָה לָווגוּ 8) קוֹרָא אָת הַתּמָלָה בְּבִית־הַבְּנָסָת בְּקוֹל נְגוּן: 9) *....

בין הפוחרים יונרל מחשב כיס פתרועה וא לשלוה ל'סעריב לילדים' ת.ר 20044 ח"א

משבץ לכן: אהובה אדלר ישיבת בני ננקיבא ת.ר. 30 בארינטנע – זכתה במחשב כיס.

הרבתקאות מלפפון פרק 5 כתב וצייר אורי פינק

55 Hipepip

מימי